Πίτερ Σβαρτς

Ο Παγκόσμιος Ιουδαϊσμός

Οργάνωση
Δύναμη και Πολιτική

Κεντρικός Εκδοτικός Οίκος του NSDAP, Φραντς Έερ Ναχφόλγκερ Ε.Π.Ε.
Βερολίνο

Πήτερ Σβαρτς

Ο Παγκόσμιος Ιουδαϊσμός

Οργάνωση

Δύναμη και Πολιτική

Κεντρικός Εκδοτικός Οίκος του NSDAP, Φραντς Έερ Ναχφόλγκερ Ε.Π.Ε.

Βερολίνο

Διάρθρωση:

Ο Παγκόσμιος Ιουδαϊσμός

Οργάνωση, Δύναμη και Πολιτική

		Σελίδα
Εισαγωγή: Ο Ιουδαϊσμός – μια διεθνής δύναμη		3
I	**Γενικά για την κατανομή του Ιουδαϊσμού στις χώρες, την κοινωνιολογική του διάρθρωση και τη συμμετοχή του στον πολιτισμό, την πολιτική, την οικονομία κ.λπ.**	6
II	**Οι Οργανώσεις των Χωρών**	11
	Α. Η.Π.Α.:	11
	1. Αμερικανική Ιουδαϊκή Επιτροπή	12
	2. Αμερικανικό Ιουδαϊκό Κογκρέσο	14
	3. Μη Σεκταριστική Αντιναζιστική Ένωση και Ένωση κατά της Δυσφήμισης	16
	4. Οι διεθνείς ιουδαϊκές χρηματοπιστωτικές οργανώσεις	18
	5. Οι Ιουδαίοι στην Αμερικανική Δημόσια Ζωή	20
	Β. Αγγλία:	25
	1. Αγγλο – Ιουδαϊκός Σύνδεσμος	27
	2. Συμβούλιο Βουλευτών Βρετανών Ιουδαίων	30
	3. Οργανώσεις για Ιουδαίους μετανάστες από τη Γερμανία	40
	4. Οι Ιουδαίοι στη δημόσια ζωή στην Αγγλία	42
	Γ. Γαλλία	48
	1. Παγκόσμια Ισραηλινή Συμμαχία	49
	2. Διεθνής Ένωση κατά του Αντισημιτισμού	50
	3. Οργανώσεις μετανάστευσης και βοήθειας	52
	4. Ένωση Πολιτιστικών Συλλόγων Γαλλίας και Αλγερίας	53
	5. Οι Ιουδαίοι στη δημόσια ζωή στη Γαλλία	54
	Δ. Οι κορυφαίες διεθνείς οργανώσεις	58
	1. Το Παγκόσμιο Ιουδαϊκό Κογκρέσο	59
	2. Επιτροπή Ιουδαϊκών Αντιπροσωπειών	61
	3. Ανεξάρτητο Τάγμα Β’ nai B’ rith (Υιοί της Διαθήκης)	63
	4. Παγκόσμιες οργανώσεις για την οικοδόμηση ενός ιουδαϊκού κράτους	65
	α) Παγκόσμια Σιωνιστική Οργάνωση	65
	β) Ιουδαϊκό Πρακτορείο	66
	Ε. Σχετικά με το Ιουδαϊκό Κράτος:	68
	1. Η διπλοπροσωπία του Σιωνισμού	68
	2. Αγώνας για το Ιουδαϊκό Κράτος	69
	3. Το Ιουδαϊκό Κράτος σαν κεντρική αφετηρία δράσης του Ιουδαϊσμού	70

ΣΤ. Συμπεράσματα: 71
Συνημμένα:
1. Κατάλογος των οργανώσεων που εξετάστηκαν 72

Ο Παγκόσμιος Ιουδαϊσμός

Οργάνωση, Δύναμη και Πολιτική

Ο Ιουδαϊσμός – μια διεθνής δύναμη

«Δεν υπάρχει μεγαλύτερο λάθος από το να πιστεύουμε ότι οι Ιουδαίοι είναι μια διεθνής δύναμη και ότι μπορούν να ελέγχουν τα παγκόσμια γεγονότα με μέσα που είναι πραγματικά τόσο μυστικά ώστε να είναι εντελώς άγνωστα στους ίδιους τους Ιουδαίους και ότι είναι σε θέση να εξαναγκάζουν βασιλιάδες και λαούς να υποταχθούν στη θέλησή τους.»[1]

Σίντνεϊ Ζάλομον (Sidney Salomon)
(1910 - 1986)

Με αυτά τα λόγια, ο Σίντνεϊ **Ζάλομον**, υπεύθυνος Τύπου του «Συμβουλίου Αντιπροσώπων των Βρετανών Ιουδαίων»,[2] ξεκινά το βιβλίο του για τους «**Ιουδαίους της Αγγλίας**». Παίζει το κύριο ατού του γράφοντας: Αν αυτή και οι πολλές άλλες φήμες που κυκλοφορούν για την ιουδαϊκή κοινότητα ήταν αληθινές, τότε ο Χίτλερ σίγουρα δεν θα είχε ανέλθει ποτέ στην εξουσία, η Παλαιστίνη θα είχε γίνει προ πολλού εθνική πατρίδα των Ιουδαίων και οι Ιουδαίοι στην Πολωνία δεν θα είχαν βιώσει τη μεγάλη δυστυχία που υφίστανται σήμερα. «Το γεγονός ότι όλα αυτά έχουν συμβεί», λέει ο Ζάλομον, «δείχνει την αβάσιμη φύση αυτής της αντίληψης».[3]

Με τα ίδια λόγια με τα οποία αυτός ο εξέχων εκπρόσωπος του Ιουδαϊσμού στην Αγγλία υπερασπίζεται τον Ιουδαϊσμό γενικότερα και την υποτιθέμενη αφοσίωση των λεγόμενων «Άγγλων» Ιουδαίων ειδικότερα, ο Ιουδαϊσμός όλων των χωρών προσπαθούσε πάντα να αποκρούσει **την επίθεση εθνικών κινημάτων κατά της διεθνικότητάς του**. Η ισχυρισμός της ιουδαϊκής διεθνικότητας δεν διαψεύδεται με το να την εκμεταλλεύεται κανείς, όπως έκανε ο Ζάλομον, και να την οδηγεί σε μια τόσο παράλογη κατάσταση. Αυτό θα χρειαζόταν λεπτο-

---

1. Σίντνεϊ Ζάλομον, «Οι Ιουδαίοι της Βρετανίας», Εκδόσεις Γιάρολντς (Jarrolds Publishers) Λονδίνο, ΕΠΕ, 1938, σελ. 13

2. Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την οργάνωση, δείτε τα σχόλια σχετικά με τις οργανωτικές μορφές του Ιουδαϊσμού στην Αγγλία.

3. Όπως παραπάνω, σελ. 14

μερέστερες αποδείξεις. Αλλά αυτό παραμένει αποτυχία του Ζάλομον. Κανένας λογικός άνθρωπος δεν θα ισχυριζόταν ότι η δύναμη του διεθνικότητας του ιουδαϊσμού είναι απεριόριστη. Από τη φύση του και τη δύναμη της αντίστασης των εθνών που πάντα υπάρχει, ευτυχώς πάντα τίθενται όρια σε αυτήν. **Η δύναμη της ιουδαϊκής κοινότητας φτάνει μέχρι εκεί που ήταν και είναι δυνατό να ζουν παρασιτικά σε άλλους λαούς και κράτη και, με βάση την ίδια τη βασική φυλετική τους στάση να επιδιώκουν τα δικά τους συμφέροντα, είτε με την – φαινομενική – εκπροσώπηση των συμφερόντων των λαών που τους φιλοξενούν, είτε περισσότερο ή λιγότερο ανοιχτά εναντίον τους**. Κανείς δεν μίλησε ποτέ σοβαρά για τη διεθνή δύναμη του Ιουδαϊσμού σε οποιοδήποτε άλλο πλαίσιο.

Η ιουδαϊκή ιστορία, που χαρακτηρίζεται από χιλιάδες χρόνια ασταμάτητων μεταναστεύσεων, δείχνει ότι ο ιουδαϊσμός δεν είναι ούτε **ικανός ούτε πρόθυμος** να σχηματίσει από **μόνος του** ένα **κράτος** που να περιλαμβάνει **ολόκληρη** την ιουδαϊκή κοινότητα. Αυτό συμβαίνει, όπως θα αποδειχθεί αργότερα, γιατί ο Σιωνισμός ουσιαστικά δεν έχει αλλάξει τίποτα από αυτή την αντίληψη, μια κίνηση που είναι ευπρόσδεκτη καθώς ξεκαθαρίζει το ψέμα για την ικανότητα του Ιουδαϊσμού να αφομοιώνεται και εγκαταλείπει κάθε προσπάθεια συγκάλυψης. Η ιουδαϊκή διασπορά (εξορία = γκάλουτ = גּוֹלָה), η κατάσταση της διασποράς σε όλο τον πολιτισμένο κόσμο, είναι προφανώς ο **μόνος δυνατός και αποδεκτός** τρόπος ζωής για τον Ιουδαϊσμό. Το γεγονός ότι η Παλαιστίνη δεν αποτελεί αντίθετο επιχείρημα, θα το εξηγήσουμε αργότερα. Η προσπάθεια του ιουδαϊσμού ήταν πάντοτε να προετοιμάσει ολόκληρο τον κόσμο για την **ιδέα μιας παγκόσμιας ανθρωπότητας** και να εξασφαλίσει στην ιουδαϊκή διασπορά και, επομένως στην ιουδαϊκή κοινότητα, τη μεγαλύτερη δυνατή δυνατότητα επιρροής μέσα σε μια ανθρωπιστική τάξη. Ο Ιουδαίος τελικά λειτουργεί ενάντια σε κάθε εθνική πολιτική, πολιτισμό και οικονομία, είτε το παραδέχεται ο ίδιος είτε το αναγνωρίζουν οι λαοί που τον φιλοξενούν. Ο Ιουδαϊσμός είναι, σε διεθνή αλληλεγγύη, ο δηλωμένος εχθρός όλων των λαών που αντιστέκονται στη βιολογική και πνευματική διάλυση του δικού τους είδους προς όφελος του Ιουδαϊσμού, που έχει καλλιεργηθεί μέσα τους εδώ και χιλιετίες.

Η αντίληψη ότι δεν υπάρχει αφομοίωση, συγχώνευση ή απορρόφηση του Ιουδαϊσμού από κανέναν άλλο λαό αυξάνεται ολοένα και περισσότερο. Όλη η εξέλιξη που ονομάζεται σαν χειραφέτηση και αφομοίωση δείχνει ξεκάθαρα ότι ο Ιουδαϊσμός, μέσω της θρησκευτικής, κοινωνικής και συνταγματικής ισότητας, προσπαθεί να φέρει τους λαούς που τον φιλοξενούν σε μια κατάσταση στην οποία εξαφανίζεται η φυσική αποστροφή, στην οποία μπορεί να παρεμβαίνει στη ζωή των λαών και στην οποία μπορεί να κατέχει βασικές θέσεις σε όλους τους τομείς και να κατευθύνει και να εκμεταλλεύεται τις εθνικές δυνάμεις. Σύμφωνα με τον ιουδαϊκό χαρακτήρα, ο Ιουδαίος ασκεί αυτή την εξουσία **ανώνυμα**. Οι περιπτώσεις στις οποίες οι Ιουδαίοι εκθέτουν τους εαυτούς τους σε θέσεις όπου φέρουν εμφανώς τη συνολική πολιτική ευθύνη είναι σπάνιες. Κατά κανόνα, η ικανότητά τους λειτουργεί παρασκηνιακά με τον ίδιο τρόπο: **παίζοντας με τις διεθνείς σχέσεις, χρησιμοποιώντας το συσσωρευμένο κεφάλαιο σαν μοχλό πίεσης και διαμορφώνοντας την κοινή γνώμη**. Όπου πρέπει να δημιουργήσει και να διαμορφώσει κάτι με τη δική του δύναμη ανάμεσα σε **όσους είναι σαν κι αυτόν**, ο Ιουδαίος αποτυγχάνει πάντα. Η αρχή του παραμένει να πιέζει τους άλλους και να επωφελείται από τις περιστάσεις.

Αν σήμερα η Παλαιστίνη έχει γίνει ένα παγκόσμιο ζήτημα, είναι επειδή ο ιουδαϊσμός κατάφερε να προσελκύσει το ενδιαφέρον και να κινητοποιήσει την

Αγγλία για το σχέδιο ενός ιουδαϊκού κράτους. Πρώτα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε για ποιο λόγο πρέπει να υπάρχει ένα τέτοιο κράτος· διότι κανένας Ιουδαίος δεν τολμά να ισχυριστεί ότι η Παλαιστίνη μπορεί ποτέ να απορροφήσει **όλους** τους Ιουδαίους του κόσμου, και έχει ήδη υποστηριχθεί ότι ο ίδιος ο Ιουδαϊσμός δεν θα σκεφτόταν ποτέ να μετακινηθεί **όλη η υπαρκτή** ιουδαϊκή διασπορά στην Παλαιστίνη. Ωστόσο, ένα ιουδαϊκό κράτος θα μπορούσε να ενισχύσει σημαντικά τη θέση του ιουδαϊσμού της διασποράς. Όταν ο κ. Σίντνεϊ Ζάλομον, του «Συμβουλίου Αντιπροσώπων των Βρετανών Ιουδαίων», επικαλείται τη μη ακόμη πραγματοποιημένη εδραίωση της Παλαιστίνης σαν «εθνική εστία», σαν απόδειξη ότι αποδίδεται υπερβολική δύναμη στον Ιουδαϊσμό, αυτό δεν είναι παρά ένα ανούσιο κόλπο και δεν φτάνει στο επίκεντρο του ζητήματος. Η ιουδαϊκή επιρροή δεν γνωρίζει όρια στην άρνηση, την διάλυση και την αποσύνθεση των εθνικών αξιών και δεσμών. Ο Ιουδαίος είναι ατελείωτα ικανός να ζει σαν παράσιτο ανάμεσα στους άλλους λαούς και να τους χρησιμοποιεί για τα δικά του συμφέροντα. Η Παλαιστίνη σήμερα είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα, του πώς ο Ιουδαϊσμός αντιλαμβάνεται το να μην συνδέει τα συμφέροντά του με εκείνα ενός άλλου λαού και να χρησιμοποιεί ένα κράτος για τους δικούς του πολιτικούς σκοπούς. Η Παλαιστίνη, όμως, αποδεικνύει και τα προαναφερθέντα όρια της ιουδαϊκής εξουσίας, την ανικανότητα να διαμορφώνει από μόνη της, την ανωνυμία που οφείλεται στην άσκηση της εξουσίας, την εξάρτησή της από άλλους που εργάζονται και διακινδυνεύουν τη ζωή τους. **Ο Ιουδαϊσμός δεν είναι τίποτα χωρίς τα εκατομμύρια που μπόρεσε να αξιοποιήσει για τους στόχους του. Αλλά πόσα εκατομμύρια σήμερα, συνειδητά ή ασυνείδητα, σπρώχνουν το κάρο του!**

Το ιουδαϊκό ζήτημα πιέζει όλο και περισσότερο για μια λύση, όσο περισσότερα έθνη συνειδητοποιούν τη δύναμη και τη διεθνοποίηση του Ιουδαϊσμού. Στις επόμενες σελίδες θα προσπαθήσουμε να ρίξουμε μια ματιά πίσω από τις εθνικές προσόψεις, πίσω από τις οποίες λειτουργεί ο Ιουδαϊσμός, να δείξουμε τις θέσεις που κατέχει στη ζωή των εθνών, τις συνδέσεις και τις δυνατότητες που έχει στα χέρια του και πώς κινεί τα διεθνή νήματα, καθώς και τον τρόπο με τον οποίο οι Άγγλοι και οι Αμερικανοί Ιουδαίοι ασχολούνται με την άσκηση αυτής της εξουσίας με σταθερές θέσεις στις παγκόσμιες εβραϊκές οργανώσεις. Η έρευνα περιορίζεται σε αδιάψευστα γεγονότα που προέρχονται από ιουδαϊκές πηγές. Η παρουσίαση απέχει από το παραπάνω δικαιολογημένο πάθος. Αλλά τα σοβαρά γεγονότα μιλούν από μόνα τους, για το μέγεθος και τον επείγοντα χαρακτήρα του προβλήματος που θέτει σήμερα η μικρή Ιουδαϊκή κοινότητα στον κόσμο και σαν αποτέλεσμα τον κίνδυνο στον οποίο εκτίθενται όλα τα έθνη.

Ι. Γενικές πληροφορίες σχετικά με την αριθμητική κατανομή των Ιουδαίων

Οι πληροφορίες για την αριθμητική δύναμη της ιουδαϊκής κοινότητας είναι ποικίλες και μερικές φορές αντικρουόμενες. Για να διαμορφωθεί μια σχεδόν σαφής και αξιόπιστη εικόνα, απαιτείται η συγκριτική αντιπαραβολή. Σε πολύ λίγες περιπτώσεις είναι δυνατό να προσδιοριστεί σε ποια έρευνα βασίζονται αυτές οι παραθέσεις. Γενικά, τα στατιστικά στοιχεία για τους Ιουδαίους περιλαμβάνουν μόνο όσους δηλώνουν ότι πιστεύουν στη Μωσαϊκή πίστη. Και για τη Γερμανία, ακριβείς πληροφορίες για τον αριθμό των Ιουδαίων, κατά την έννοια του νόμου για τους πολίτες του Ράιχ, θα είναι διαθέσιμες μόνο μετά την επόμενη απογραφή. Για την ώρα, και εμείς στη δική μας χώρα πρέπει να αρκεστούμε σε εκτιμήσεις, οι οποίες όμως πλησιάζουν στον πραγματικό αριθμό.

Από τη μη-ιουδαϊκή πλευρά υπολογίζεται ότι ο **συνολικός αριθμός των Ιουδαίων της ιουδαϊκής θρησκείας είναι 17 εκατομμύρια**, εκ των οποίων η Ευρώπη φιλοξενεί περίπου 10 εκατομμύρια και η Αμερική 5 εκατομμύρια. Τα υπόλοιπα 2 εκατομμύρια είναι κατανεμημένα σε όλη την Ασία, την Αφρική και την Αυστραλία. Από την ιουδαϊκή πλευρά γνωρίζουμε διάφορες, αλλά όχι ουσιωδώς αποκλίνουσες πληροφορίες. Ενώ ο Άρθουρ Ρούπιν[4] για το 1925 εκτιμά τον αριθμό σε 14.800.000, η «Αμερικανική Ιουδαϊκή Επετηρίδα» (Amerikanische Jüdische Jahrbuch) για το 1935[5] δίνει τον συνολικό αριθμό σε 15.525.000, και η «Ιουδαϊκή Επετηρίδα» (Jüdische Jahrbuch) με έδρα το Λονδίνο για το 1938[6] τον τοποθετεί σε 16.113.000. Ο τελευταίος αριθμός κατανέμεται μεταξύ των ηπείρων ως εξής:

Άρθουρ Ρούπιν (Arthur Ruppin)
(1876 - 1943)

Αφρική……820.000
Αμερική……...5.000.000
Ασία…….618.000
Αυστραλία……30.000
Ευρώπη……...9.690.000

---

4. Άρθουρ Ρούπιν (Arthur Ruppin, 1876 – 1943): «Κοινωνιολογία των Ιουδαίων», Ιουδαϊκός Εκδοτικός Οίκος, Βερολίνο 1931, τόμος 1, σελ. 89.

5. Όπως παραπάνω, σελ. 750

6. Όπως παραπάνω, σελ. 343

Το λεξικό «Φίλωνας», Βερολίνο 1937, Εκδόσεις Φίλωνα,[7] δίνει το συνολικό αριθμό σε 16.120.000, γεγονός όμως που οδηγεί στο συμπέρασμα ότι οι Ιουδαίοι δεν αποτελούν περισσότερο από το 1% του συνολικού παγκόσμιου πληθυσμού.

Φυσικά σ' αυτούς τους αριθμούς των Ιουδαίων της μωσαϊκής πίστης περιλαμβάνονται και τα άλλα εκατομμύρια που άλλαξαν την πίστη τους κατά τη διάρκεια της χειραφέτησης, αλλά, μέσω της ανάμειξης με άλλους λαούς, ανήκουν φυλετικά στον Ιουδαϊσμό.

Αν εξετάσουμε πιο προσεκτικά το ποσοστό των Ιουδαίων στις χώρες που μας ενδιαφέρουν περισσότερο, εκτός από τη Γερμανία (συμπεριλαμβανομένης της Αυστρίας) με τους περίπου 500.000 εναπομείναντες Ιουδαίους της μωσαϊκής πίστης, θα βρούμε τα ακόλουθα στοιχεία:[8]

Η.Π.Α.……	4.490.000	(4.228.000)	=	3,75%
Αγγλία (συμπεριλαμβανομένης της Βόρειας Ιρλανδίας, εξαιρουμένων των υπερπόντιων κτήσεων και ηγεμονιών)……	340.000	(333.000)	=	0,7%
Γαλλία……	225.000	(275.000)	=	0,55%
Παλαιστίνη…….	404.000	(425.000)	=	30,0%
Ιταλία……	50.000	(47.825)	=	0,12%
Ουγγαρία……	445.000	(444.567)	=	5,1%
Τσεχοσλοβακία……..……..	375.000	(356.830)	=	2,7%
Ρουμανία……..……..	900.000	(900.000)	=	5,0%
Σοβιετική Ένωση……..……	2.450.000	(2.870.000)	=	2,0%
Πολωνία……..	3.300.000	(3.600.000)	=	9,7%

Αυτοί οι αριθμοί, όμως, θα αυξηθούν σημαντικά εάν συμπεριληφθούν οι πολυάριθμοι μετανάστες και απόδημοι από τη Γερμανία, ειδικά επειδή τα στατιστικά στοιχεία βασίζονται συχνά στα αποτελέσματα δημογραφικών απογραφών ή εκτιμήσεων από τις αντίστοιχες χώρες, οι οποίες συνήθως έχουν πραγματοποιηθεί πριν από χρόνια. Ενώ τα στοιχεία για τους Ιουδαίους στην Ιταλία φαίνεται να είναι υποτιμημένα – η τρέχουσα απογραφή λέγεται ότι είχε σαν αποτέλεσμα πάνω από 85.000 Ιουδαίους – τα στοιχεία για τους Ιουδαίους στην Παλαιστίνη είναι πιθανόν υπερβολικά υψηλά· κι αυτό δεν γίνεται χωρίς πρόθεση, αφού οι Ιουδαίοι θέλουν να αποδείξουν ότι αποτελούν το μεγαλύτερο δυνατό ποσοστό του συνολικού πληθυσμού της Παλαιστίνης και να το χρησιμοποιήσουν για να θεμελιώσουν τα υποτιθέμενα δικαιώματά τους στο παλαιστινιακό έδαφος.

Μια επισκόπηση του ιουδαϊκού πληθυσμού στις κυριότερες μεγάλες πόλεις, όπως αυτή που παρουσιάζεται στην ακόλουθη επισκόπηση, δείχνει πόσο γρήγορα οι Ιουδαίοι μετακινήθηκαν από την ύπαιθρο στη θάλασσα των σπιτιών μόλις τους δόθηκε η ευκαιρία να το κάνουν:

	Αγγλο – Ιουδαϊκή Επετηρίδα 1938	Αμερικανο – Ιουδαϊκή Επετηρίδα 1938
Νέα Υόρκη……..	1.765.000	1.765.000

7. Όπως παραπάνω Ειδ. 715/16.

8. Οι πρώτοι αριθμοί προέρχονται από το λεξικό «Φίλωνας», ενώ αυτοί που είναι σε παρένθεση προέρχονται από την αγγλο-ιουδαϊκή Επετηρίδα για το 1938.

Λονδίνο……	233.991	233.991
Παρίσι……	185.000	175.000
Ρώμη…….……..	11.280	11.280
Βουδαπέστη……	217.545	204.371
Πράγα……..……	35.463	35.463
Βουκουρέστι……	50.000	50.000
Μόσχα…….	131.747	131.747
Βαρσοβία…….	333.354	333.354

Μια συνολική εξέταση αυτών των αριθμών δείχνει ότι οι **Ηνωμένες Πολιτείες** είναι ήδη στην ευχάριστη θέση να έχουν τον μεγαλύτερο αριθμό Ιουδαίων, τους οποίους, όπως δείχνει ο πληθυσμός της **Νέας Υόρκης**, έχουν ήδη ενσωματώσει σε εξαιρετικό βαθμό στα αστικά επαγγέλματα. Η δεξαμενή για μια περαιτέρω αύξηση του ιουδαϊκού ποσοστού στον αμερικανικό πληθυσμό παραμένει η Πολωνία, όπου οι Ιουδαίοι αποτελούν το 9,7% του συνολικού πληθυσμού.

Προτού ολοκληρώσουμε αυτήν την αναγκαία εξέταση σε αριθμητική βάση, πρέπει να εξετάσουμε τη σχέση μεταξύ **των γεννήσεων και των θανάτων**. Ενώ στη Γερμανία περίπου το 55% του Ιουδαϊκού πληθυσμού που εξακολουθεί να παραμένει έχει ήδη φτάσει την ηλικία των 45 ετών και το ποσοστό θνησιμότητας είναι σημαντικά υψηλότερο από το ποσοστό γεννήσεων, η Ιουδαϊκή κοινότητα στην **Πολωνία**, σαν το κέντρο του ανατολικού ιουδαϊσμού, παρουσιάζει, σύμφωνα με την τελευταία απογραφή του 1928, μια φυσική αύξηση 28.174 ανθρώπων.[9]

Από αυτό προκύπτει ότι η μετανάστευση των Ιουδαίων της Ανατολής από την Πολωνία είναι αναγκαίο να συνεχιστεί – γενικά με προορισμό τις ΗΠΑ –, επειδή η χώρα δεν μπορεί πλέον να συντηρήσει το πλεόνασμα των γεννήσεών τους στην ύπαιθρο, εκτός από το γεγονός ότι η Πολωνία θέλει να απαλλαγεί από αυτούς όπως και το εθνικοσοσιαλιστικό Ράιχ.

Για τη Ρουμανία (1926) προκύπτει ένα πλεόνασμα γεννήσεων 5.683[10] Ιουδαίων το χρόνο, για την Ουγγαρία (1926) 428[11], για τις ΗΠΑ σύμφωνα με εκτιμήσεις του «Γραφείου Ιουδαϊκής Κοινωνικής Έρευνας» (Bureau of Jewish Social Research) (1925) 43.000[12] και για τη Σοβιετική Ρωσία (1926) τελικά ένα πλεόνασμα γεννήσεων 35.918.[13]

Αν και οι αριθμοί και οι εκτιμήσεις είναι μόνον κατά προσέγγιση – δυστυχώς δεν υπάρχουν διαθέσιμα αξιόπιστα πρόσφατα στοιχεία – οι αλλαγές δεν είναι τόσο σημαντικές ώστε να μην ισχύουν τα συμπεράσματα που μπορούν να εξαχθούν από αυτά. Είναι φανερό ότι ο αριθμός των γεννήσεων των Ιουδαίων αυξάνεται όσο πιο ανατολικά βρίσκεται η χώρα όπου έχουν μεταναστεύσει. Αυτό σημαίνει ότι η ροή του Ιουδαϊσμού της Ανατολής προς τη δυτική Ευρώπη και το εξωτερικό θα συνεχιστεί χωρίς σημαντική μείωση, εκτός εάν βρεθεί μια μόνιμη, υποχρεωτική τοποθεσία εγκατάστασης για το σύνολο της

9. Γεννήσεις: 58.961, Θάνατοι: 30.787· όπως παραπάνω, σελ. 167.
10. Γεννήσεις: 15.126, Θάνατοι: 9.533· όπως παραπάνω, σελ. 167.
11. Γεννήσεις: 6.188, Θάνατοι: 5.760· όπως παραπάνω, σελ. 168.
12. Γεννήσεις: 77.000, θάνατοι: 34.000· όπως παραπάνω, σελ. 167.
13. Γεννήσεις: 57.786, θάνατοι: 21.868.

ιουδαϊκής κοινότητας. Σ' αυτή τη συνεχιζόμενη ροή των Ιουδαίων στον πολιτισμένο κόσμο υπάρχει ένας κίνδυνος για την Ευρώπη και τις υπερπόντιες χώρες, που θα ήταν πολύ σημαντικό να μην υποτιμηθεί. Ας θυμηθούμε μόνο, ότι κάποτε ολόκληρη η Ιουδαϊκή κοινότητα, που εισέρρευσε στη Γερμανία μέχρι το 1933, είχε δραπετεύσει από το γκέτο της Ανατολής για να βουτήξει με πεινασμένη αισχροκέρδεια στα επιτεύγματα του πολιτισμού και της κουλτούρας, με τα οποία είχε μια βαθιά σύνδεση και δεν μπορούσε να κερδίσει! Ας θυμηθούμε την πολιτισμική κατάρρευση στη Γερμανία του συστήματος για να αντιληφθούμε πλήρως αυτόν τον κίνδυνο!

Σαν πιο εντυπωσιακή απόδειξη για την ισχυρότερη αύξηση του ποσοστού των γεννήσεων των Ιουδαίων της Ανατολής, ο Ρούπιν[14] αναφέρει το ποσοστό των γεννήσεων της Τσεχοσλοβακικής Δημοκρατίας (στην παλιά της μορφή), το οποίο έχει ως εξής:

στη Μοραβία…….……..	=	10,1 γεννήσεις	(ανά 1.000 Ιουδαίους)
στη Σλοβακία……	=	14,4 γεννήσεις	(ανά 1.000 Ιουδαίους)
στη Βοημία…….……	=	17,4 γεννήσεις	(ανά 1.000 Ιουδαίους)
στην Καρπαθιακή Ρωσία…..	=	30,1 γεννήσεις	(ανά 1.000 Ιουδαίους)

Η αυξανόμενη μείωση του αριθμού των γεννήσεων και η αυξανόμενη αστικοποίηση των Ιουδαίων θα συμβάλουν ευνοϊκά – τουλάχιστον στη Γερμανία – στην επίλυση του ιουδαϊκού ζητήματος.

Όταν εξετάζουμε τις **κοινωνικές συνθήκες** στην ιουδαϊκή κοινότητα, προκύπτει – όπως είναι ήδη γενικά αποδεκτό – ότι οι Ιουδαίοι που ζουν στις ΗΠΑ έχουν το υψηλότερο μέσο εισόδημα, ενώ οι Ιουδαίοι που ζουν στην Ανατολική Ευρώπη έχουν το χαμηλότερο. Ενώ ο ακόλουθος υπολογισμός του Ιουδαίου Μανές Σπέρμπερ (Manès Sperber, 1905 – 1984) στο περιοδικό «Οικονομία και ζωή» (Wirtschaft und Leben), Φεβρουάριος 1930, Βερολίνο,[15] δεν μπορεί να θεωρηθεί απολύτως αξιόπιστος, παρέχει όμως μια σαφή εικόνα της εισοδηματικής κατάστασης και, επομένως, της κοινωνικής δομής της ιουδαϊκής κοινότητας στις επιμέρους χώρες. Ενώ εκτιμά το κατά κεφαλήν εισόδημα των Ιουδαίων στις ΗΠΑ στα 875 δολάρια και αυτό όσων ζουν στη Γερμανία στα 600 δολάρια (αυτά τα στοιχεία έχουν, φυσικά, αλλάξει σημαντικά τα τελευταία χρόνια), υποθέτει εισόδημα 100 δολαρίων για τους Ιουδαίους στην Πολωνία και – με βάση θεωρητικές τιμές – 140 δολαρίων για εκείνους στη Σοβιετική Ρωσία.

Σύμφωνα με τις ίδιες εκτιμήσεις, το συνολικό ετήσιο εισόδημα των Ιουδαίων στις ΗΠΑ είναι 3.720 εκατομμύρια δολάρια[16], ενώ των Ιουδαίων στην Πολωνία είναι 280 – 310 εκατομμύρια δολάρια.

Αυτά τα στοιχεία μας δίνουν και μια **γενική εικόνα** των επαγγελμάτων που ασκούν οι Ιουδαίοι στις χώρες αυτές. Είναι αδιαμφισβήτητο από τα στοιχεία που δίνονται για τις ΗΠΑ ότι τέτοιου είδους εισοδήματα μπορούν να πληρωθούν μόνο σε έναν τραπεζίτη, μέτοχο, ιδιοκτήτη πολυκαταστήματος, κ.λπ., ενώ οι Ιουδαίοι της Ανατολής πρέπει να αρκούνται στα απλά επαγγέλματα που ταιριάζουν ιδιαίτερα στα χαρακτηριστικά τους, όπως καταστηματάρχης, πλανόδιος πωλητής κ.λπ.

Με αυτά τα λίγα στοιχεία, περιγράφεται αριθμητικά το ιουδαϊκό πρόβλημα. Ένας Ιουδαϊσμός 17 εκατομμυρίων, διασκορπισμένος σε όλο τον κόσμο, δεν

---

14. Όπως παραπάνω, σελ. 174.
15. Όπως παραπάνω, σελ. 388
16. Όπως παραπάνω, σελ. 389

είναι μεγάλος αριθμός, αλλά κατανεμημένος σε καίριες θέσεις σε όλες τις χώρες και τους τομείς της ζωής, αποτελεί μια παγκόσμια δύναμη.

ΙΙ. Οι Οργανώσεις των Χωρών

Κάποτε είχε σχολιαστεί εύστοχα από φιλογερμανικούς κύκλους: αν, ακόμη και στην πιο απομακρυσμένη γωνιά της γης, πατηθεί το καλαμπόκι ενός Ιουδαίου, παρεμβαίνει ο Αμερικανός, ο Άγγλος ή ο Γάλλος πρέσβης· όταν όμως – όπως στον Παγκόσμιο Πόλεμο – ο γερμανικός λαός είναι κοντά στον λιμό εξαιτίας του αποκλεισμού, τότε αυτό εξυπηρετεί την ανθρωπότητα και την παγκόσμια ειρήνη! Θα ήταν υπερβολικό να αναφερθούμε σε όλα τα μέσα και τις μεθόδους με τις οποίες ο Ιουδαϊσμός επιτυγχάνει μια τέτοια παγκόσμια απήχηση. Μπορεί να εξηγηθεί πιο εύκολα από την οργάνωση της ιουδαϊκής κοινότητας. Αν λαμβάνονται υπόψη μόνο οι **ΗΠΑ, η Αγγλία, η Γαλλία και η Παλαιστίνη**, αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η εβραϊκή κοινότητα σε άλλες χώρες εξαρτάται για όλα τα σημαντικά ζητήματα από τις αποφάσεις των ιουδαϊκών οργανώσεων που εδρεύουν σε αυτές τις χώρες. Αυτές οι ιουδαϊκές οργανώσεις, αποτελούν τον πολιτικό, οικονομικό, πολιτιστικό και προπαγανδιστικό μηχανισμό εξουσίας ολόκληρης της εβραϊκής κοινότητας, η οποία αναγνωρίστηκε για πρώτη φορά σαν **πολιτικός παράγοντας το 1917** στην περίφημη **διακήρυξη Μπάλφουρ** της βρετανικής κυβέρνησης. Για να αντιμετωπιστεί η εμφάνιση ιστορικών «λαθών», αξίζει να σημειωθεί ότι, σύμφωνα με την ιουδαϊκή πεποίθηση, η Αγγλία είναι η μόνη χώρα που έχει το προτέρημα της αναγνώρισης της ιουδαϊκής κοινότητας όλου του κόσμου σαν μια ενιαία πολιτική οντότητα μέσω μιας επίσημης απόφασης που απευθύνεται σε έναν ιδιώτη Ιουδαίο. Αυτό, όμως, επιρρίπτει την ευθύνη και την ενοχή για την δυσχέρανση και την επιδείνωση ενός ζητήματος, σε μια ομάδα Άγγλων πολιτικών, με την οποία οι αφυπνισμένοι λαοί δεν θέλουν πλέον να έχουν καμία σχέση με αυτή τη μορφή. Στην Παλαιστίνη, αμέτρητοι Άγγλοι και Άραβες στρατιώτες έχασαν τη ζωή τους για αυτή την απόφαση.

Α. Η.Π.Α.

Για τη σημασία της ιουδαϊκής κοινότητας στις Ηνωμένες Πολιτείες υπάρχει μια συνοπτική, από πρώτο χέρι, περιγραφή. Ο Ιουδαίος κοινωνιολόγος **Άρθουρ Ρούπιν**, που θεωρείται αυθεντία μεταξύ των Ιουδαίων, το 1931 σχετικά με τη «σημασία της αμερικανικής ιουδαϊκής κοινότητας» έγραψε μεταξύ άλλων τα εξής:[17]

> «Οι Ιουδαίοι στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής σήμερα δεν είναι μόνο πιο πολυάριθμοι από τους Ιουδαίους οποιασδήποτε άλλης χώρας αλλά ξεχωρίζουν και από τους Ιουδαίους των άλλων χωρών όσον αφορά τον **πλούτο και την πολιτική επιρροή**. Ένα μεγάλο μέρος τους έχει ανέλθει στα **πιο πλούσια και στα πιο εξέχοντα κοινωνικά στρώματα**. Ποτέ πριν στην διασπορά δεν υπήρξε μια εποχή που τόσα εκα-

17. Όπως παραπάνω, τόμος ΙΙ, σελ. 237.

τομμύρια Ιουδαίοι να ζούσαν σε μια χώρα με τόση **ελευθερία και ευημερία**, όπως σήμερα στις Η.Π.Α.. **Η παρέμβαση τους, που βασίζεται στην πολιτική και οικονομική τους επιρροή, υπέρ των ομοθρήσκων τους στην Ευρώπη, έχει πετύχει πολλές φορές**, και μάλιστα, λίγο πριν από τον Παγκόσμιο Πόλεμο, οδήγησε σε ένα τόσο δραστικό μέτρο, όπως η διακοπή της εμπορικής συμφωνίας των Ηνωμένων Πολιτειών με τη Ρωσία.»

Αυτές οι παραλείψεις δεν πρέπει να προκαλούν αμφιβολία, δεδομένου ότι οι Ιουδαίοι, για κατανοητούς λόγους, τείνουν να αποφεύγουν να δηλώσουν την πραγματική έκταση της δύναμής τους και απορρίπτουν συνεχώς όλες αυτές τις δηλώσεις από την αντίπαλη πλευρά σαν φαντασία ή κακόβουλη συκοφαντία. Από τα λόγια του **Άρθουρ Ρούπιν**, μπορούμε να καταλάβουμε, τι είναι ακριβώς οι ιουδαϊκές οργανώσεις που υποτίθεται ότι εξυπηρετούν φιλανθρωπικούς σκοπούς.

Όπως δείχνει η «Αμερικανική Ιουδαϊκή Επετηρίδα» (American Jewish Year Book) – που εκδόθηκε από την «Ιουδαϊκή Εκδοτική Εταιρεία (Jewish Publication Society) – για το 1937 μέχρι το 1938, τα 5 εκατομμύρια Ιουδαίοι της μωσαϊκής πίστης στις Η.Π.Α. έχουν πάνω από **196 οργανώσεις**, που παρεμβαίνουν σε όλους τους τομείς της ζωής και των οποίων οι πιο σημαντικές εργασίες δεν περιορίζονται σε καμία περίπτωση στο έργο τους στις ΗΠΑ και την υπόλοιπη Αμερική, αλλά – όπως δείχνουν ξεκάθαρα οι ετήσιες εκθέσεις τους – είναι αποτελεσματικές για ολόκληρη την ιουδαϊκή κοινότητα, είτε βρίσκεται στη Γερμανία είτε στην Αυστραλία.

1. Αμερικανική Ιουδαϊκή Επιτροπή (American Jewish Committee)

Η κεντρική οργάνωση των Ιουδαίων στις ΗΠΑ είναι η **Αμερικανική Ιουδαϊκή Επιτροπή** (American Jewish Committee – AJC). Ιδρύθηκε το 1906 με ψήφισμα της αμερικανικής ιουδαϊκής κοινότητας, και ανέλαβε αμέσως μια **διεθνή αποστολή**, να προασπίζεται τα δικαιώματα των Ιουδαίων σε όλο τον κόσμο. Η επιτροπή αντιδρά στην οργανωμένη προπαγάνδα κατά των σφαγών, υποστηρίζει την προστασία των ιουδαϊκών «μειονοτήτων» σε όλες τις χώρες μέσω παρεμβάσεων της αμερικανικής κυβέρνησης και προωθεί την οικονομική υποστήριξη των Ιουδαίων που υποφέρουν σε συνεργασία με τις οργανώσεις βοήθειας στη Γερμανία, την «Παγκόσμια Ισραηλινή Συμμαχία» (Alliance Israélite Universelle) στη Γαλλία κ.λπ. Η επιτροπή δημοσιεύει ετησίως τις δραστηριότητές της στην «Αμερικανική Ιουδαϊκή Επετηρίδα» (American Jewish Year Book), που εκδίδεται από τον γραμματέα της, **Χάρρυ Σνάιντερμαν** (Harry Schneiderman, 1885 – 1975), και το οποίο αποκαλύπτει σαφώς τις αντιρρήσεις που έχει διατυπώσει αυτή η κεντρική οργάνωση στην αμερικανική κυβέρνηση κατά της Γερμανίας.

Οι επαφές με τις ιουδαϊκές οργανώσεις εκτός Αμερικής διατηρούνταν σε χίλια διαφορετικά επίπεδα. Για παράδειγμα, στη σελίδα 826 της «Αμερικανικής Ιουδαϊκής Επετηρίδας 1937/38», η έκθεση της Εκτελεστικής Επιτροπής προς τα μέλη της «Αμερικανικής Ιουδαϊκής Επιτροπής» αναφέρει τα εξής:

«Όπως και πέρυσι, η επιτροπή σας συνέχισε τη **συνεργασία και την ανταλλαγή πληροφοριών με τις άλλες οργανώσεις** που δραστηριοποιούνται με παρόμοιο τρόπο. **Συνεργαστήκαμε στενά με το "Συμβούλιο των Αντιπροσώπων των Βρετανών Ιουδαίων"** (Board of Deputies of British Jews) καθώς και με την **"Κοινή Επιτροπή Εξωτερικών του Συμβουλίου"** (Joint Foreign Committee) και **τον "Αγγλο-Ιουδαϊκό Σύνδεσμο"** (Anglo Jewish Association). Μεταξύ των ξένων οργανώσεων με τις οποίες έχουμε

έρθει σε επαφή είναι η **"Παγκόσμια Ισραηλινή Συμμαχία"** (Alliance Israélite Universelle) στο Παρίσι, το **"Καναδικό Ιουδαϊκό Κογκρέσο"** (Canadian Jewish Congress), η **"Εβραϊκός Σύνδεσμος Αποικισμού"** (Jewish Colonization Association) στη Νέα Υόρκη, το **"Συμβούλιο Ιουδαίων Αντιπροσώπων της Νότιας Αφρικής"** (South African Board of Jewish Deputies), η **"Ελβετική Ένωση Ισραηλινών Κοινοτήτων"** (Shweizer Israelitische Gemeindebund), το **"Ιουδαϊκό Κεντρικό Γραφείο Πληροφοριών"** (Jewish Central Information Office) στο Άμστερνταμ και πολλές άλλες. Η επιτροπή σας διατηρούσε επαφές με τις συνδεδεμένες οργανώσεις της και, σε πολλές περιπτώσεις, συνεργάστηκε μαζί τους σε διάφορα θέματα...

Όπως και τα προηγούμενα χρόνια, εκπρόσωποι της επιτροπής, μέσω του Κοινού Συμβουλίου, έχουν συμβουλευτεί εκπροσώπους του **"Αμερικανικού Ιουδαϊκού Κογκρέσου"** (American Jewish Congress) και της **"B' nai B' rith"**. Η επιτροπή σας έχει επίσης συμβουλευτεί και έχει απολαύσει τη συνεργασία ορισμένων οργανώσεων, ιδίως της B' nai B' rith και της **"Ένωσης κατά της Δυσφήμισης"** (Anti Defamation League)· έχει διατηρήσει επαφή με το έργο του Τμήματος Παιδείας. Σε αυτούς περιλαμβάνονται η **"Ιουδαϊκή Επιτροπή Εργασίας"** (Jewish Labor Committee), το **"Εθνικό Συμβούλιο Ιουδαίων Γυναικών"** (National Council of Jewish Women), η **"Εταιρεία Στέγασης και Βοήθειας Μεταναστών Εβραίων"** (Hebrew Sheltering and Immigrant Aid Society – HIAS), η **"Διάσκεψη για τις Ιουδαϊκές Σχέσεις"** (Conference on Jewish Relations) και πολλές άλλες **ιουδαϊκές και μη ιουδαϊκές οργανώσεις**.»

Αυτό το τμήμα της ετήσιας έκθεσης της επιτροπής, χωρίς περαιτέρω προσθήκη, θα επαρκεί σαν απόδειξη της παγκόσμιας δραστηριότητάς της. Η σημασία αυτής της διεθνούς συνεργασίας για την Ιουδαϊκή κοινότητα, ωστόσο, θα γίνει πλήρως κατανοητή μόνον όταν όλες οι παραπάνω οργανώσεις θα έχουν παρουσιαστεί στην οργάνωση και τη λειτουργία τους.

Από τις εισπράξεις, η επιτροπή για το 1937 κατέγραψε το σημαντικό ποσό των

167.797,45 δολαρίων,

με αποτέλεσμα το ταμείο, συμπεριλαμβανομένων των πλεονασμάτων του προηγούμενου έτους, να ανέρχεται σε 204.763,78 δολάρια, αναμφίβολα ένα ποσό με το οποίο θα μπορούσαμε να δουλέψουμε. Οι δαπάνες που αναφέρθηκαν, $193.539,69, δείχνουν ότι δεν εξοικονομήθηκε κανένα έξοδο στη χρήση των οικονομικών πόρων.

Σάυρους Άντλερ (Cyrus Adler)
(1863 - 1940)

Το **διοικητικό συμβούλιο** της οργάνωσης διευθύνεται από τον **Σάυρους Άντλερ**, ο οποίος είναι σήμερα 75 ετών. Ο Άντλερ έχει εργαστεί κυρίως στον ακαδημαϊκό τομέα. Εκτός από την εργασία του σε **ιουδαϊκά** ακαδημαϊκά ιδρύματα, είναι, μεταξύ άλλων, διευθυντής του «Dropsie College» στο Ιουδαϊκό Πανεπιστήμιο της Φιλαδέλφειας και επικεφαλής του Τμήματος Οριενταλοειδούς Αρχαιολογίας στο Αμερικανικό Εθνικό Μουσείο (!) στην Ουάσιγκτον.

Επιπλέον δεν πρέπει να ξεχνάμε, ότι το 1919 ήταν μέλος της αντιπροσωπείας των Ιουδαίων της Αμερικής στις ειρηνευτικές διαπραγματεύσεις των Βερσαλλιών, και ότι ήταν ένας από τους πιο ένθερμους υποστηρικτές των «δικαιωμάτων των μειονοτήτων» για τους Ιουδαίους. Σημαντική για την πολιτική του καριέρα ήταν η σχέση του με τον Ιουδαίο Αμερικανό πολιτικό Λούις Μάρσαλ, τον οποίο αντικατέστησε στην ηγεσία της «Ιουδαιο-αμερικανικής Επιτροπής» το 1929. Το γεγονός ότι ο **Ρούσβελτ** του έστειλε ένα τηλεγράφημα για να τον συγχαρεί για τα γενέθλιά του, επιβεβαιώνει την πλέον σχεδόν καθολική άποψη για τη στάση της αμερικανικής πολιτικής ηγεσίας, και μεταξύ άλλων τον τιμά με τα εξής λόγια: «Η πορεία της ζωής της ήταν πλούσια, και η επιμελή εργασία σας ήταν γεμάτη με μεγάλο όφελος για την κοινότητα».

Λούις Μάρσαλ (Louis Marshall)
(1856 - 1929)

Σαν **αντιπρόεδροι** τον βοηθούν ο δικαστής **Έρβινγκ Λίμαν**[18], της Νέας Υόρκης, ο οποίος τιμήθηκε το 1937 με τιμητικό διδακτορικό νομικής από τη Δικηγορική Σχολή του Μπρούκλιν του Πανεπιστημίου Αγ. Λώρενς, και ο **Λούις Έντουαρντ Κέρστιν**. Ταμίας είναι ο **Σάμιουελ Ντέιβιντ Λάιντενσντορφ.**

Έρβινγκ Λίμαν (Irving Lehmann
(1876 - 1945)

Λούις Έ. Κέρστιν
(Louis E. Kirstein)
(1867 - 1942)

Η εκτελεστική επιτροπή, δηλαδή ο επικεφαλής της οργάνωσης, αποτελείται από 46 Ιουδαίους, μεταξύ των οποίων και ο **Φέλιξ Μ. Βάρμπουργκ**, ο χρηματοδότης που πέθανε στα τέλη του περασμένου έτους. Αυτό το άτομο, που τώρα τον αντικαθιστά ο γιος του, θα τον δούμε και σε άλλες σημαντικές οργανώσεις σε ηγετικές θέσεις.

Φέλιξ Μ. Βάρμπουργκ
(Felix M. Warburg)
(1871 - 1937)

Σάμιουελ Ν. Λάιντενσντορφ
(Samuel D. Leidesdorf)
(1881 - 1968)

2. Αμερικανικό Ιουδαϊκό Κογκρέσο (American Jewish Congress)

Το **«Αμερικανικό Ιουδαϊκό Κογκρέσο»** που ιδρύθηκε το 1937 και συνεδριάζει κάθε δύο χρόνια, έχει αναλάβει μια αποστολή υψηλότερου επιπέδου. Η αποστολή του εκτείνεται και **πέρα** από τα σύνορα των Ηνωμένων Πολιτειών. Η αποστολή αυτή συνίσταται στη διασφάλιση

18. Ο Έρβινγκ Λίμαν είναι και πρόεδρος του κεντρικού «Συμβουλίου Ιουδαϊκής Πρόνοιας» (Jewish Welfare Board).

«της ισότητας των δικαιωμάτων των Ιουδαίων εδώ στην Αμερική και αλλού· αυτά τα δικαιώματα περιλαμβάνουν την ελευθερία να επιδιώκουμε, σαν ομάδα και όχι μόνο σαν άτομα, τους ιστορικούς στόχους και τις φιλοδοξίες του λαού μας· τη διασφάλιση και τη διαφύλαξη των πολιτικών, οικονομικών και θρησκευτικών δικαιωμάτων των Ιουδαίων· την υποστήριξη της ανάπτυξης της ιουδαϊκής πατρίδας· την ανάπτυξη μιας σαφούς και λογικής κοινής γνώμης για τα ιουδαϊκά συμφέροντα και ζητήματα...»[19] Τέλος, αλλά εξίσου σημαντική, είναι και η αποστολή του «Κονγκρέσου» να **καταπολεμήσει τον αντισημιτισμό** και τους περιοριστικούς νόμους περί μετανάστευσης. Οι ιουδαϊκές επιτυχίες στη ρύθμιση του ζητήματος της μετανάστευσης οφείλονται κυρίως στο γεγονός ότι ο φυλετικός σύντροφος **Σάμιουελ Ντικστάιν**, μέλος του Δημοκρατικού Κόμματος του Κογκρέσου, είναι πρόεδρος της Επιτροπής Μετανάστευσης και Πολιτογράφησης. Είναι επίσης γνωστός για τη δραστηριότητά του σαν πρόεδρος της «Επιτροπής για την Έρευνα των Αντιαμερικανικών Δραστηριοτήτων», με την οποία ιδιότητα προσπάθησε να αφαιρέσει από τη Γερμανική Ομοσπονδία όλες τις δυνατότητες επιρροής! – Δεν είναι παράξενο που η ιουδαϊκή κοινότητα της Ευρώπης επιζητεί κάθε δυνατή διευκόλυνση της μετανάστευσης, όταν Ιουδαίοι πολιτικοί και ιουδαϊκές οργανώσεις συνεργάζονται τόσο καλά!

Σάμιουελ Ντικστάιν
(Samuel Dickstein)
(1885 - 1954)

Ο **πρόεδρος** αυτής της Ένωσης, που αποτελείται από μέλη όλων των ιουδαϊκών οργανώσεων στην Αμερική, είναι ο γνωστός δρ. **Στίφεν Σάμιουελ Γουάιζ**, ο οποίος, σαν επικεφαλής της Εκτελεστικής Επιτροπής του Παγκόσμιου Ιουδαϊκού Κογκρέσου στη Γενεύη, διακρίθηκε σαν ένας από τους πιο μοχθηρούς και αδίστακτους υποκινητές κατά του Εθνικοσοσιαλισμού.

Στίφεν Σάμιουελ Γουάιζ
(Stephen Samuel Wise)
(1874 - 1949)

Λούις Μπράντεϊς (Louis Brandeis)
(1856 - 1941)

Μέχρι πρόσφατα (5 Ιουλίου 1938), διετέλεσε πρόεδρος της «Σιωνιστικής Οργάνωσης Αμερικής». Σε αυτή τη θέση είχε διαδεχθεί το 1920 τον Πρόεδρο του Ανωτάτου Δικαστηρίου **Λούις Μπράντεϊς**, ο οποίος θα αναφερθεί σε άλλο πλαίσιο.

Σαν **αντιπρόεδρος** τον βοηθά ο **Λούις Λίπσκι**. Πρόεδρος της **εκτελεστικής επιτροπής** είναι ο **Νέιθαν Ντέιβιντ Πέρλμαν**, ο οποίος εκπροσώπησε την πολιτεία της Νέας Υόρκης στο Κογκρέσο

19. «Αμερικανική Ιουδαϊκή Επετηρίδα» (1937/38 σελ. 627).

Λούις Λίπσκι
(Louis Lipsky)
(1876 - 1963)

Νέιθαν Ντέιβιντ Πέρλμαν
(Nathan David Perlman)
(1887 - 1962)

σαν ένας από τους αντιπροσώπους της από το 1920 έως το 1927. Το γεγονός ότι διορίστηκε δικαστής στο Δικαστήριο Ειδικών Συνεδριάσεων το 1936 από τον δήμαρχο της Νέας Υόρκης, τον φυλετικό σύντροφό του (μισός Εβραίος) **Φιορέλο Λα Γκουάρντια**, πιθανότατα ωφελεί όχι μόνο τον ίδιο προσωπικά, αλλά και το «Ιουδαϊκό Κογκρέσο» και, επομένως, την ιουδαϊκή κοινότητα.

Τέλος, ο **Γιάκομπ Λάιχτμαν** (Jacob Leichtmann, 1896 – 1975) διαχειρίζεται το **γραφείο του ταμία**.

Φιορέλο Λα Γκουάρντια
(Fiorello La Guardia)
(1882 - 1947)

3. Μη Σεκταριστική Αντιναζιστική Ένωση και Ένωση κατά της Δυσφήμισης

Δεδομένου ότι οι παραπάνω οργανώσεις πρέπει να προσπαθούν να δημιουργήσουν την εντύπωση ότι με τις συνεχείς παρεμβάσεις τους στις κυβερνήσεις και στη Κοινωνία των Εθνών, επιτελούν πραγματικό και αντικειμενικό πολιτικό έργο, η προπαγάνδα έχει αφεθεί στην «Μη Σεκταριστική Αντιναζιστική Ένωση» (Non Sectarian Anti-Nazi League) του δικηγόρου **Σάμιουελ Αντερμάιερ** και στην «Ένωση κατά της Δυσφήμισης» (Anti-Defamation League), οι οποίες, φυσικά, διατηρούν συνεχή επαφή με τις παραπάνω οργανώσεις που χαρακτηρίζονται σαν ιουδαϊκές. Ανεξάρτητα από το πόσο παράλογες μπορεί να φαίνονται οι κατηγορίες κατά του Εθνικοσοσιαλισμού και του Φασισμού, για την καταπολέμηση των οποίων δημιουργήθηκαν αποκλειστικά, η προπαγάνδα και το μποϊκοτάζ τους είναι ευρέως διαδεδομένα στην Αμερική, χάρη στις διασυνδέσεις των εκπροσώπων τους, στα διαθέσιμα κεφάλαια και στον Τύπο που είναι πιστός σε αυτές.

Σάμιουελ Αντερμάιερ
(Samuel Untermyer)
(1858 - 1940)

Ανάμεσα στους ηγέτες της **«Μη Σεκταριστικής Αντιναζιστικής Ένωσης για την υπεράσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων»** (Non Sectarian Anti-Nazi League to champion Human Rights) – η οποία έχει σαν μέλη και μη Εβραίους και Καθολικούς – βρίσκουμε, εκτός από τον **Αντερμάιερ** και το δήμαρχο της Νέας Υόρκης, τον μισοεβραίο **Φιορέλο Λα Γκουάρντια** (αντιπρόεδρος) και τον συνταγματάρχη **Θίοντορ «Τέντι» Ρούσβελτ** (Theodore Roosevelt Jr., 1858 – 1919). Το γεγονός ότι αυτοί δεν είναι κάποιοι περιθωριακοί, οι οποίοι, με δική τους πρωτοβουλία, διεξάγουν τον θορυβώδη αγώνα τους ενάντια σε οτιδήποτε έχει εθνική προέλευση, αποδεικνύεται και πάλι καλύτερα από την ετήσια έκθεση της «Αμερικανικής Ιουδαϊκής Επετηρίδας» (American Jewish Year Book) 1937/38, στην οποία στις σελίδες 214 και εξής, οι αποτυχημένες επιθέσεις του προηγούμενου έτους του **Φιορέλο Λα Γκουάρντια** κατά της Γερμανίας (3 Μαρτίου 1937 σε συνέδριο του γυναικείου τμήματος του «Αμερικανικού Ιουδαϊκού Κογκρέσου» στη Νέα Υόρκη) εγκρίνονται και συζητούνται ευνοϊκά.

Θίοντορ «Τέντι» Ρούσβελτ (Theodore Roosevelt Jr.) (1858 - 1919)

Η **«Ένωση κατά της Δυσφήμισης»** (Anti-Defamation League) είναι ένα καθαρά ιουδαϊκό ίδρυμα, σε αντίθεση με την προαναφερθείσα οργάνωση, και υπάγεται άμεσα στην **Παγκόσμια Εβραϊκή Στοά**, το **«Ανεξάρτητο Τάγμα του Β' nai Β' rith»**. Ενώ η «Αμερικανική Ιουδαϊκή Επετηρίδα 1937/38» σελ. 628, αναφέρει ότι ο σκοπός της οργάνωσης είναι να «δημιουργήσει περισσότερη κατανόηση και σχέσεις συνεργασίας μεταξύ αμερικανικών ομάδων», το «Μηνιαίο Δελτίο της Μεγάλης Στοάς για το Τσεχοσλοβακικό Κράτος (I.O.B.B.)»[20] αναφέρει σαφώς ότι ο αγώνας της οργάνωσης στρέφεται κατά του αντισημιτισμού και των «διακρίσεων» κατά των Ιουδαίων. Η σημασία που αποδίδεται σ' αυτό το έργο είναι εμφανής από το γεγονός ότι, ενώ μέχρι το 1932 η εργασία αυτή εκτελούνταν από ένα γραμματέα του τάγματος στο γραφείο του, σήμερα η οργάνωση απασχολεί έναν μόνιμο διευθυντή και εννέα γραμματείς! Η έδρα της βρίσκεται στο **Σικάγο**. Από εδώ, σε περίπου 500 πόλεις, δημιουργήθηκαν κέντρα που είναι υπεύθυνα για την οργάνωση των βραδιών διαλέξεων. Το κεντρικό γραφείο διατηρεί το δικό του γραφείο σχεδιασμού των εφημερίδων, διευθύνει τη διανομή ενημερωτικών φυλλαδίων και βιβλίων, και πραγματοποιεί τις «απαραίτητες παρεμβάσεις στη θεατρική ζωή, τα θεατρικά έργα πάθους και τις ταινίες». Δεν αρκείται όμως μόνο σε αυτά, ο αγώνας είναι «ενάντια στις διακρίσεις στην απασχόληση, στα ξενοδοχεία και τα εστιατόρια, ενάντια στην απαξίωση σε αντισημιτικά βιβλία, περιοδικά, εφημερίδες κ.λπ.»

Το γεγονός ότι το πρόγραμμα αυτό δεν είναι απλώς μια φιλόδοξη θεωρία, αποδεικνύεται από το πρόσωπο του αμερικανικού Τύπου και, κυρίως, από την φιλο-ιουδαϊκή στάση κορυφαίων πολιτικών στελεχών των Ηνωμένων Πολιτειών, που θα εξεταστεί αργότερα.

Η προεδρία ασκείται από τον **Σίγκμουντ Λίβινγκστον**, ενώ ενώ ο **Ρίτσαρντ Ε. Γκούτσταντ** είναι ο μόνιμος διευθυντής του γραφείου στο Σικά-

20. Δεκέμβριος 1936, σελ. 441 κ.ε., Γενικός Διευθυντής Δρ.-Μηχανικός Άρμιν Βάινερ: «Το Τάγμα στην Αμερική».

γο. Σαν μέλος της επιτροπής αναφέρεται και ο πρόεδρος του I.O.B.B. (Ανεξάρτητο Τάγμα B' nai B' rith – Independent Order B' nai B' rith), **Άλφρεντ Μ. Κοέν**. Με αυτό το γεγονός, μάλλον, διαψεύδεται και το παραμύθι της πολιτικής ουδετερότητας της φερόμενης αποκλειστικά σαν φιλανθρωπική εταιρεία πρόνοιας του Ανεξάρτητου Τάγματος B' nai B' rith, το οποίο οι Ιουδαίοι αναφέρουν σε κάθε κατάλληλη και ακατάλληλη ευκαιρία.

Σίγκμουντ Γ. Λίβινγκστον
(Sigmund G. Livingston)
(1872 - 1946)

Άλφρεντ Μ. Κοέν
(Alfred Morton Cohen)
(1859 - 1949)

4. Οι διεθνείς ιουδαϊκές χρηματοπιστωτικές οργανώσεις

Όλο το έργο των οργανώσεων που μόλις αναφέρθηκαν θα ήταν αναποτελεσματικό και ασήμαντο, αν το καταστροφικό πολιτικό τους έργο δεν υποστηριζόταν από ισχυρές **ιουδαϊκές χρηματοπιστωτικές οργανώσεις** που διαθέτουν σημαντικούς οικονομικούς πόρους. Αυτές οι οργανώσεις γίνονται έτσι το πραγματικό κέντρο του διεθνούς ιουδαϊσμού, και οι ηγέτες τους, κατά μία έννοια, αποτελούν τα σημαντικότερα μέρη της πολιτικής κεφαλής, της έδρας του παγκόσμιου ιουδαϊσμού.

Εκτός από τις πολλές μικρές υποοργανώσεις και θυγατρικές οργανώσεις, θα πρέπει να αναφερθούν εδώ η **«Αμερικανική Ιουδαϊκή Κοινή Επιτροπή Διανομής»** (American Jewish Joint Distribution Committee), με το **«Αμερικανικό Ιουδαϊκό Γνωμοδοτικό Συμβούλιο»** (American Jewish Consultative Council), το οποίο καθορίζει την κατανομή των κεφαλαίων, και το **«Αμερικανικό Ίδρυμα Κοινής Ανασυγκρότησης»** (American Joint Reconstruction Foundation).

Σήμερα, οι αρμοδιότητες των δύο οργανώσεων, οι οποίες αρχικά ήταν διαφορετικές, συμπίπτουν σχεδόν πλήρως. Δεν είναι υπερβολή να περιγράψουμε την «Επιτροπή Διανομής», με τις υποοργανώσεις και τις θυγατρικές της οργανώσεις, σαν την οικονομική έδρα του διεθνούς Ιουδαϊσμού. Δεν έχει σημασία το γεγονός ότι αυτός ο οικονομικός οργανισμός έχει τεθεί έκτοτε κάτω από τον έλεγχο της **«Επιτροπής Συμπράξεων»** (Comité d' Entente), της οργάνωσης-ομπρέλας για όλες τις ιουδαϊκές οργανώσεις βοήθειας παγκοσμίως, η οποία ιδρύθηκε το προηγούμενο έτος με έδρα το Παρίσι. Αυτό το μέτρο είναι απλώς θέμα πρακτικής, επειδή η πλειονότητα των χρημάτων από αυτό το τεράστιο ταμείο ρέει προς τις ευρωπαϊκές χώρες που προσπαθούν να απαλλαγούν από τους Ιουδαίους, ακολουθώντας το γερμανικό παράδειγμα.

Ακόμη και ο διεθνής χαρακτήρας αυτής της οργάνωσης είναι σαφής, όπως δήλωσε ο πρόεδρός της, **Πολ Μπάερβαλντ** – ο οποίος ήταν μέλος της αμερικανικής κυβερνητικής αντιπροσωπείας στη διάσκεψη στο Εβιάν για την αντιμετώπιση του ζητήματος των μεταναστών – στην ετήσια έκθεση του 1936: **«Δεν υπάρχει φάση της ιουδαϊκής ζωής στο εξωτερικό που να μην επηρεάζεται από την Κοινή Επιτροπή Διανομής. Και μπορεί να ειπωθεί**

με σιγουριά ότι η ίδια η ύπαρξη εκατοντάδων χιλιάδων αδελφών μας εξαρτάται από το τι μπορούμε να συνεισφέρουμε εμείς στην τυχερή Αμερική στις δικές τους ηρωικές προσπάθειες να βοηθήσουν τον εαυτό τους».[21] Με τη ρητή έκφραση του προγράμματος, η αποστολή είναι: «Διανομή κεφαλαίων για την υποστήριξη και την αποκατάσταση των Ιουδαίων στο εξωτερικό».[22]

Πολ Μπάερβαλντ
(Paul Baerwald)
(1871 - 1961)

Το κεφάλαιο που διατίθεται σε αυτήν την οργάνωση προέρχεται από δωρεές και ιδρύματα Ιουδαίων σε όλο τον κόσμο. Η προαναφερθείσα ετήσια έκθεση αναφέρει το συνολικό εισόδημα για την περίοδο από τον Οκτώβριο του 1914 έως τις 31 Δεκεμβρίου 1936, ως

87.221.826,08 δολάρια!!

Από αυτά, 17.465.158,05 δολάρια πήγαν στην προπολεμική ή Σοβιετική Ρωσία (!) (συμπεριλαμβανομένης της Ουκρανίας), 13.845.237,19 δολάρια στην Πολωνία και **2.617.430,23 δολάρια στη Γερμανία!** Για το 1936, η ίδια έκθεση καταγράφει εισόδημα 1.379.511,42 δολαρίων!

Η διανομή γίνεται υπό την επίβλεψη του «Γνωμοδοτικού Συμβουλίου προς τις ιουδαϊκές οργανώσεις βοήθειας σε όλες τις χώρες, ανεξάρτητα από το αν είναι εντελώς μη πολιτικές – δηλαδή, ουδέτερες με την ιουδαϊκή έννοια – ή ενδεχομένως ακραία μαρξιστικές. Τα χρήματα που ρέουν σε μεταναστευτικές οργανώσεις στη Γαλλία – όπως η «Εθνική Επιτροπή Βοήθειας για τους Πρόσφυγες της Γερμανίας» (Comité National de Secours aux Réfugiés d' Allemagne), – διοχετεύονται σε αυτές μέσω της «Hicem»[23] και της οργάνωσης που υπάγεται σε αυτή την «Emigdirect»[24] (Άμεση βοήθεια προσφύγων) στο Παρίσι.

Μαξ Βάρμπουργκ
(Max Warburg)
(1867 - 1946)

Η **διοίκηση** αυτής της οικονομικής οργάνωσης του παγκόσμιου Ιουδαϊσμού, η οποία μπορεί να καθορίσει την ύπαρξη των φτωχών Ιουδαίων και των μεταναστών, καθώς και του «Γνωμοδοτικού Συμβουλίου», βρισκόταν στα χέρια του Ιουδαίου τραπεζίτη **Φέλιξ Μ. Βάρμπουργκ**, μέχρι το θάνατό του το 1937, μέτοχου του μεγάλου ιουδαϊκού τραπεζικού οίκου Kuhn, Loeb & Co. και αδελφός του πρώην τραπεζίτη και πρώην μέλους του διοικητικού συμβουλίου της «Τράπεζας του Ράιχ» (Reichsbank), **Μαξ Βάρμπουργκ**, με έδρα το Αμβούργο και τον οποίο διαδέχθηκε ο γιος του.

---

21. «Βοήθεια στους Ιουδαίους στο Εξωτερικό· – Έκθεση για τις δραστηριότητες της Αμερικανο-ιουδαϊκής Κοινής Επιτροπής Διανομής για το έτος 1936» Αυτοέκδοση 1937, σελ. 5.

22. «Αμερικανική Ιουδαϊκή Επετηρίδα» 1937/38, σελ. 680.

23. HIAS-ICA Emigration Association (HICEM) «Σύνδεσμος Μετανάστευσης», μια διεθνή οργάνωση που ιδρύθηκε το 1927 από τη «Εβραϊκή Εταιρεία Βοήθειας Μεταναστών» (Hebrew Immigrant Aid Society – HIAS), την «Ιουδαϊκό Σύνδεσμο Αποικισμού» (Jewish Colonization Association – ICA), και την γερμανική «Emig-Direkt» (Άμεση βοήθεια προσφύγων), με σκοπό τη βοήθεια στην έξοδο (μετανάστευση) των Ιουδαίων από την Ευρώπη.

24. «Emig-Direkt» (Άμεση βοήθεια προσφύγων), Παρίσι

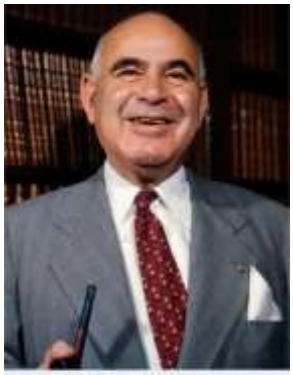
Χέρμπερτ Χ. Λέμαν
(Herbert H. Lehman)
(1878 - 1963)

Δεν χρειάζεται να αναφερθεί ότι το **διοικητικό συμβούλιο** περιλαμβάνει εξέχοντες Ιουδαίους χρηματοδότες και πολιτικούς της Αμερικής, όπως ο νεοεκλεγής τον Νοέμβριο του περασμένου έτους Ιουδαίος κυβερνήτης της πολιτείας της Νέας Υόρκης, **Χέρμπερτ Χ. Λέμαν**, σαν αντιπρόεδρος, φίλος του Ρούσβελτ από τις αρχές της πολιτικής του καριέρας, ο οποίος τιμήθηκε με τιμητικό διδακτορικό στη νομική από το Πανεπιστήμιο Νιαγάρα το 1937. Η εκτελεστική επιτροπή περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων τον **Σάυρους Άντλερ** και τον **Τζέιμς Μάρσαλ** (James Marshall, 1896 – 1986). Ο **Μάρσαλ**, σαν γιός του μεγάλου οικονομικού μεγιστάνα Λούις Μάρσαλ, υπηρετεί σαν πρόεδρος του Συμβουλίου Παιδείας της πολιτείας της Νέας Υόρκης από τον Αύγουστο του 1938.

5. Οι Ιουδαίοι στην Αμερικανική Δημόσια Ζωή

Η παρουσίαση του οικονομικού και οργανωτικού μηχανισμού εξουσίας της Ιουδαϊκής κοινότητας στις Ηνωμένες Πολιτείες θα χαρακτηριστεί επαρκώς, αν και από την πληθώρα των ενώσεων θα επιλεχθούν μόνο οι πιο σημαντικές. Απομένει τώρα να διευκρινιστούν οι τρόποι με τους οποίους το έργο που εκτελείται και χρηματοδοτείται από τις οργανώσεις που περιγράφηκαν διοχετεύεται με πρακτικό αντίκτυπο στην πολιτική της αμερικανικής κυβέρνησης και του κόσμου.

Η πολιτική ιστορία δείχνει το δρόμο. Ο ιουδαϊκός χρηματοπιστωτικός κλάδος στην Αμερική, χρησιμοποιώντας την κεφαλαιακή του δύναμη και εκμεταλλευόμενος τις νόμιμες δυνατότητες, επιβάλλει την κατοχή δημόσιων αξιωμάτων με τους πιο ικανούς και πιο συνηθισμένους εκπροσώπους του. Αυτοί, με τη σειρά τους, συνδέονται με την οργανωμένη ιουδαϊκή κοινότητα και εξοικειώνονται με τις επιθυμίες και τους σκοπούς της, με την ανάθεση της προεδρίας στις σημαντικότερες ιουδαϊκές οργανώσεις – η ανάθεση των οποίων εξακολουθεί να αφορά την αρμοδιότητα και τη σημασία του δημόσιου αξιώματος που κατέχουν. Αυτό το σύστημα βασίζεται σε δεκαετίες δοκιμών και εμπειρίας. Η κοινωνική θέση του Ιουδαίου – δηλαδή, στο βαθμό που δεν έχει ακόμη αποκηρύξει δημόσια τη μωσαϊκή πίστη – μπορεί να χαρακτηρίζεται από αυστηρές αποχωρήσεις από τους συνειδητούς αμερικανικούς κύκλους, αλλά η θέση που έχει αποκτήσει με αυτόν τον τρόπο στη δημόσια, οικονομική, πολιτική και πολιτιστική ζωή της χώρας δεν μπορεί να μεταβληθεί από τη μια μέρα στην άλλη.

Το βασικό κακό που ανοίγει τις πόρτες στους Ιουδαίους μπορεί να βρίσκεται στο Σύνταγμα της χώρας, το οποίο υποτίθεται ότι εγγυάται σε κάθε πολίτη των πολιτειών την ελευθερία και την ευτυχία. Ωστόσο, καμία αλλαγή δεν μπορεί να γίνει σε αυτό μέχρι οι πιο σημαντικοί άνδρες της χώρας να πειστούν τουλάχιστον για την αδυναμία της κατάστασης να κυβερνώνται ή να διοικούνται έμμεσα από τους Ιουδαίους. Πρέπει να θυμηθούνε τον δημοκρατικό πολιτικό **Μπέντζαμιν Φραγκλίνο**, ο οποίος επεσήμανε πριν από 150 χρόνια ότι η μεγαλύτερη απειλή για την ύπαρξη της Αμερικής θα ήταν η πρόοδος των Εβραίων.

Ομάδα Διανοιών (Brain Trust)

Σε ποιο βαθμό ο σημερινός πρόεδρος Φράνκλιν Ντ. Ρούσβελτ ανταποκρίθηκε σε αυτό το συμβούλιο των πολιτικών του Φράνκλιν, που ήταν και δημοκρατικός ομιλητής;

Το συμπέρασμα είναι σαφές. Η στάση του απέναντι στον Ιουδαϊσμό χαρακτηρίζεται από το ακόλουθο τηλεγράφημα, το οποίο έστειλε στη συνάντηση του «Συλλόγου Ιουδαίων Βετεράνων Πολέμου» στο Ντιτρόιτ στις 2 Σεπτεμβρίου 1938:

> «Δεν χρειάζεται να υπενθυμίζονται στον αμερικανικό λαό οι υπηρεσίες που προσέφεραν στο αμερικανικό έθνος οι εκπρόσωποι της ιουδαϊκής πίστης. Ήταν υπηρεσίες γεμάτες τιμές και διακρίσεις. Η ιστορία αποδεικνύει **ότι οι Ιουδαίοι διαδραμάτισαν μεγάλο και αξιέπαινο ρόλο στην υπεράσπιση του αμερικανισμού κατά τη διάρκεια του Παγκοσμίου Πολέμου και σχεδόν σε όλους τους προηγούμενους πολέμους**, και ότι κατά την περίοδο της ειρήνης συνέβαλαν πολύ στην προώθηση και την διατήρηση της δόξας και του ρομαντισμού των Ηνωμένων Πολιτειών και της δημοκρατικής τους μορφής διακυβέρνησης».[25]

Ακόμα κι αν αποδώσουμε εν μέρει τον ενθουσιασμό αυτής της δήλωσης στην εκλογική νίκη, η φιλική στάση του προέδρου προς τους Ιουδαίους, φαίνεται καθαρά και απροκάλυπτα, στα δικά του λόγια.

Φέλιξ Φρανκφέρτερ
(Felix Frankfurter)
(1882 - 1965)

Δεν είναι παράξενο που ακόμη και ο στενότερος κύκλος των συμβούλων του, οι λεγόμενοι **«ομάδα διανοιών»** (brain trust), είναι μια πιστή απεικόνιση αυτού του τρόπου σκέψης, και είναι σημαντικό να σημειωθεί στο πλαίσιο αυτής της έρευνας, ότι η πλειοψηφία αυτών των ατόμων κατέχει ή κατείχε σημαντικές θέσεις σε οργανώσεις του Ιουδαϊσμού στην Αμερική. Αυτό όμως ολοκληρώνει τον κύκλο, διότι ο δρόμος οδηγεί απευθείας από τις ιουδαϊκές οργανώσεις που εκπροσωπούν τα διεθνή συμφέροντα, στα υψηλότερα επίπεδα της πολιτικής ηγεσίας.

Εμίρης Φεϊζάλ μπιν Χουσεΐν
(Faisal bin Hussein bin
Ali Al-Hashemi)
(1885 - 1933)

Σε αυτό το πλαίσιο, αξίζει ιδιαίτερης μνείας ο μόνιμος νομικός σύμβουλος του Προέδρου, καθηγητής **Φέλιξ Φρανκφέρτερ**, που γεννήθηκε στις 18 Νοεμβρίου 1882 στη Βιέννη από γονείς Ασκενα-ζίτες Ιουδαίους και ήταν καθηγητής διοικητικού δικαίου στο Πανεπιστήμιο Χάρβαρντ από το 1914. Η σύνδεσή του με τον ενεργό πολιτικό Ιουδαϊσμό είναι εμφανής στο γεγονός ότι ανήκε στην «αμερικανική» σιωνιστική ομάδα με επικεφαλής τον φίλο του **Λούις Ντέμπιτζ Μπράντεϊς** και, σαν μέλος της αμερικανο-ιουδαϊκής αντιπροσωπείας, διαπραγματεύτηκε τις ιουδαιο-αραβικές σχέσεις με τον Εμίρη **Φεϊζάλ** στη Διάσκεψη Ειρήνης των Βερσαλλιών. Ταυτόχρονα, όμως, από το

25. «Εφημερίδα της Φρανκφούρτης» (Frankfurter Zeitung) στις 3 Σεπτεμβρίου 1938

1917 έως το 1918, υπηρέτησε και σαν νομικός σύμβουλος στην «Επιτροπή Διαμεσολάβησης του Προέδρου» (President' s Mediation Commission) και σαν σύμβουλος του υπουργού πολέμου **Χένρι Λ. Στίμσον**. Έτσι η πολιτική του δραστηριότητα μετά από τις επίσημες κυβερνητικές εντολές συνέδεσε το έργο του με την ιουδαϊκή κοινότητα. Είναι απλώς αδιανόητο το ένα να μην καθορίζεται ή τουλάχιστον να μην επηρεάζεται από το άλλο.

Χένρι Λ. Στίμσον
(Henry Lewis Stimson)
(1867 - 1950)

Επομένως δεν θα ήταν έκπληξη αν ο **Φρανκφέρτερ** διοριζόταν μέλος του Ανώτατου Ομοσπονδιακού Δικαστηρίου τον Ιανουάριο του 1939.

Εξίσου ενδιαφέρουσα είναι η θέση του μόνιμου οικονομικού συμβούλου του **Ρούσβελτ**, του χρηματοδότη και οικονομολόγου **Μπέ-ρναρντ Μάνες Μπαρούχ**. Κατείχε ήδη μια ισχυρή θέση κατά τη διάρκεια του Παγκοσμίου Πολέμου, όταν ο Πρόεδρος **Γούντροου Ουίλσον** τον διόρισε μέλος του Συμβουλίου Εθνικής Άμυνας το 1916 και αργότερα πρόεδρο του Υπουργείου Πρώτων Υλών, Ορυκτών και Μετάλλων και του «Συμβουλίου Πολεμικών Βιομηχανιών» (War Industries Board). Το 1919, χάρη στα εξαιρετικά του επιτεύγματα για την ήττα της Γερμανίας, έγινε μέλος του Ανώτατου Συμβουλίου της Συνδιάσκεψης Ειρήνης στις Βερσαλλίες, μαζί με τον Ιουδαίο **Γιουτζίν Ισαάκ Μέγιερ**, σύμβουλο του Προέδρου[26] και μέλος της Βιομηχανικής Συνδιάσκεψης στην Ουάσιγκτον. Οι οικονομικές διατάξεις της Συνθήκης των Βερσαλλιών είναι ακόμη πολύ καθαρά στο μυαλό μας για να μη σπαταλάμε ούτε μια λέξη για τη δράση αυτών των «Αμερικανών πατριωτών».

Μπέρναρντ Μάνες Μπαρούχ
(Bernard Mannes Baruch)
(1870 - 1965)

Γούντροου Ουίλσον
(Woodrow Wilson)
(1856 - 1924)

Γιουτζίν Ισαάκ Μέγιερ
(Eugene Isaac Meyer)
(1875 - 1959)

Ακόμη και οι επόμενοι πρόεδροι των Ηνωμένων Πολιτειών προφανώς δεν μπορούσαν να κάνουν χωρίς αυτόν τον σημαντικό σύμβουλο, καθώς ο **Χέρμπερτ Χούβερ** τον έκανε τον πιο στενό οικονομικό του σύμβουλο. Ο διάδοχος του Χούβερ, **Φραγκλίνος Ντελάνο Ρούζβελτ**, τον διατήρησε στην ίδια ιδιότητα. Η δημόσια αναγνώριση των επιτευγμάτων του ήρθε με τον διορισμό του σαν «Διδάκτορα Αστικού Δικαίου» και επίτιμου Πρύτανη του «Union College» της Νέας Υόρκης το 1937. Αν η αμερικανο-ιουδαϊκή εφημερίδα «American Hebrew» δεν είχε γράψει τον Δεκέμβριο του 1937 ότι ο Μπαρούχ είχε διοριστεί σαν εκπρόσωπος του προέδρου κατά τη διάρκεια των διακοπών του, θα μπορούσαμε να το θεωρήσουμε σαν φήμη. Κάτω από

---

26. Μαρκ Βίσνιτζερ (Mark Wischnitzer): «Οι Ιουδαίοι στον Κόσμο». Βερολίνο, 1935, σελ. 337.

αυτές τις συνθήκες όμως, αυτή η δήλωση είναι ακόμη πιο σημαντική, καθώς αποτελεί απόδειξη της απολύτως σαφούς και άμεσης επιρροής του Ιουδαϊσμού στην αμερικανική πολιτική και την αμερικανική ζωή.

Χέρμπερτ Χούβερ
(Herbert Hoover)
(1874 - 1964)

Φραγκλίνος Ντελάνο Ρούζβελτ
(Franklin Delano Roosevelt)
(1882 - 1945)

Ο τρίτος σε αυτήν την ομάδα είναι ο δικαστής του Ανωτάτου Δικαστηρίου **Λούις Ντέμπιτζ Μπράντεϊς**, ο οποίος, μετά την προγραμματισμένη παραίτησή του, σκοπεύει να αναλάβει τη θέση του «επικεφαλής μιας παγκόσμιας ιουδαϊκής οργάνωσης, την οποία απαιτούν οι Ιουδαίοι της Αμερικής, η οποία θα αντιμετωπίσει το πρόβλημα της μετανάστευσης στο σύνολό του».[27]

Η πολιτική σταδιοδρομία του Μπράντεϊς ήταν κρίσιμης σημασίας τόσο για την ιουδαϊκή κοινότητα όσο και για την αμερικανική κυβέρνηση. Σαν επικεφαλής της «Προσωρινής Εκτελεστικής Επιτροπής για Γενικά Σιωνιστικά Θέματα», της οποίας έγινε επίτιμος πρόεδρος μετά τον διορισμό του σαν Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου το 1916, μπόρεσε να επηρεάσει τον **Γουίλσον**, χάρη στις στενές του διασυνδέσεις, υπέρ του Σιωνισμού και να εξασφαλίσει την έγκρισή του για μια πολιτική για την Παλαιστίνη σύμφωνα με τη Διακήρυξη του Μπάλφουρ. Σε αυτή τη βάση, συνεργάστηκε στην προετοιμασία και τη διατύπωση της Διακήρυξης του Μπάλφουρ. Μπορεί να αποδοθεί στο Αμερικανικό Ανώτατο Δικαστήριο ότι αρνήθηκε στον Μπράντεϊς, ο οποίος είχε διοριστεί από τον Πρόεδρο Γουίλσον το 1919 σαν ένας από τους Αμερικανούς πληρεξούσιους για τις ειρηνευτικές διαπραγματεύσεις των Βερσαλλιών, την απαραίτητη άδεια απουσίας. Όποιοι και αν ήταν οι λόγοι για αυτό, τουλάχιστον δεν μπόρεσε να ασκήσει την επιβλαβή επιρροή του άμεσα στην πορεία των διαπραγματεύσεων.

Τόμας Μάζαρικ
(Tomáš Masaryk)
(1850 - 1937)

Σαν ένα από τα πιο σημαντικά μέλη του «Ανεξάρτητου Τάγματος Β' nai Β' rith» έγινε ακόμη πιο αποτελεσματικός στις διαπραγματεύσεις του με τον Τόμας Μάζαρικ, τις οποίες διεξήγαγε με αυτόν πριν από την ίδρυση του Τσεχοσλοβακικού κράτους που τώρα ανήκει στην ιστορία. Λέγεται ότι τα θεμέλια για την Τσεχοσλοβακική Δημοκρατία τέθηκαν σε αυτές τις συζητήσεις!

Αν ο **Λούις Ντέμπιτζ Μπράντεϊς** σκοπεύει τώρα να ασκήσει την πολιτική του δραστηριότητα αποκλειστικά στον ιουδαϊκό χώρο, τότε οι διασυνδέσεις του που έχουν δημιουργηθεί από την μακροχρόνια δραστηριότητά του στην αμερικανική πολιτική θα αποτελέσουν πηγή για την επιβολή ιουδαϊκών απαιτήσεων στο ζήτημα της μετανάστευσης στην Αμερική. Ο φυλετικός του

27. Εφημερίδα της Ένωσης Κέντρου (CentralVereins-Zeitung), Βερολίνο, 20 Οκτωβρίου 1938.

σύντροφος, **Σάμιουελ Ντικστάιν**, θα τον βοηθήσει σαν Επίτροπος Μετανάστευσης.

Δεν πρέπει να παραλείψουμε να αναφέρουμε τον γραμματέα του Αμερικανικού υπουργείου Οικονομικών, τον Ιουδαίο **Χένρι Μόργκενθαου Τζούνιορ**, του οποίου ο πατέρας, σαν μέλος του I.O.B.B. (Ανεξάρτητο Τάγμα B' nai B' rith – Independent Order B' nai B' rith), είχε καθοριστική συμβολή στην εκλογή του Γουίλσον για την προεδρία, και επίσης εξελέγη μέλος της αμερικανικής αντιπροσωπείας στη Διάσκεψη των Βερσαλλιών, και διετέλεσε πρόεδρος της επιτροπής μελέτης που είχε δημιουργήσει ο Γουίλσον για την εγκαθίδρυση μιας ιουδαϊκής πατρίδας στην Παλαιστίνη.

Χένρι Μόργκενθαου Τζούνιορ
(Henry Morgenthau Jr.)
(1891 - 1967)

Ο γιος του έγινε ο άξιος διάδοχός του. Ο πολιτικός του ρόλος πηγάζει από μια δημοσιονομική πολιτική που επιδίωκε να βλάψει τη Γερμανία όπου παρουσιαζόταν η ευκαιρία.

Κλοντ Τσαρλς Μπλοχ
(Claude Charles Bloch)
(1878 - 1967)

Εάν με αυτό ολοκληρώνεται η επισκόπηση της διπλής θέσης ορισμένων ισχυρών Ιουδαίων στις ιουδαϊκές οργανώσεις και στην αμερικανική πολιτική, αυτό δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν άλλα παραδείγματα. Ακόμα και ο **Ντόναλντ Ρίτσμπεργκ**, που διορίστηκε από τον Ρούσβελτ επικεφαλής της Εθνικής Διοίκησης Ανάκαμψης, και ο ναύαρχος **Κλοντ Κ. Μπλοχ**, διοικητής του αμερικανικού στολου στον Ειρηνικό Ωκεανό, είναι Ιουδαίοι.

Ντόναλντ Ρίτσμπεργκ
(Donald Richberg)
(1881 - 1960)

Φυσικά – σε περίπτωση που διατυπωθεί αυτή η αντίρρηση – υπάρχει και ένας μεγάλος αριθμός Άριων Αμερικανών στον κύκλο των συμβούλων του Αμερικανού Προέδρου. Αν δεν αναφέρονται καθόλου και παραμένουν για τις επόμενες σελίδες, είναι επειδή πρόκειται απλώς για μια απόδειξη της ιουδαϊκής δυνατότητας επιρροής στην αμερικανική δημόσια ζωή.

Οκταβιάν Γκόγκα
(Octavian Goga)
(1881 - 1938)

Το πόσο μεγάλη είναι αυτή η επιρροή αποδείχθηκε ξεκάθαρα στον κόσμο όταν ο απεσταλμένος των Ηνωμένων Πολιτειών παρενέβη υπέρ των δικαιωμάτων της μειονότητας των Ιουδαίων στη Ρουμανία κατά την άνοδο στην εξουσία του **Οκταβιάν Γκόγκα**. Επιπλέον, θα πρέπει να υπενθυμιστεί η διαμαρτυρία που έγινε τον Οκτώβριο του 1938 με εντολή του Προέδρου προς τη βρετανική κυβέρνηση σχετικά με την επίλυση του παλαιστινιακού ζητήματος, η οποία, με τη σειρά της,

οφείλεται σε μια παρέμβαση της Εκτελεστικής Επιτροπής του Παγκόσμιου Ιουδαϊκού Κογκρέσου και του «Αμερικανικού Ιουδαϊκού Κογκρέσου».

Αν, βλέπαμε – όπως συνεχώς υποστηρίζει ο ιουδαϊκός και φιλο-ιουδαϊκός ξένος Τύπος – την ιουδαϊκή επιρροή κινδυνολογώντας, θα ήταν δύσκολο να

Κόρντελ Χαλ
(Cordell Hull)
(1871 - 1955)

κατανοήσουμε το γεγονός ότι ο Αμερικανός υπουργός Εξωτερικών απάντησε προσωπικά στην παρέμβαση ενός βουλευτή υπέρ των Ιουδαίων στο ζήτημα της Παλαιστίνης. Ο **Κόρντελ Χαλ** δήλωσε μεταξύ άλλων τα εξής: «Μπορείτε να είστε βέβαιοι ότι θα συνεχίσουμε να παρακολουθούμε την κατάσταση στην Παλαιστίνη με τη μέγιστη προσοχή· προτρέπουμε την υιοθέτηση όλων των πρακτικών μέτρων που οι εξελίξεις σε αυτή τη χώρα μπορεί να καταστήσουν απαραίτητα». [28] Αφού δέχθηκε μια ιουδαϊκή αντιπροσωπεία, ο υπουργός Εξωτερικών έκανε μια ακόμη βαθύτερη υπόκλιση στους Ιουδαίους εκδίδοντας ένα ανακοινωθέν από το υπουργείο Εξωτερικών, στο οποίο επεσήμανε «ότι ο αμερικανικός λαός παρακολουθεί την εξέλιξη του παλαιστινιακού ζητήματος με ενδιαφέρον και ότι η κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών θα λάβει τα απαραίτητα μέτρα, σε συνεννόηση με το βρετανικό υπουργικό συμβούλιο, για να επανεξετάσει τυχόν τροποποιήσεις στο Καταστατικό της Παλαιστίνης που ενδέχεται να απαιτηθούν από τη Βρετανία, εάν αυτές θα έρχονταν σε αντίθεση με τα αμερικανικά δικαιώματα που εγγυάται η παλαιστινιακή διαπραγματευτική εντολή».[29]

Μη αρκούμενος σε αυτό, ο ραβίνος **Στίφεν Σάμιουελ Γουάιζ**, μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής του Παγκόσμιου Ιουδαϊκού Κογκρέσου, έγινε δεκτός σε ακρόαση από τον Γάλλο πρέσβη, όπου του επέστησε την προσοχή του στη «πιθανότητα συνεργασίας μεταξύ Λονδίνου και Παρισιού» για να «βοηθήσουν τις αμερικανο-ισραηλινές ενώσεις να διατηρήσουν τα δικαιώματα που χορηγήθηκαν στους Ιουδαίους με τη Διακήρυξη Μπάλφουρ της 2ας Νοεμβρίου 1917».

Αυτή η περίπτωση του πρόσφατου παρελθόντος αποδεικνύει με ιδιαίτερη σαφήνεια τις δυνατότητες της πολιτικής επιρροής των Ιουδαίων στην Αμερική, ειδικά επειδή δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ότι η πολιτική δράση πυροδοτήθηκε και κατευθύνθηκε από μια ιουδαϊκή παρέμβαση.

Β. Αγγλία

Αν η **Αμερική** μπορεί να χαρακτηριστεί σαν την έδρα του **χρηματοπιστωτικού και προπαγανδιστικού μηχανισμού** του διεθνούς Ιουδαϊσμού, η **Μεγάλη Βρετανία** είναι η έδρα του **κέντρου της εξωτερικής πολιτικής του**. Ακόμη περισσότερο από την Αμερική στην Αγγλία υπάρχει **μια στενή σύνδεση** μεταξύ των εθνικο-οικονομικών και εθνικο-πολιτικών καθώς και των Ιουδαϊκο-πολιτικών καθηκόντων και αντιπροσωπειών με τη μορφή σημαντικών Ιουδαίων, η οποία έχει ωφελήσει τον διεθνή Ιουδαϊσμό εδώ και δεκαετίες.

---

28. Εφημερίδα «Το Ισραηλιτικό Σύμπαν» (L' Univers Israélite), Παρίσι, 21 Οκτ. 1938
29. Όπως παραπάνω

Δεν μπορεί να τονιστεί αρκετά συχνά ότι η Αγγλία, με την έκδοση της **«Διακήρυξης του Μπάλφουρ»** το 1917, η οποία υποσχόταν στους Ιουδαίους την ίδρυση μιας εθνικής πατρίδας στην Παλαιστίνη, έδωσε ουσιαστικά την **πολιτική υποστήριξη** στις απαιτήσεις του Ιουδαϊσμού για ίσα δικαιώματα σε όλες τις χώρες υποδοχής. Το γεγονός ότι αυτή η διακήρυξη δεν έγινε τυχαία,

Άρθουρ Μπάλφουρ
(Arthur Balfour)
(1848 - 1930)

ίσως από καθαρή συμπάθεια ή από ένα ψεύτικο αίσθημα συμπόνιας – αν και αυτός ο παράγοντας έ-παιξε κάποιο ρόλο και στον **Άρθουρ Μπάλφουρ**, τον μακροχρόνιο φίλο του Ιου-δαίου **Καΐμ Βάιζμαν** – μπορεί να θεωρηθεί απολύ-τως βέβαιο. Αυτή η Διακήρυ-ξη του Μπάλφουρ ήταν, μάλλον, μια ανταπόδοση για την οικονομική και προπαγα-νδιστική υποστήριξη των αγγλικών πολεμικών μέτρων στον Παγκόσμιο Πόλεμο και την προετοιμασία τους από τους ιουδαϊκούς μεγάλους χρηματοπιστωτικούς φορείς. Ο εκφραστής αυτής της ιουδαϊκής προσπάθειας ήταν ο **Καΐμ Βάιζμαν**, πρόεδρος της Παγκόσμιας Σιωνιστικής Οργάνωσης και του «Ιουδαϊκού Πρακτορείου» (Jewish Agency), ο οποίος ήταν επικεφαλής των εργαστηρίων του Βρετανικού Ναυαρχείου από το 1916 έως το 1919 και, χάρη σε αυτή τη θέση, κινούσε τα νήματα στους βρετανικούς πολιτικούς και οικονομικούς κύκλους χρόνια πριν από την έκρηξη του Παγκοσμίου Πολέμου.

Καΐμ Βάιζμαν
(Chaim Weizmann)
(1874 - 1952)

Αν αυτή η διαπίστωση δεν ανταποκρινόταν στα γεγονότα, θα ήταν ακατα-νόητο το πώς η Αγγλική πολιτική για την Μέση Ανατολή μπορούσε να εξαρτηθεί, σε τέτοιο βαθμό, όπως φαίνεται σήμερα, από το αν οι Ιουδαίοι το ήθελαν ή όχι. Στην Παλαιστίνη, τα αγγλικά και ιουδαϊκά συμφέροντα είναι τόσο συνυφασμένα και αντιπροσωπεύονται με τέτοιο τρόπο, που το ιουδαϊκό στοιχείο μπορεί ακόμα να κάνει την πλειοψηφία του αγγλικού λαού να πιστέψει ότι η αυτοκρατορική πολιτική σε αυτό το κομμάτι της γης είναι σωστή. Μήπως πολλοί Άγγλοι αγνοούν ποιος θα υποστεί τις απώλειες και ποιος θα επωφεληθεί από τις συνεπείς περαιτέρω εξελίξεις; Για την Αγγλία, το

Συνταγματάρχης Γουόλτερ
Χόρας Σάμιουελ,
2ος Υποκόμης Μπέαρστεντ
(1882 - 1948)

παλαιστινιακό πρόβλημα, όπως και να επιλυθεί, τελικά δεν αφορά την κατοχή της γης, αλλά την κατοχή του **«αγωγού πετρελαίου»** που εκτείνεται από τις πετρελαιοπηγές στο Ιράκ και καταλήγει στο παλαιστινιακό λιμάνι της Χάιφα. Η πλειοψηφία των μετοχών αυτής της εταιρείας εξόρυξης πετρελαίου βρίσκονται όμως, στα χέρια της **«Shell Transport and Trading Company»** της οποίας οι εκπρόσωποι είναι οι Ιουδαίοι συνταγματάρχης **Γουόλτερ Χόρας Σάμιουελ**, ο σερ **Ρόμπερτ Γουέιλι Κοέν** και άλλοι, ονόματα που αργότερα θα αναδυθούν και σε ηγετικές θέσεις των σημαντικότερων ιουδαϊκών οργανώσεων. Φυσικά, η «αγγλική» οικονομία θα επωφεληθεί από τις δραστηριότητες της Shell Company. Δεν θα είναι όμως λάθος να υποθέσουμε

Ρόμπερτ Γουέιλι Κοέν
(Robert Waley Cohen)
(1877 – 1952)

ότι αυτοί οι Ιουδαίοι, σαν οι σημαντικότεροι «αγγλικοί» οικονομικοί παράγοντες, οι οποίοι ταυτόχρονα κατέχουν τις πιο ισχυρές θέσεις σε ιουδαϊκές οργανώσεις στην Αγγλία και, με αυτή την ιδιότητα, υποστηρίζουν την πολιτική και νομική αναγνώριση του Ιουδαϊσμού, υπερασπιζόμενοι τα δικά τους και τα αγγλικά οικονομικά συμφέροντα ταυτόχρονα επιδιώκουν και τα συμφέροντα του διεθνούς Ιουδαϊσμού. Χαρακτηριστικό ήταν το γεγονός ότι το 1920 ο Ιουδαίος σερ **Χέρμπερτ Λούις Σάμιουελ** (τώρα υποκόμης Σάμιουελ του Όρους Κάρμηλου) διορίστηκε σαν ο πρώτος Ύπατος Αρμοστής στην Παλαιστίνη, ο οποίος, σαν γιος του **Έντγουιν Λούις Σάμιουελ**, αδελφού του Λονδρέζου Ιουδαίου χρηματοδότη βαρώνου **Σάμιουελ Μόνταγκιου** (1ος βαρώνος του Σουέθλινγκ), ήταν μέλος της ιουδαϊκής χρηματοοικο-νομικής ομάδας των Σάμιουελ και των Ρότσλιντς.[30] Μέσω του γάμου του με ένα μέλος του πολιτικά και οικονομικά σημαντικού Οίκου των **Μοντεφιόρε** έγινε πλήρως ικανός να διαχειριστεί την εταιρεία και έγινε ο κυβερνήτης των πετρελαϊκών συμφερόντων των συγγενών του στην Παλαιστίνη. Από αυτή την οπτική γωνία, θα είναι δυνατόν να εκτιμηθεί ορθά η δυνατότητα δράσης των προς περιγραφή οργανώσεων συμφερόντων του Ιουδαϊσμού στην Αγγλία.

Χέρμπερτ Λούις Σάμιουελ
(Herbert Louis Samuel)
(1870 – 1963)

Σάμιουελ Μόνταγκιου
1ος βαρώνος του Σουέθλινγκ
(Samuel Montagu,
1st Baron Swaythling,
1832 – 1911)

Το κύριο έργο της εβραϊκής κοινότητας επικεντρώνεται στο **«Αγγλο – Ιουδαϊκό Σύνδεσμο»** (Anglo – Jewish Association), καθώς και στο **«Συμβούλιο Βουλευτών Βρετανών Ιουδαίων»** (Board of Deputies of British Jews), το οποίο δημιουργήθηκε ήδη το 1760. Όλες οι άλλες οργανώσεις καθορίζονται και κατευθύνονται ουσιαστικά από αυτές και τις αποφάσεις τους.

1. Αγγλο-Ιουδαϊκός Σύνδεσμος (Anglo – Jewish Association)

Η αποστολή του **Αγγλο – Ιουδαϊκού Συνδέσμου** (Anglo – Jewish Association) σύμφωνα με το πρόγραμμά του είναι να βοηθήσει «στη βελτίωση της κοινωνικής, ηθικής και πνευματικής προόδου των Ιουδαίων». Επιπλέον,

30. Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με αυτό, βλ. Γκίζελερ Βίρσινγκ (Giselher Wirsing): «Άγγλοι, Ιουδαίοι, Άραβες στην Παλαιστίνη» (Engländer, Juden, Araber in Palästina). Όιγκεν Ντίντερικς (Eugen Diederichs), 1938, σελ. 82 κ.ε.

επιδιώκει να εξασφαλίσει την προστασία εκείνων «που ζουν επειδή είναι Ιουδαίοι».[31] Ιδρύθηκε το 1871 σαν «εθνικό» αντιίδρυμα στην **«Παγκόσμια Ισραηλινή Συμμαχία»** (Alliance Israélite Universelle) στο Παρίσι, η οποία, σύμφωνα με το πρόγραμμά της, υποστήριζε τους Ιουδαίους σε όλο τον κόσμο, κάτι που ήταν αναπόφευκτο να «πληγώσει ή να ενοχλήσει εκείνους τους Ιουδαίους», «οι οποίοι, μαζί με τη νέα τους υπηκοότητα, είχαν αλλάξει και το έθνος τους και φοβόντουσαν ότι η συμμετοχή τους σε ένα διεθνές ιουδαϊκό ίδρυμα θα προκαλούσε επιπλήξεις ή, ακόμα χειρότερα».[32] Με απλά λόγια, αυτό σημαίνει ότι οι Ιουδαίοι δεν εγκατέλειπαν τους διεθνείς τους δεσμούς, αλλά απλώς προσπαθούσαν να εξαπατήσουν την κυβέρνηση της χώρας υποδοχής τους σχετικά με την πραγματική φύση της αλληλεγγύης τους. [33]

Το έργο τους ήταν και μια έκφραση της αληθινής τους στάσης. Πριν από τον πόλεμο, η οργάνωση διαμαρτυρήθηκε για την κακομεταχείριση των Ιουδαίων στη Ρουμανία – το 1938 ο Βρετανός απεσταλμένος στο Βουκουρέστι ανέλαβε αυτό το έργο – προκάλεσε τη ίδρυση της Ρωσο-ιουδαϊκής Επιτροπής και δραστηριοποιήθηκε υποστηρικτικά στην Ανατολή! Χορηγήθηκε οικονομική βοήθεια κυρίως σε σχολεία που ιδρύθηκαν από τη διεθνή «Παγκόσμια Ισραηλινή Συμμαχία», τα οποία – χάρη των οικονομικών ενισχύσεων της κυβέρνησης – είναι γνωστό ότι είναι πρόθυμα εργαλεία της γαλλικής πολιτικής και της γαλλικής πολιτιστικής σκέψης. Το γεγονός ότι εδώ λαμβάνονται υπόψη σχεδόν αποκλειστικά εκείνες οι χώρες στις οποίες η Βρετανία έχει πολιτικά συμφέροντα, όπως το Ιράκ, η Ινδία και η Παλαιστίνη, δεν προκαλεί ιδιαίτερη έκπληξη, αλλά απλώς διευρύνει την εικόνα που έχουμε ήδη για το πολιτικό έργο των Ιουδαίων.

Λέοναρντ Ν. Γκ.-Μοντεφιόρε
(Leonard N. G.-Montefiore)
(1889 – 1961)

Αυτή η εξαιρετική ταύτιση μεταξύ των προθέσεων της αγγλικής πολιτικής στη Μέση Ανατολή και της ενεργού βοήθειας των Ιουδαίων, μας κάνει να αναρωτιόμαστε πολλές φορές ποιος καθοδηγείται στην πραγματικότητα και από ποιον σε αυτό το ανθρωπιστικό έργο; Αυτό το ερώτημα, κατά μία έννοια, απαντάται από μόνο του όταν κάποιος εξετάσει τα ονόματα των μελών και των αξιωματούχων του «Αγγλο – Ιουδαϊκού Συνδέσμου».

Σερ Μόουζες Μοντεφιόρε
1ος Βαρονέτος
(Sir Moses Haim Montefiore
1st Baronet)
(1784 – 1885)

Πρόεδρος είναι ο **Λέοναρντ Ναθάνιελ Γκόλντσμιντ-Μοντεφιόρε**, Εταίρος του Βασιλικού Ιδρύματος (FRS – Fellow of the Royal Society) ο οποίος υπηρετεί και στο συμβούλιο του «Συνδέσμου Ιουδαϊκού Αποικισμού» (Jewish Colonisation Association) και είναι απόγονος του ηγέτη της ιουδαϊκής κοινότητας κατά τη βικτωριανή εποχή Σερ **Μόουζες Μοντεφιόρε**, ο

31. «Η Ιουδαϊκή Επετηρίδα», Λονδίνο, 1938

32. Γιόζεφ Καστάιν (Josef Kastein): «Ιστορία των Ιουδαίων» (Eine Geschichte der Juden), εκδόσεις Ρίχαρντ Λέβιτ, Βιέννη, σελ. 577

33. Συμπλήρωση με το παρακάτω: Στην «Ιουδαϊκή Επετηρίδα», Λονδίνο 1938, στη σελίδα 188, το παράρτημα του Λίβερπουλ του «Αγγλο – Ιουδαϊκού Συνδέσμου» αναφέρει: «Ιδρύθηκε το 1867 σαν το πρώτο παράρτημα της "Παγκόσμιας Ισραηλινής Συμμαχίας" (Alliance Israélite Universelle) στην Αγγλία. Το 1872 ενσωματώθηκε στον Αγγλο – Ιουδαϊκό Σύνδεσμο».

Κλοντ Γκόλντσμιντ Μοντεφιόρε
(Claude Goldsmid Montefiore)
(1858 – 1938)

οποίος ήταν ο πρώτος που κατάφερε να ανυψώσει τους Ιουδαίους από το καθεστώς της μειονότητας στη βρετανική αριστοκρατία. Μέσω διαφόρων γάμων, είναι στενά συνδεδεμένος με τον κύκλο των **Σάμιουελ**, ο οποίος είναι γνωστός για την πολιτική και οικονομική του επιρροή.

Αρχιραβίνος
Τζόζεφ Χέρμαν Χερτζ
(Joseph Hermann Hertz)
(1872 – 1946)

Σαν **αντιπρόεδροι** είναι ο **Κλοντ Γκόλντσμιντ Μοντεφιόρε**, ο οποίος προέρχεται από την ίδια οικογένεια με τον πρόεδρο, και είναι επίσης και συγγραφέας πολυάριθμων βιβλίων για τον Ιουδαϊσμό, ο Αρχιραβίνος της Αγγλίας **δρ. Τζόζεφ Χέρμαν Χερτζ**, καθώς και ο βαρονέ-τος σερ **Όζμοντ Ελίμ Ντ' άβιγκντορ-Γκόλντσμιντ** ο οποίος σαν πρόεδρος του «Συμβουλίου Βουλευτών Βρετανών Ιουδαίων» (Board of Deputies of British Jews) από το 1926 έως το 1933 συμμετείχε ενεργά στην ανάπτυξη του «Ιουδαϊκού Πρακτορείου» (Jewish Agency), ενώ εξακολουθεί σήμερα να είναι επίτιμος πρόεδρος του αγγλικού τμήματος του «Ιουδαϊκού Πρακτορείου».

Σερ Όζμοντ Ελίμ
Ντ' άβιγκντορ-Γκόλντσμιντ
(Sir Osmond Elim
d' Avigdor-Goldsmid)
(1877 – 1940)

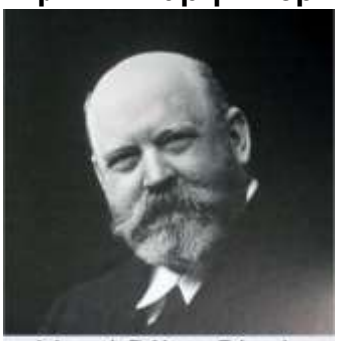
Λάιονελ Βάλτερ Ρότσιλντ,
2ος βαρόνος Ρότσιλντ
(Lionel Walter Rothschild,
2nd Baron Rothschild)
(1868 – 1937)

Από την οικογένεια **Ρότσιλντ**, της οποίας οι επιχειρηματικές σχέσεις με τους Σάμιουελς και Μοντεφιόρες, καθώς και με τους Ρότσιλντ στο Παρίσι στο πλαίσιο της «Εταιρείας Εμπορίου και Μεταφορών Shell» (Shell Trading and Transport Company), που έχουν ήδη αναφερθεί, βρίσκουμε το λόρδο **Λάιονελ Βάλτερ Ρότσιλντ** ο μεγαλύτερος γιος του πρώτου βαρόνου **Ναθάνιελ Μάγιερ Ρότσιλντ**, ο οποίος το 1937 ήταν ακόμα πρόεδρος του «Ιουδαϊκού Νοσοκομείου» και των «Μακκαβαίων», και τον **Λάιονελ Νέιθαν ντε Ρότσιλντ**, Α.Β.Α., τους οποίους θα συναντήσουμε ξανά όταν θα αναφερθούμε στο «Συμβούλιο Θεματοφυλάκων» (Board of Guardians).

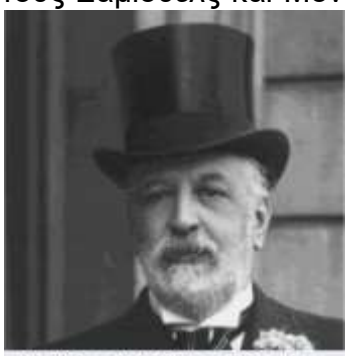
Ναθάνιελ Μάγιερ Ρότσιλντ,
1ος βαρόνος Ρότσιλντ
(Nathaniel Mayer Rothschild,
1st Baron Rothschild)
(1840 – 1915)

Λάιονελ Νέιθαν ντε Ρότσιλντ
(Lionel Nathan de Rothschild,
1808 –1879)
Αξιωματικός του Τάγματος της
Βρετανικής Αυτοκρατορίας ABA
(OBE – Officer of the Order
of the British Empire)

Τελευταίος στην σειρά αυτή είναι ο επίτιμος ταμίας **Τζέραλντ Ε. Μπέντινγκτον**, ο οποίος εργαζόταν στην αγγλική βιομηχανία Moll.

2. Συμβούλιο Βουλευτών Βρετανών Ιουδαίων (Board of Deputies of British Jews)

Πολύ πιο αποκαλυπτικό και πιο ενδιαφέρον από το έργο του Αγγλο-Ιουδαϊκού Συνδέσμου όμως, είναι το έργο του **«Συμβουλίου Βουλευτών Βρετανών Ιουδαίων»** (Board of Deputies of British Jews), της οργάνωσης-ομπρέλας όλων των συναγωγών στη Βρετανική Αυτοκρατορία. Το «Συμβούλιο» έχει 355 μέλη που εκπροσωπούν 92 συναγωγές του Λονδίνου, 127 επαρχιακές κοινότητες, 10 αποικιακές κοινότητες και 15 ινστιτούτα.[34] Το πεδίο των καθηκόντων του ορίζεται στο πρόγραμμα με το εξής:

«Να εξετάζει και να ενεργεί σε όλα τα θέματα που αφορούν την ευημερία των Βρετανών Ιουδαίων σαν θρησκευτική κοινότητα».[35]

Θα πρέπει όμως να τονιστεί εδώ ότι η Επιτροπή, όπως τονίζει και ο Ζάλομον στο προαναφερθέν βιβλίο του, δεν ασχολείται με την πολιτική. Ο ίδιος ο υπεύθυνος Τύπου του «Συμβουλίου» εξήγησε κάποτε την πραγματική φύση της μη πολιτικής στάσης αυτής της Επιτροπής, όταν επεσήμανε ότι το Συμβούλιο είναι εξουσιοδοτημένο «να προστατεύει τα συμφέροντα των θρησκευτικών αδελφών του στο εξωτερικό και **να ασκεί την επιρροή που διαθέτει**[36], για να βοηθά τους καταπιεσμένους σε ξένες χώρες». Δεν μπορεί όμως να θεωρηθεί σαν μη πολιτική η συμπεριφορά του, όταν, κατά την εκτέλεση αυτού του καθήκοντος, παρεμβαίνει στις εσωτερικές πολιτικές υποθέσεις ενός ξένου κράτους. Υποστηρίζει επίσης ότι το «Συμβούλιο» δεν είναι ένα ιουδαϊκό κοινοβούλιο, διότι δεν έχει νομική εξουσία, αλλά παραδέχεται ότι «μπορεί να ασκήσει επιρροή μέσω προτάσεων στην κυβέρνηση στην ίδια βάση με οποιοδήποτε άλλο όργανο».[37]

Για εμάς όμως, δεν μπορεί να είναι θέμα θεωρητικού καθορισμού των δυνατοτήτων δράσης της ένωσης· αντιθέτως στην πράξη, αυτή η δυνατότητα επιρροής καθορίζεται αποκλειστικά από την επιτυχία τέτοιων παρεμβάσεων, που βρίσκουν τον δρόμο τους μέσω των κορυφαίων Ιουδαίων πολιτικών και οικονομολόγων της Αγγλίας. Τα χρόνια που έχουν περάσει από το 1933 μας έχουν διδάξει ότι αυτή η δυνατότητα επιρροής υπάρχει σε πολύ μεγάλο βαθμό από πολιτική και οικονομική άποψη.

Η αντίθετη απόδειξη ότι δεν πρόκειται σε καμία περίπτωση για μια μη πολιτική οργάνωση, μας παρέχεται περαιτέρω πρακτικά από την ύπαρξη της **«Κοινής Επιτροπής Εξωτερικών»** (Joint Foreign Comittee), που συνδέεται με το «Συμβούλιο». Ιδρύθηκε το 1878 μέσω συμφωνίας μεταξύ της προηγουμένως αναφερθέντος «Αγγλο – Ιουδαϊκού Συνδέσμου» (Anglo Jewish Association) και του «Συμβουλίου», με μοναδικό σκοπό την κοινή δράση σε περιπτώσεις όπου εξετάζονταν οι παρεμβάσεις της βρετανικής κυβέρνησης υπέρ των Ιουδαίων στην Ανατολική Ευρώπη και την Μέση Ανατολή.[38] Αυτός ο τομέας ευθύνης έχει επεκταθεί εδώ και καιρό ώστε να περιλαμβάνει την υποβολή αντιρρήσεων στη βρετανική κυβέρνηση, τους υπουργούς της ή την

---

34. Σίντνεϊ Ζάλομον: Οι Ιουδαίοι της Βρετανίας, σελ. 189
35. Η Ιουδαϊκή Επετηρίδα, Λονδίνο, σελ. 85
36. Σίντνεϊ Ζάλομον: Οι Ιουδαίοι της Βρετανίας, σελ. 189
37. Όπως παραπάνω, σελ. 189
38. Ιουδαϊκή Εγκυκλοπαίδεια, Τόμος IV, σελ. 889

Κοινωνία των Εθνών σε όλες τις περιπτώσεις όπου οι Ιουδαίοι σε οποιαδήποτε χώρα φέρονται να αδικούνται. Το αποτέλεσμα είναι οι παρεμβάσεις, όπως αυτές που έγιναν κατά την ανάληψη της κυβέρνησης από τον Οκταβιάν Γκόγκα και στη Γερμανία με την ευκαιρία της διάσκεψης στο Εβιάν τον Ιούλιο του τρέχοντος έτους, καθώς και συνεχιζόμενες μεμονωμένες παρεμβάσεις σε εσωτερικές γερμανικές υποθέσεις.

Η ετήσια έκθεση που δημοσιεύεται κάθε χρόνο αποδεικνύει ότι η Επιτροπή παρακολουθεί με ιδιαίτερη προσοχή τις εξελίξεις στη Γερμανία, ώστε να μπορέσει να αντιδράσει προπαγανδιστικά. Αναφέρει, μεταξύ άλλων: «Η Κοινή Επιτροπή Εξωτερικών συνέχισε να καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να ενημερώσει την κοινή γνώμη για την πραγματική φύση της γερμανικής επίθεσης στον πολιτισμό και να αντιμετωπίσει τη ναζιστική προπαγάνδα...»[39]

Η Επιτροπή Πληροφοριών, με επικεφαλής τον Σίντνεϊ Ζάλομον, ανέλαβε την αποστολή εμπιστευτικών εκθέσεων σε όλες τις οργανώσεις που συνδέονται με την «Κοινή Επιτροπή Εξωτερικών» εντός και εκτός της Αγγλίας, για να μπορέσει να εκτελέσει ακριβώς αυτό το καθήκον. Αυτές οι εκθέσεις παρέχουν πληροφορίες για την κατάσταση του ιουδαϊκού ζητήματος σε διάφορες χώρες και ταυτόχρονα προσπαθούν να διαψεύσουν τα φερόμενα ψεύδη σχετικά με το έργο της ιουδαϊκής κοινότητας.

Νέβιλ Τζόνας Λάσκι
(Neville Jonas Laski)
(1890 – 1969)

Η σημασία του «Συμβουλίου» για τον διεθνή Ιουδαϊσμό φαίνεται μόνο από το γεγονός ότι περιλαμβάνει τους πιο εξέχοντες Ιουδαίους της παγκόσμιας αυτοκρατορίας, οι οποίοι, λόγω των οικονομικών ή πολιτικών τους λειτουργιών, έχουν τις καλύτερες δυνατότητες παρέμβασης, που δεν μπορούν να εντοπιστούν μεμονωμένα· επιπλέον, από το γεγονός ότι σχεδόν όλες οι σημαντικές ιουδαϊκές οργανώσεις μοιράζονται την έδρα τους μαζί του στο συνεδριακό κέντρο «Woburn House» στο Λονδίνο, έτσι ώστε αυτό το ενωμένο σώμα της Ιουδαϊκής κοινότητας να είναι, καθαρά από χωρικής άποψης, σε θέση να παρέχει κατεύθυνση και στόχους σε μικρότερες οργανώσεις.

Λάιονελ Λίοναρντ Κοέν
(Lionel Cohen, Baron Cohen)
(1888 – 1973)

Πρόεδρος του «Συμβουλίου» είναι ο **Νέβιλ Τζόνας Λάσκι**, (σύμβουλος του βασιλιά), δικαστής της πόλης Μπέρνλεϊ. **Αντιπρόεδροί** του είναι ο τραπεζίτης **Λάιονελ Λίοναρντ Κοέν**, (σύμβουλος του βασιλιά), ο οποίος κατέχει το ίδιο αξίωμα σε διάφορες άλλες ιουδαϊκές οργανώσεις, και ο σερ Ρόμπερτ Γουέιλι Κοέν. Ο σερ Ρόμπερτ, ο οποίος κατέχει και ηγετικές θέσεις σε αρκετές μικρότερες ιουδαϊκές οργανώσεις, είναι και διευθυντής επιχειρήσεων της Shell Transport and Trading Co., Ltd. Με αυτό εδραιώνεται και πάλι η σύνδεση με τους Μοντεφιόρες, τους Σάμιουελς και τους Ρότσιλντ που εκπροσωπούνται στον «Αγγλο – Ιουδαϊκό Σύνδεσμο». Επιπλέον είναι και Πρόεδρος του «Παλαιστινιακού Συνεταιρισμού, Ε.Π.Ε» (Palestine Corporation, Ltd.), των «Άγγλο-Αιγυπτιακών Εξορύξεων Πετρελαίου, Ε.Π.Ε.» (Anglo-

39. Ετήσια Έκθεση, 1936, Λονδίνο, 1937, σελ. 29.

Egyptian Oilfields, Ltd.), και των «Ηνωμένων Βρετανικών Εξορύξεων Πετρελαίου, Ε.Π.Ε.» (United British Oilfields, Ltd.)[40]

Ο ταμίας **Μώρις Γκόρντον Λίβερμαν** (νομικών προσώπων), διακρίνεται

Καΐμ Βάιζμαν (Chaim Weizmann, 1874 1952) – επικεφαλής του Ιουδαϊκού Πρακτορείου και της Παγκόσμιας Σιωνιστικής Οργάνωσης

40. «Ποιος είναι ποιος», Λονδίνο, 1937, σελ. 668. Το «Ποιος είναι ποιος» είναι ένα έργο αναφοράς που απαριθμεί και περιγράφει ανθρώπους από όλο τον κόσμο που επηρεάζουν τη βρετανική ζωή. Εκδίδεται ετησίως σε μορφή βιβλίου με σκληρό εξώφυλλο από το 1849.

Ο Ρούσβελτ σε συνομιλία με τον Χέρμπερτ Χ. Λέμαν (αριστερά) και τον Μορίς Μπλοκ

Ο Ιουδαίος Χένρι Μόργκενθαου Τζούνιορ, υπουργός οικονομικών των Η.Π.Α.

Σάμιουελ Αντερμάιερ, επικεφαλής της «Μη Σεκταριστικής Αντιναζιστικής Ένωσης»

Στίφεν Σάμιουελ Γουάιζ, επικεφαλής του «Αμερικανικού Ιουδαϊκού Κογκρέσου»

Λούις Ντέμπιτζ Μπράντεϊς

Καθηγητής Φέλιξ Φρανκφέρτερ

Μπέρναρντ Μάνες Μπαρούχ, μόνιμος οικονομικός σύμβουλος του Ρούσβελτ και ο γιος του

Σερ Φίλιπ Σασούν (1888 – 1939), Πρώτος Επίτροπος Έργων

Λέσλι Χορ-Μπελίσα (Leslie Hore-Belisha, 1893 – 1957)

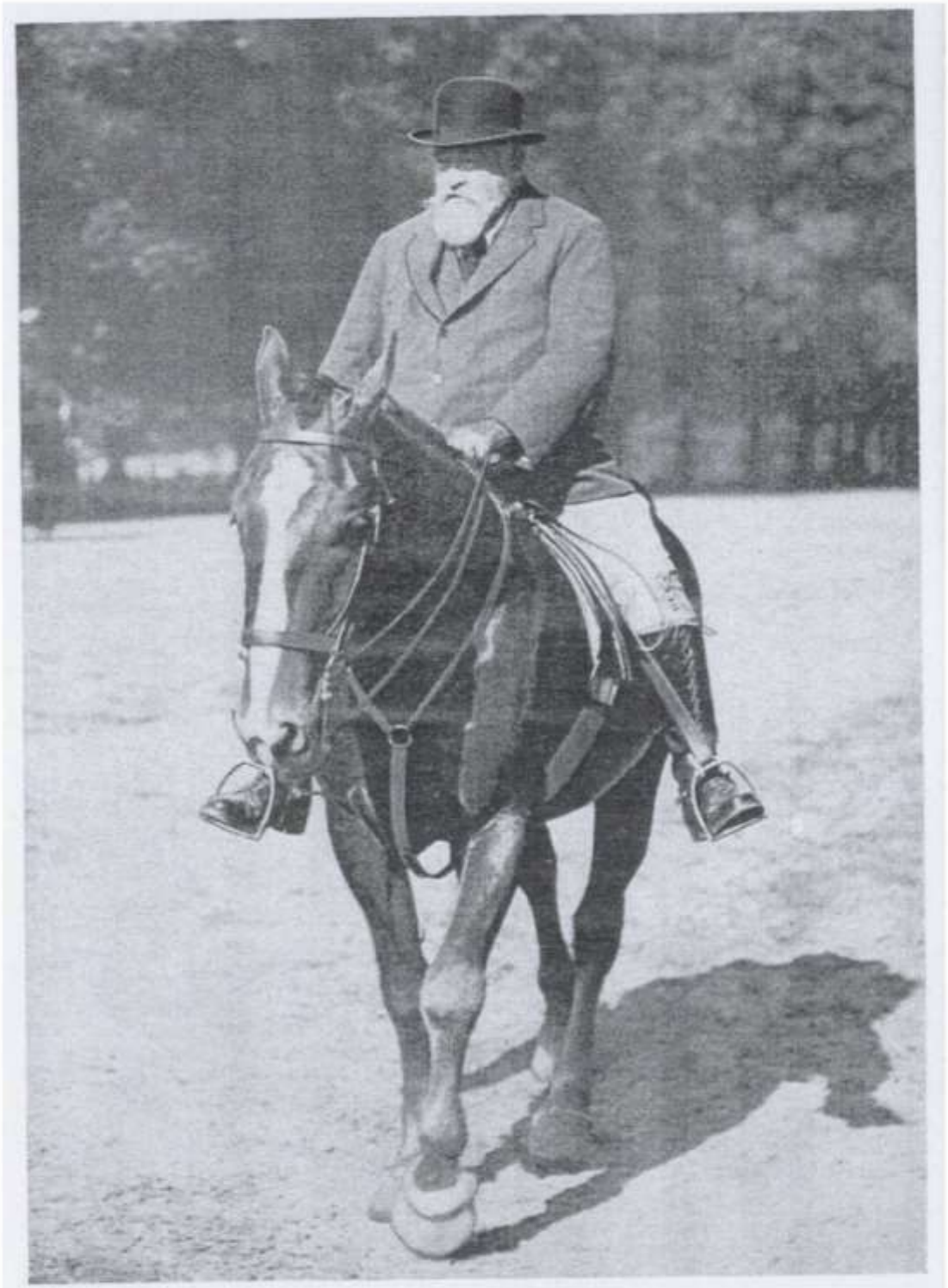

Λόρδος Λάιονελ Βάλτερ Ρότσιλντ (1868 – 1937)

Αρχιραβίνος της Αγγλίας
δρ. Τζόζεφ Χέρμαν Χερτζ

Ο Λόρδος Μέλτσετ, γεννημένος
ως Άλφρεντ Μόριτζ Μοντ
(1868 – 1930)

Λόρδος Ρέντινγκ,
(Ρούφους Ντάνιελ Ισαάκς,1860 – 1935)

Λόρδος Χέρμπερτ Λούις Σάμιουελ,
υποκόμης του Όρους Κάρμηλου

Γκιόργκι Μάντελ
(Georges Mandel,
1885 – 1944),
Γάλλος Υπουργός Αποικιών

Ο Μαρξ Ντορμουά (René Marx Dormoy, 1888 – 1941) και
ο Λεόν Μπλουμ (Léon Blum, 1872 – 1950)

ιδιαίτερα από το γεγονός ότι μέχρι το 1937 ήταν Μέγας Πρόεδρος της B'nai B'rith για τη Μεγάλη Βρετανία και την Ιρλανδία, καθώς και Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της[41], και εκπροσωπείται επίσης στο Συμβούλιο του «Αγγλο – Ιουδαϊκού Συνδέσμου».

Για να ολοκληρωθεί η εικόνα αυτής της οργάνωσης, της οποίας η μεγάλη σημασία από ιουδαϊκής πολιτικής άποψης είναι αναμφισβήτητη, θα πρέπει τέλος να επισημανθεί ότι από το 1928 στα μέλη της περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, ο Άγγλος πολιτικός Λέσλι Χορ-Μπελίσα[42] και ο Νόρμαν Λάσκι (Norman Laski, 1900 – 1968), διευθυντής του αγγλικού ομίλου πολυκαταστημάτων Marks and Spencer Ltd.

3. Οργανώσεις για Ιουδαίους μετανάστες από τη Γερμανία

Η πολιτική στάση της εβραϊκής κοινότητας στη Βρετανία γίνεται ιδιαίτερα εμφανής με την αναφορά στις πολυάριθμες οργανώσεις που ίδρυσαν για να βοηθήσουν τους μετανάστες που έφταναν από τη Γερμανία ή διέρχονται από αυτήν. Όπως όλες οι ιουδαϊκές οργανώσεις βοήθειας στην Αγγλία, είναι υπό την εποπτεία του **«Συμβουλίου Θεματοφυλάκων και Επιτρόπων για την Αρωγή των Φτωχών Ιουδαίων»** (Board of Guardians and Trustees for th Relief of the Jewish Poor), του οποίου οι ηγετικές θέσεις καταλαμβάνονται και πάλι από Ιουδαίους όπως ο Λάιονελ Λίοναρντ Κοέν, Ειδικός Σύμβουλος, (Αντιπρόεδρος), ένας από τους Αντιπροέδρους του του «Συμβουλίου Βουλευτών», ο Λάιονελ Νέιθαν ντε Ρότσιλντ, Αξιωματικός του Τάγματος της Βρετανικής Αυτοκρατορίας ABA (OBE – Officer of the Order of the British Empire), (ταμίας) και ο συνταγματάρχης Φρέντερικ Ντούντλεϊ Σάμιουελ (Frederick Dudley Samuel, 1877 – 1951), (ταμίας).

Σχης Φρέντερικ Ντούντλεϊ Σάμιουελ (Frederick Dudley Samuel, 1877 – 1951)

Μένει να αναφέρουμε και άλλους σημαντικούς οργανισμούς αυτού του είδους· πρώτον και κύριον, το **«Κεντρικό Βρετανικό Ταμείο για τον Γερμανικό Ιουδαϊσμό»** (Central British Fund for German Jewry), που ιδρύθηκε το 1933 σαν οικονομικό μέσο του **«Συμβουλίου για τον Γερμανικό Ιουδαϊσμό»** (Council for German Jewry) για να «παρέχει υποστήριξη στους "Γερμανούς Ιουδαίους", τα θύματα του καθεστώτος του Χίτλερ».[43] Οι πρόεδροί του εκπροσωπούν τον «Αγγλικό» Ιουδαϊσμό, που εκπροσωπείται από τον Αρχιραβίνο της Αγγλίας, δρ. Τζόζεφ Χέρμαν Χερτζ, και τον Λάιονελ Νέιθαν ντε Ρότσιλντ, Αξιωματικός του Τάγματος της Βρετανικής Αυτοκρατορίας ABA (OBE – Officer of the Order of the British Empire), και τον παγκόσμιο Ιουδαϊσμό, με τον κορυφαίο υποψήφιο, **Καΐμ Βάιζμαν**. Ο βαρονέτος σερ Όζμοντ Ελίμ Ντ' άβιγκντορ-Γκόλντσμιντ, ήδη γνωστός σαν Αντιπρόεδρος του «Αγγλο – Ιουδαϊκού Συνδέσμου», υπηρετεί

---

41. Η Ιουδαϊκή Επετηρίδα, Λονδίνο, 1938, σελ. 471

42. Όπως παραπάνω σελ. 451 και «Ετήσια Έκθεση 1936 Συμβουλίου Βουλευτών Βρετανών Ιουδαίων», Λονδίνο, 1937, σελ. 10

43. Η Ιουδαϊκή Επετηρίδα, Λονδίνο, 1938, σελ. 106

σαν Πρόεδρος του Συμβουλίου. Οι ταμίες είναι ο Λάιονελ Σάμιουελ Μόνταγκιου, D.S.O., εταίρος της λονδρέζικης τράπεζας «Samuel Montagu & Co.» και ο συνταγματάρχης Φρέντερικ Ντούντλεϊ Σάμιουελ, βραβείο Τάγματος Διακεκριμένης Υπηρεσίας (Distinguished Service Order – D.S.O.)[44], του «Συμβουλίου Θεματοφυλάκων».

Μαζί με αυτό το χρηματοπιστωτικό ίδρυμα, ιδρύθηκε το 1936 το **«Συμβούλιο για τον Γερμανικό Ιουδαϊσμό»** (Council for German Jewry), που έχει την έδρα του στο συνεδριακό κέντρο «Woburn House» στο Λονδίνο. Το έργο του περιγράφεται σαν ο «συντονισμός των αιτημάτων που υποβάλλονται εκ μέρους των "Γερμανών Ιουδαίων" και η προώθηση της ιουδαϊκής μετανάστευσης από τη Γερμανία».[45]

Πρόεδρος του Συμβουλίου είναι ο Λόρδος Χέρμπερτ Λούις Σάμιουελ, υποκόμης του Όρους Κάρμηλου, ο πρώτος Ύπατος Αρμοστής της Παλαιστίνης. Σαν ταμίες, τον βοηθούν οι ίδιοι άνθρωποι όπως και στο «Κεντρικό Ταμείο για τον Γερμανικό Ιουδαϊσμό» (Central Fund of German Jewry).

Νόρμαν ντε Μάτος Μπέντγουιτς (Norman de Mattos Bentwich) (1883 – 1971)

Ο **Νόρμαν ντε Μάτος Μπέντγουιτς**, ο οποίος πέρασε κάποιο διάστημα στην Παλαιστίνη σαν Εισαγγελέας του Στέμματος και είναι ο πνευματικός πατέρας του παλαιστινιακού ποινικού δικαίου (!), πριν αργότερα γίνει καθηγητής διεθνών σχέσεων στο Εβραϊκό Πανεπιστήμιο, είναι υπεύθυνος για τη θέση του διευθυντή μετανάστευσης και εκπαίδευσης.

Η σημασία αυτού του οργανισμού στις διεθνείς σχέσεις είναι ακόμη μεγαλύτερη δεδομένης της αμερικανικής συμμετοχής του, στην οποία περιλαμβάνονται ο Πολ Μπάερβαλντ, Πρόεδρος της «Αμερικανικής Κοινής Επιτροπής Διανομής» (American Joint Distribution Committee), **Τσαρλς Τζόζεφ Λίμπμαν** (Charles Joseph Liebmann, 1877 – 1957) της Οικονομικής Εταιρείας Προσφύγων και οι δρ. Στίφεν Σάμιουελ Γουάιζ και ο **Μόρις Ρόθεν-μπεργκ** της «Έκκληση για την Ενωμένη Παλαιστίνη» (United Palestine Appeal). Μέλος ήταν και ο πλέον εκλιπών τραπεζίτης Φέλιξ Μ. Βάρμπουργκ.[46]

Μόρις Ρόθενμπεργκ (Morris Rothenberg) 1885 – 1950

Η τελευταία από τις σημαντικότερες οργανώσεις μεταναστών για Ιουδαίους από τη Γερμανία είναι η **«Επιτροπή Βοήθειας για τους Γερμανούς Ιουδαίους»** (German Jewish Aid Committee), η οποία είναι υπεύθυνη για την «εποπτεία των Ιουδαίων προσφύγων στη Μεγάλη Βρετανία και τη Βόρεια Ιρλανδία, συμπεριλαμβανομένης της εκπαίδευσης, της μετανάστευσης και της επανεγκατάστασης».[47] Την

---

44. Ο Λάιονελ Σάμιουελ Μόνταγκιου (Lionel Samuel Montagu, 1883 – 1948) είναι ο νεότερος γιος του πρώτου βαρώνου Σουέιθλινγκ (Σάμιουελ Μόνταγκιου), ο οποίος χρίστηκε ιππότης το 1907 ως ένας από τους πιο εξέχοντες τραπεζίτες του Λονδίνου και είχε εμπλοκή με την εταιρεία Shell.

45. Όπως παραπάνω σελ. 107

46. Έκθεση για τις δραστηριότητες της «Αμερικανικής Κοινής Επιτροπής Διανομής» για το έτος 1936, Νέα Υόρκη, 1937, σελ. 11

47. Η Ιουδαϊκή Επετηρίδα, Λονδίνο, 1938, σελ. 110

Όττο Μόριτς Σιφ,
(Otto Moritz Schiff OBE),
1875 – 1952
Αξιωματικός του Τάγματος της Βρετανικής Αυτοκρατορίας ΑΒΑ
(OBE – Officer of the Order of the British Empire)

προεδρία της κατέχουν και πάλι εξέχουσες εβραϊκές προσωπικότητες: ο **Όττο Μόριτς Σιφ**, ΑΒΑ, αφενός, και ο Λέοναρντ Ναθάνιελ Γκόλντσμιντ-Μοντεφιόρε, Πρόεδρος του «Αγγλο –Ιουδαϊκού Συνδέσμου» και εκπρόσωπος της «Κοινής Επιτροπής Εξωτερικών» του «Συμβουλίου Βουλευτών», αφετέρου.

Το αξίωμα του ταμία κατέχει και πάλι ο Λάιονελ Σάμιουελ Μόνταγκιου.

Είναι περιττό να αναφερθούμε στις γνωστές δραστηριότητες αυτών των μεταναστευτικών οργανώσεων, που βρίσκονται κάτω από μια ενιαία ηγεσία και οι οποίες, εκτός από την παροχή βοήθειας, αποτελούν την αφετηρία των διαμαρτυριών κατά του «διωγμού των Ιουδαίων» στη Γερμανία.

4. Οι Ιουδαίοι στη δημόσια ζωή στην Αγγλία

Όπως και να συμπεριφέρεται εθνικά ο Ιουδαϊσμός στην Αγγλία, πιστεύουμε ότι με τα σχόλιά μας έχουμε αποδείξει ότι και εδώ είναι μόνο «εθνικός», όπου υπάρχει αξία και κέρδος χωρίς καμία ιδιαίτερη υποχρέωση, αλλά διεθνής όταν πρόκειται για την προστασία και την υπεράσπιση των συμφερόντων του Ιουδαϊσμού στον κόσμο.

Περισσότερο από ό,τι στην Αμερική, η ιουδαϊκή κοινότητα της Αγγλίας έχει την ευκαιρία να υλοποιήσει πολιτικά τους στόχους αυτής της Διεθνούς μέσω των σημαντικότερων εκπροσώπων της. Η Αυτοκρατορία είχε στην υπηρεσία της υπουργούς και πολιτικούς ιουδαϊκού αίματος, όπως οι Ισραηλινοί = Λόρδος Μπίκονσφιλντ, ο Ισαάκ Ρούφους = ο Λόρδος Ρέντινγκ, ο Χέρμπερτ Σάμιουελ = ο Λόρδος Σάμιουελ του Όρους Κάρμηλου, ο Έντουιν Σ. Μόνταγκιου και άλλοι.

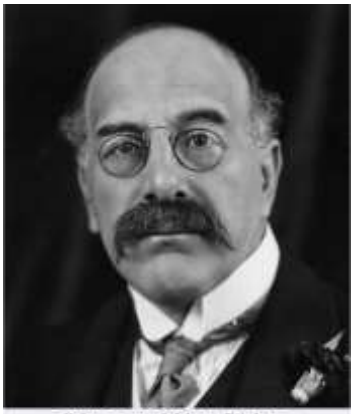
Άλφρεντ Μόριτζ Μοντ,
1ος βαρώνος Μέλσετ
(Alfred Moritz Mond,
1st Baron Melchett)
1868 – 1930

Από τους τωρινούς εν ενεργεία, αξίζει να αναφερθεί ο Πρώτος Επίτροπος Έργων, σερ **Φίλιπ Σασούν**, ο πρώην ιδιαίτερος γραμματέας του Στρατάρχη Ντάγκλας Χέιγκ και πρώην υφυπουργός αεροπορίας.

Σε αυτό το σημείο, πρέπει να αναφέρουμε ένα όνομα που δεν έχει αναφερθεί μέχρι στιγμής σε αυτό το βιβλίο, δηλαδή τον Λόρδο **Μέλτσετ** (μέχρι το 1928 σερ Άλφρεντ Μόριτζ Μοντ), ο οποίος, σαν ένας από τους σημαντικότερους οικονομολόγους, ιδιαίτερα στην αγγλική χημική βιομηχανία, έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην προώθηση των σιωνιστικών στόχων μέσω της αγγλικής πολιτικής λόγω των διαφόρων ρόλων του σε πολιτικά αξιώματα και των σχέσεών του με την αγγλική κυβέρνηση. Εκτός από τις επαγγελματικές του δραστηριότητες, είναι Επίτιμος Πρόεδρος της «Παγκόσμιας Ένωσης Μακάμπι» (Maccabi World Union) και των βρετανικών εθνικών οργανώσεών της.[48]

---

48. Ο λόρδος Μέλτσετ είναι Πρόεδρος της «Παλαιστινιακής Φυτείας» (Palestine Plantation), ΕΠΕ· διευθυντής της «Εταιρείας ηλεκτρικής ενέργειας της Παλαιστίνης» (Palestine Electric Corporation), της «Χημικής Βιομηχανίας Παλαιστίνης» (Palestine Chemical Industries) ΕΠΕ, της τράπεζας «Barclays», της «Χημικής Βιομηχανίας της Αυτοκρατορίας» (Imperial Chemical Industries), κ.λπ.

Ρόμπερτ Λούντβιχ Μοντ
(Robert Ludwig Mond)
1867 – 1938

Στο έργο του βρήκε βοήθεια από τον σερ **Ρόμπερτ Λούντβιχ Μοντ**, ο οποίος καταγόταν από την ίδια οικογένεια. Σαν διευθυντής της «South Staffordshire Mond Gas Co.», της «International Nickel Co. of Canada, Ltd.», και τέλος της «Mond Staffordshire Refinery Company, Ltd.», μπόρεσε να ασκήσει σημαντική επιρροή στη θέση του σαν πρόεδρος του «Ιουδαϊκού Συμβουλίου για το Μποϊκοτάζ των Γερμανικών Αγαθών και Υπηρεσιών» (Jewish Council for Boycotting German Goods and Services), με την υποστήριξη όλων των προαναφερθέντων ιουδαϊκών οργανώσεων στην Αγγλία, προς όφελος όλου του Ιουδαϊσμού. Σε ένα συνέδριο το 1933, δήλωσε ότι υπήρχε η ελπίδα ότι οι οικονομικές δυσκολίες της Γερμανίας θα της δίδαξαν «σεβασμό στα ατομικά δικαιώματα και τη φυλή του ιουδαϊκού λαού».

Ουίλιαμ Ρόμπερτ Γουέλσλεϊ Πιλ
(William Robert Wellesley Peel)
1867 – 1937

Ουίλιαμ Τζορτζ Άρθουρ Όρμσμπι-Γκορ
(William George Arthur Ormsby-Gore)
1885 – 1964

Συνοψίζοντας, λοιπόν, μπορούμε να πούμε ότι η Αγγλία, συνειδητά ή ασυνείδητα, πιθανώς με την πεποίθηση ότι θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει τον Ιουδαίο για τα πολιτικά της σχέδια, δημιούργησε μια πλατφόρμα για τα συμφέροντα της εξωτερικής πολιτικής του διεθνούς Ιουδαϊσμού.

Όταν ο Καΐμ Βάιζμαν, με αφορμή τη δημοσίευση του σχεδίου διαχωρισμού του **Ουίλιαμ Πιλ**, παρενέβη στον τότε υπουργό των αποικιών, τον φίλο του **Ουίλιαμ Τζορτζ Άρθουρ Όρμσμπι-Γκορ**, για να πετύχει ουσιαστικές αλλαγές στην σχεδιαζόμενη οριοθέτηση των συνόρων, αν η Αγγλία δεν ήθελε να κινδυνεύσει να προκαλέσει διαμαρτυρίες από την «Παγκόσμια Σιωνιστική Ένωση» και το Παγκόσμιο Κογκρέσο της, έλαβε αυτές τις διαβεβαιώσεις. Μόνον λόγω αυτών των μυστικών διαβεβαιώσεων η πλειοψηφία του «Παγκόσμιου Σιωνιστικού Κογκρέσου» συμφώνησε με το σχέδιο διαχωρισμού, το οποίο τώρα απορρίφθηκε από την έκθεση του **Γούντχεντ**.

Σερ Τζον Άκροϊντ Γούντχεντ
(Sir John Ackroyd Woodhead)
1881 – 1973

Ακόμα και η έκθεση του Γούντχεντ δεν πρότεινε ούτε μια συγκεκριμένη πρόταση για οριστική λύση. Αντίθετα, ο Άγγλος υπουργός αποικιών κάλεσε τους ηγέτες των Αράβων και των Ιουδαίων σε μια διάσκεψη στρογγυλής τραπέζης στα τέλη Ιανουαρίου ή Φεβρουαρίου του 1939. Δεν είναι σαφές πώς θα επιλύσει η Αγγλία το ζήτημα. Θα επιτευχθεί συμβιβασμός; Θα είναι η οριστική επιβεβαίωση του Ιουδαϊκού κράτους, όπως προτάθηκε από την επιτροπή του Ουίλιαμ Πιλ, πράγμα που σημαίνει συνθηκολόγηση με τον παγ-

κόσμιο Ιουδαϊσμό και ένα μέτωπο ενάντια στα αυταρχικά κράτη και τους Άραβες, ή θα απορριφθεί το Ιουδαϊκό κράτος με την σημερινή μορφή του; Η τελευταία επιλογή θα αντιπροσώπευε μια στροφή της Αγγλίας ενάντια στα σχέδια του παγκόσμιου Ιουδαϊσμού.

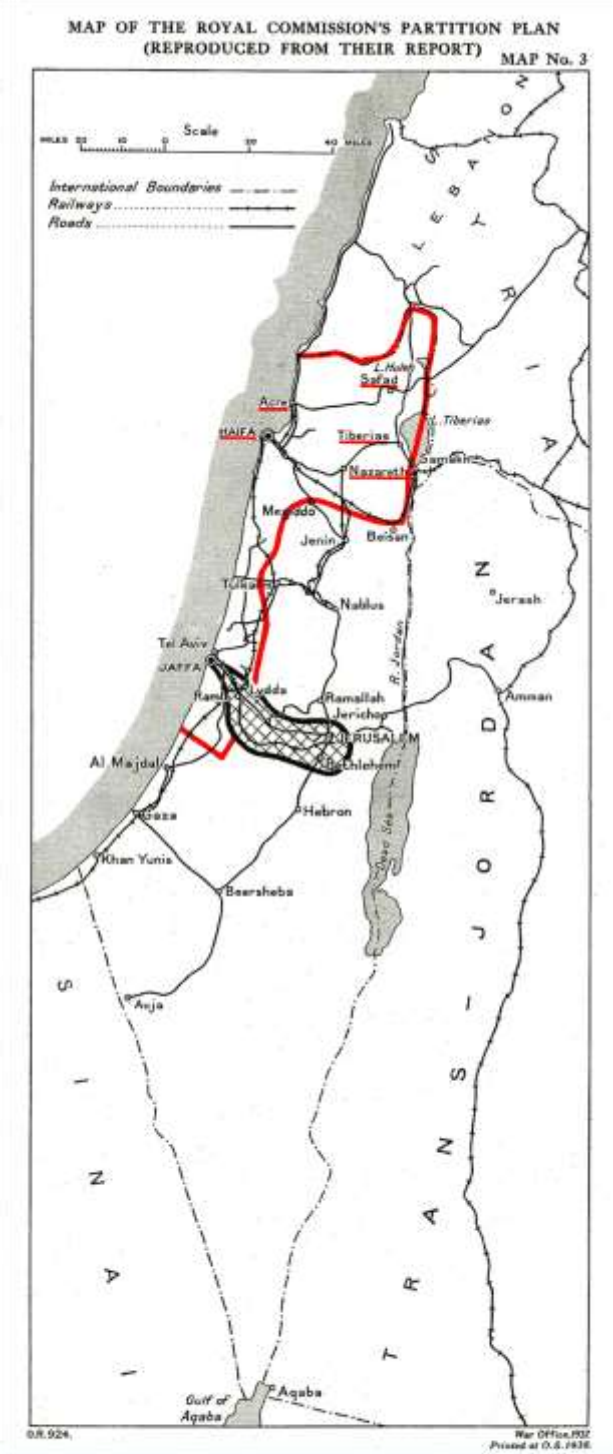

Σχέδιο Διαχωρισμού της Επιτροπής Πιλ, Ιούλιος 1937. Οι περιοχές που περικλείονται μέσα στη κόκκινη γραμμή αποτελούσαν μέρος του προτεινόμενου ιουδαϊκού κράτους. Η μαύρη γραμμή με την διακεκομμένη περιοχή αντιπροσωπεύει έναν «θύλακα» (ή «διάδρομο») που προτάθηκε σαν διεθνής ζώνη που θα παρέμενε υπό βρετανικό έλεγχο και διοίκηση, σε αναγνώριση της θρησκευτικής και ιστορικής σημασίας της Ιερουσαλήμ για τους Χριστιανούς, τους Ιουδαίους και τους Μουσουλμάνους.

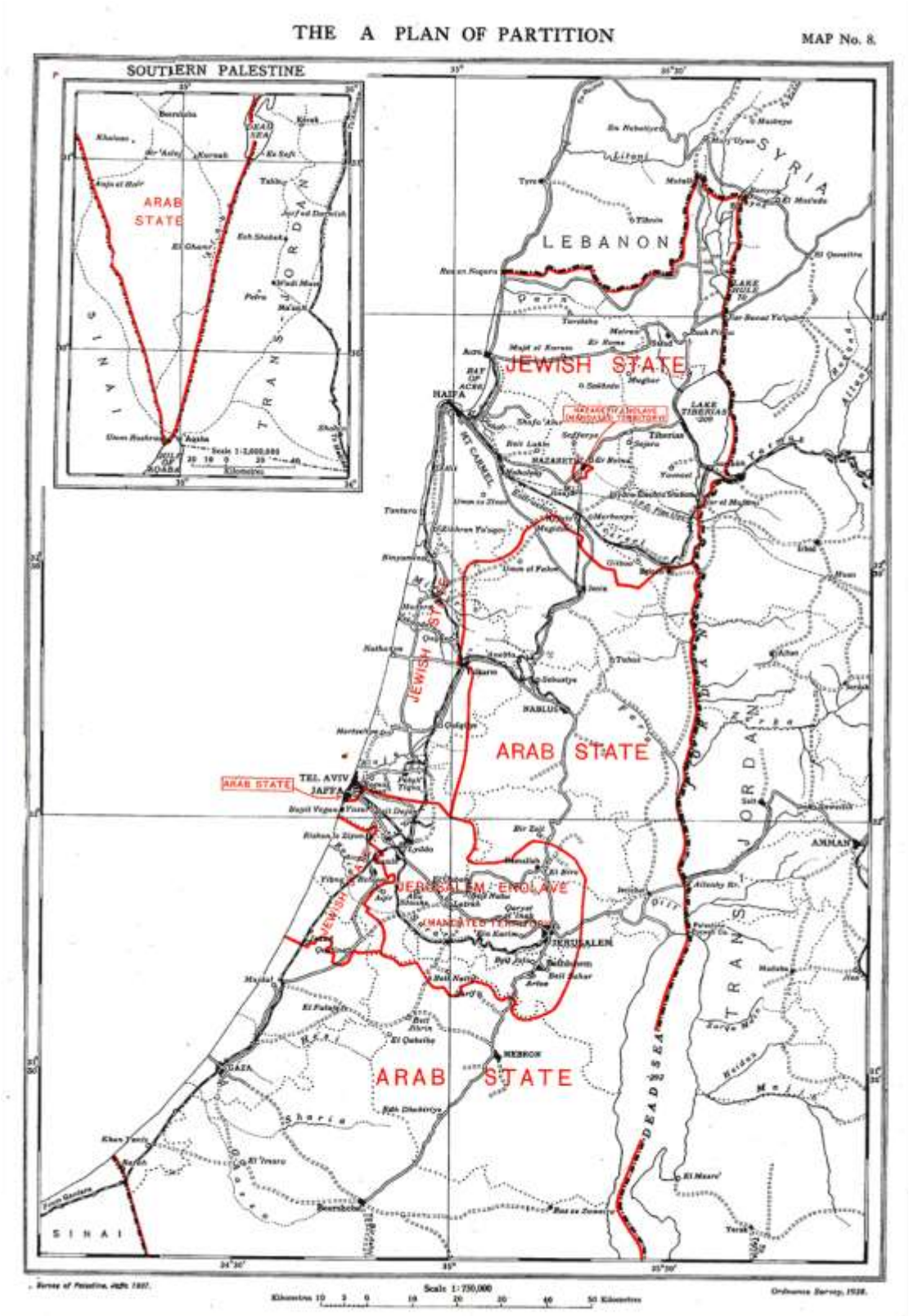

Επιτροπή Γούντχεντ, Σχέδιο Α

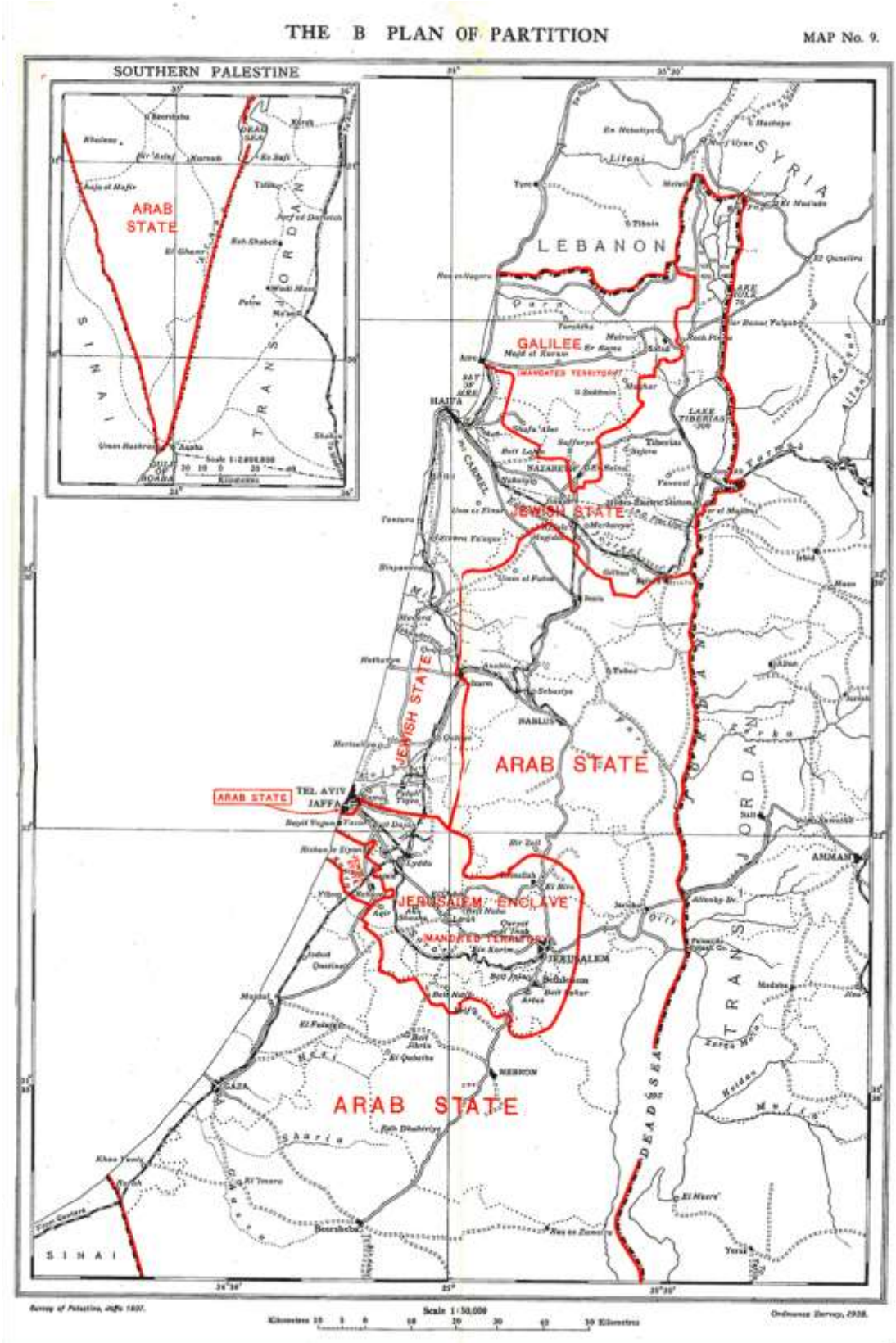

Επιτροπή Γούντχεντ, Σχέδιο Β

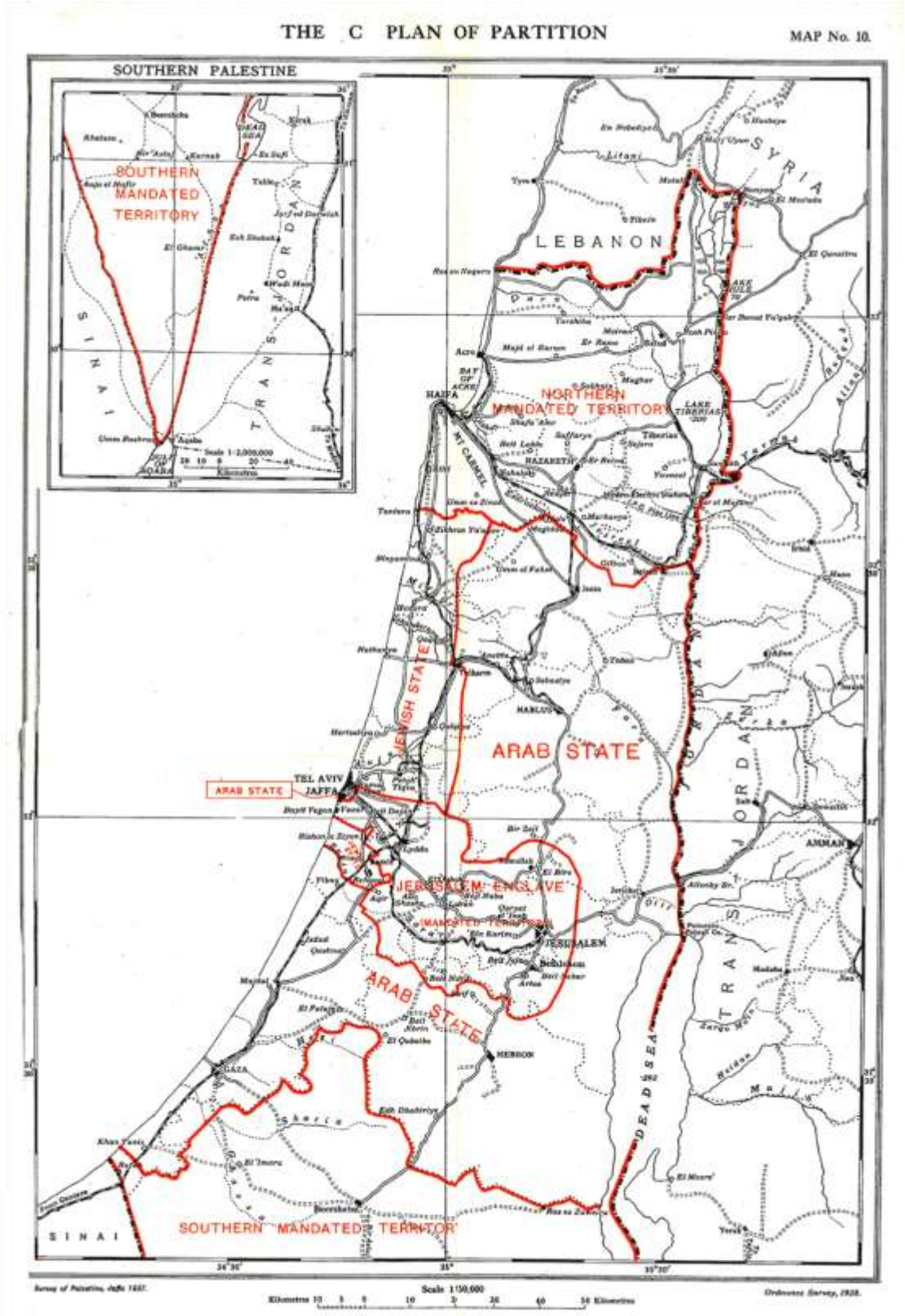

Επιτροπή Γούντχεντ, Σχέδιο Γ

Γ. Γαλλία

Η διεθνώς καθορισμένη πολιτική του Ιουδαϊσμού έπρεπε να βρει τις κατάλληλες συνθήκες, ακόμη περισσότερο από ό,τι στις Ηνωμένες Πολιτείες της Βόρειας Αμερικής και την Αγγλία, σε μια χώρα που, για πρώτη φορά, είχε καταστήσει την απελευθέρωση των Ιουδαίων ένα παγκόσμιο ανθρώπινο καθήκον. Στη Γαλλία, η ιουδαϊκή κοινότητα, μέσα από μια μακρά και σταθερή διαδικασία αφομοίωσης, είχε καταφέρει να καταλάβει βασικές θέσεις στην πολιτική, πολιτιστική και οικονομική ζωή, σε μια εποχή που άλλα κράτη της είχαν επιβάλει το γκέτο.

Αν αυτή η στάση έχει αλλάξει τουλάχιστον εν μέρει τα τελευταία χρόνια, οι λόγοι γι' αυτό μπορούν να αναζητηθούν στο γεγονός ότι η συνεχιζόμενη εισροή Ιουδαίων προσφύγων και η λογική του εθνικά συνειδητοποιημένου πληθυσμού στη βόρεια Γαλλία επέτρεψαν την αντίσταση να γίνει πολιτικά αποτελεσματική. Ουσιαστικά όμως, η δημόσια θέση των Ιουδαίων στη Γαλλία δεν έχει αλλάξει, με αποτέλεσμα να εξακολουθεί να υπάρχει εισροή του Ανατολικού Ιουδαϊσμού για να συνεχίσει να ρέει σε άλλες χώρες μετά την αφομοίωσή του στον πολιτισμό. Η Γαλλία έχει αναλάβει αυτόν τον ρόλο σαν διάδοχος της Γερμανίας, η οποία πριν από το 1933 ήταν ο ενδιάμεσος σταθμός της μετανάστευσης των Ιουδαίων από την Ανατολή προς τη Δύση, από τον γεμάτο ψείρες, φτωχό ζητιάνο Ιουδαίο της Ανατολής και πλανόδιο πωλητή σε πολιτισμένο μέτοχο και τραπεζίτη Ιουδαίο της Δύσης. Για να φροντίσει αυτούς τους μετανάστες, η Γαλλία φιλοξενεί και το ευρωπαϊκό κέντρο της οργάνωσης βοήθειας του διεθνούς Ιουδαϊσμού, της «Αμερικανικής Ιουδαϊκής Κοινής Επιτροπής Διανομής», που έχει ήδη αναφερθεί. Επιπλέον, η οργάνωση-ομπρέλα όλων των εβραϊκών οργανώσεων βοήθειας, η **«Επιτροπή Συμπράξεων»** (Comité d' Entente), έχει επιλέξει το Παρίσι σαν μόνιμη έδρα της.

Πριν η Γαλλία αναλάβει αυτό το έργο, διακεκριμένες ιουδαϊκές οργανώσεις – επειδή οι Ιουδαίοι της δεν χρειαζόταν πλέον να αγωνίζονται για τα δικαιώματά τους – ήδη υποστήριζαν διεθνώς την αναγνώριση των ίσων δικαιωμάτων για τους Ιουδαίους σε όλες τις χώρες. Αυτός ο αγώνας καθοδηγούνταν και καθοδηγείται εν μέρει από καθαρά ιουδαϊκές οργανώσεις, αλλά εν μέρει – και αυτό είναι πολιτικά πολύ πιο σημαντικό – από οργανώσεις των οποίων τα μέλη αποτελούνται σε μεγάλο βαθμό από μη Ιουδαίους. Ο Ιουδαϊσμός, ο Τεκτονισμός και ο πασιφισμός συνεργάστηκαν για να υποστηρίξουν τα ίσα δικαιώματα των «στερημένων πολιτικών δικαιωμάτων Ιουδαίων».

Αν αυτός ο αγώνας ακολουθεί ταυτόχρονα τον δρόμο της γαλλικής ιδέας του πολιτισμού, αυτό μπορεί να συνέβη αφενός για λόγους τακτικής, αφετέρου όμως γιατί και οι δύο φιλοδοξίες έχουν παρόμοια προέλευση, γιατί και οι δύο μπορούν να πραγματοποιηθούν μόνο με την άρνηση των φυλετικών συνθηκών.

Φυσικά, δεν ήταν δύσκολο να βρουν υποστήριξη για αυτό στους πολιτικούς και οικονομικούς κύκλους, ειδικά από τη στιγμή που η πολιτική και η οικονομία και, κυρίως, ο πολιτισμός στη Γαλλία διαποτίζονται από έναν ανυπολόγιστο αριθμό Ιουδαίων.

1. «Παγκόσμια Ισραηλινή Συμμαχία» (Alliance Israélite Universelle)

Η «Παγκόσμια Ισραηλινή Συμμαχία», με έδρα το Παρίσι, θεωρείται η πρώτη ιουδαϊκή οργάνωση στον κόσμο. Ιδρύθηκε το 1860 σαν διαπεριφερειακή ένωση για την «υπεράσπιση της τιμής του ιουδαϊκού ονόματος ενάντια σε κάθε επίθεση», για την «προώθηση της χειραφέτησης των Ιουδαίων»[49] κ.λπ., και από την πρώτη ημέρα της ύπαρξής της, αλλά κυρίως με την πρωτοβουλία του πρώτου γραμματέα της, του Γάλλου υπουργού και υψηλόβαθμου Τέκτονα **Αντόλφ Κρεμιό**, άρχισε να παρεμβαίνει για τους Ιουδαίους στην Ανατολική και Νοτιοανατολική Ευρώπη.

Ισαάκ-Γιάκομπ Αντόλφ Κρεμιό
(Isaac-Jacob Adolphe Crémieux)
1796 – 1880

Ανέπτυξε ολόκληρο τον προπαγανδιστικό μηχανισμό της ενάντια στην καταστολή των δικών για τελετουργικές δολοφονίες και δεν παρέλειψε να υποστηρίξει τις παρεμβάσεις του «Αγγλο – Ιουδαϊκού Συνδέσμου» και της «Αμερικανικής Ιουδαϊκής Επιτροπής» υπέρ των Ιουδαίων στη Ρουμανία μετά τον Βαλκανικό Πόλεμο.

Με αφορμή τις ειρηνευτικές διαπραγματεύσεις στις Βερσαλλίες, παρουσίασε αιτήματα για ίσα δικαιώματα για τους Ιουδαίους στη Σοβιετική Ρωσία και τη Ρουμανία και ζήτησε να συμπεριληφθούν σχετικά άρθρα στις συνθήκες ειρήνης. Η Σοβιετική Ρωσία έκανε η ίδια αυτό το βήμα. Η Ρουμανία έπρεπε να υποταχθεί στις «αποφάσεις» των κυβερνήσεων.

Αυτός ήταν και ο τυπικός νομικός λόγος για την παρέμβαση του Γάλλου πρέσβη στην κυβέρνηση Οκταβιάν Γκόγκα στη Ρουμανία, όταν αυτή άρχισε να λαμβάνει νομικά μέτρα κατά των Ιουδαίων!

Λόγω αυτής της επιτυχίας και με την ελπίδα για περαιτέρω επιτυχημένες παρεμβάσεις, η «Παγκόσμια Ισραηλινή Συμμαχία» διόρισε αμέσως τον ραβίνο **Γιεχούντα Λάιμπ Γκίνσμπουργκ** σαν μόνιμο αντιπρόσωπο μετά την ίδρυση της Κοινωνίας των Εθνών, ο οποίος επρόκειτο να συμβουλεύει και να παρεμβαίνει στις ιουδαϊκές υποθέσεις μαζί με την Αγγλική «Κοινή Επιτροπή Εξωτερικών».

Γιεχούντα Λάιμπ Γκίνσμπουργκ
(Yehuda Leib Ginsburg)
1888 – 1946

Επιπλέον, ακολούθησε την πολιτική και πολιτιστική προώθηση της Γαλλίας στη Μεσόγειο και ίδρυσε σχολεία στην Τουρκία, την Αίγυπτο, την Περσία, το Μαρόκο, την Τυνησία κ.λπ., με οικονομική υποστήριξη από τον «Αγγλο – Ιουδαϊκό Σύνδεσμο» που εδρεύει στην Αγγλία. Ο ετήσιος προϋπολογισμός για αυτή την πολιτιστική επέκταση εκ μέρους της Γαλλίας για την ιουδαϊκή κοινότητα είναι περίπου 4.000.000 χρυσά φράγκα[50], στα οποία η

49. Ιουδαϊκή Εγκυκλοπαίδεια, τόμος ΙΙ, Βερολίνο, 1928, Στήλη 355/56.
50. Όπως παραπάνω, τόμος ΙΙ, σελ. 360

Ντέιβιντ Φράνκφερτερ
(David Frankfurter)
1909 – 1982

«Παγκόσμια Ισραηλινή Συμμαχία» συνεισφέρει περίπου 1½ εκατομμύριο. Μαζί με αυτά τα έξοδα, ο συνολικός προϋπολογισμός της για το 1926, ήταν για παράδειγμα 3.680.000 φράγκα.[51]

Είναι βέβαιο ότι αυτή η οργάνωση, μαζί με τη «Διεθνή Ένωση κατά του Αντισημιτισμού» (Ligue Internationale contre l' Antisémitisme – LICA), ήταν αυτή που πρωτοστάτησε στην υπεράσπιση του Ιουδαίου **Ντέιβιντ Φράνκφερτερ** που δολοφόνησε τον **Βίλχελμ Γκούστλοφ**[52] το 1936, ιδρύοντας ένα ταμείο για την υπεράσπισή του, όπως και μέχρι σήμερα, εξακολουθεί να χρησιμοποιεί δικά του κεφάλαια για τη συντήρηση του «Άσυλου Ημέρας και Νύχτας» (Asyl de Jour et de Nuit) στην οδό Λαμάρκ 16 στο Παρίσι. Αρχικά προοριζόταν για να φιλοξενήσει περιπλανώμενους Ιουδαίους, αλλά σήμερα έχει αποδειχθεί ότι φιλοξενεί τα πιο αμφιλεγόμενα στοιχεία κάθε θρησκείας και κάθε χώρας.

Βίλχελμ Γκούστλοφ
(Wilhelm Gustloff)
1895 – 1936)

Δεδομένου ότι η «Παγκόσμια Ισραηλινή Συμμαχία» έχει θέσει και σαν αποστολή της την καταπολέμηση των αντι-ιουδαϊκών κινημάτων, συνεργάζεται στενά με τη «Διεθνή Ένωση κατά του Αντισημιτισμού» (Ligue Internationale contre l' Antisémitisme – LICA).

2. Διεθνής Ένωση κατά του Αντισημιτισμού (LICA)

Σε αυτή την οργάνωση, για παράδειγμα, αποδεικνύονται οι στενές σχέσεις του παγκόσμιου ιουδαϊσμού και του παγκόσμιου μασονισμού. Άλλωστε η LICA, με πρόεδρο τον **Μπερνάρντ Λεκάς**, έχει την έδρα της στο κτίριο «Μεγάλη Ανατολή» (Grand Orient) στην οδό Καντέτ (Cadet)! Η οργάνωση αυτή, η οποία ιδρύθηκε από τους **Εμίλ Ζοζέφ Καν** και **Αντρέ Ζουλ Φερνινάντ Ερόλντ**, δύο μέλη της «Λίγκας για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα», αποτελεί το σύνδεσμο μεταξύ των Ιουδαίων και των μη Ιουδαίων υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Το γεγονός αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό, γιατί τα μέλη της περιλαμβάνουν Γάλλους πολιτικούς οι οποίοι συμμετείχαν στη γαλλική κυβέρνηση υπό την κυβέρνηση των **Καμίλ Σωτέμς** και **Λεόν Μπλουμ** το 1937. Μεταξύ αυτών είναι ο ίδιος ο Ιουδαίος **Λεόν**

Μπερνάρντ Λεκάς
(Bernard Lecache)
1895 – 1968

51. Όπως παραπάνω, τόμος ΙΙ, σελ. 360.

52. Ο Βίλχελμ Γκούστλοφ ήταν Γερμανός πολιτικός και μετεωρολόγος που ηγήθηκε του NSDAP στην Ελβετία από το 1932 μέχρι τη δολοφονία του το 1936. Πυροβολήθηκε και σκοτώθηκε από τον Ντέιβιντ Φράνκφερτερ, έναν Ιουδαίο που είχε εξοργιστεί από την άνοδο του ναζιστικού κόμματος.

Μπλουμ, ο **Πιέρ Ζουλ Κοτ**, η **Μορίς Βάιολετ**, ο μιγάδας **Γκαστόν Μονερβίλ** και ο **Φρανσουά ντε Τεσάν**.

Εμίλ Ζοζέφ Καν
(Emile Joseph Kahn)
1876 – 1958

Αντρέ Ζουλ Φερνινάντ Ερόλντ
(André Jules Ferdinand Hérold
1865 – 1940

Η Βάιολετ μίλησε στο συνέδριο της «Παγκόσμιας Ένωσης κατά του Ρατσισμού και του Αντισημιτισμού», που διοργάνωσε η LICA, το 1937 εκπροσωπώντας τη γαλλική κυβέρνηση, ενώ οι άλλοι πολιτικοί που αναφέρονται εδώ εξέφρασαν γραπτώς τη συ-ράστασή τους. Ήταν μαζί με τον **Έμιλ Λούντβιχ-Κον** και τον Σάμιουελ Αντερμάιερ, τον πρόεδρο της αμερικανικής αντιπροσωπείας της LICA, τον οποίο γνωρίζουμε και σαν επικεφαλή της της «Μη Σεκταριστικής Αντιναζιστικής Ένωσης».

Καμίλ Σωτέμς
(Camille Chautemps)
1885 – 1963

Λεόν Μπλουμ
(Léon Blum)
1872 – 1950

Πιέρ Ζουλ Κοτ
(Pierre Jules Cot)
1895 – 1977

Μορίς Βάιολετ
(Maurice Violette)
1919 – 2008

Γκαστόν Μονερβίλ
(Gaston Monnerville)
1897 – 1991

Φρανσουά ντε Τεσάν
(François de Tessan)
1883 – 1944

Εκτός από την οργάνωση τέτοιων συνεδρίων, η LICA έχει σαν αποστολή την αντιμετώπιση όλων των επιθέσεων κατά του Ιουδαϊσμού μέσω της προπαγάνδας. Για τον σκοπό αυτό, χρησιμοποιεί την εφημερίδα «Το Δικαίωμα της Ζωής» (Le Droit de Vivre) που εδρεύει στο Παρίσι, υπό τη διεύθυνση της προέδρου του γαλλικού τμήματος, της Ιουδαίας **Σεραφίν Λουί.**

Έμιλ Λούντβιχ-Κον
(Emil Ludwig-Cohn)
1881 – 1948

Σεραφίν Λουί
(Séraphine Louis)
1864 – 1942

Αν κάποιος μας πει ότι δεν είναι δικαιολογημένο να αποδίδουμε τόσο μεγάλη σημασία στη LICA, που συνδέει τον Ιουδαϊσμό, τον πασιφισμό και τον Μαρξισμό, επειδή μόνο αριστερές ιουδαϊκές οργανώσεις είναι συνήθως μέλη της, πρέπει να τονίσουμε ότι η άρνηση αυτή μπορεί να έχει μόνο θεωρητική σημασία για εμάς. Άλλωστε δεν κάναμε καμία διάκριση ανάμεσα στους μαρξιστές και τους «εθνικιστές Γάλλους» Ιουδαίους, ούτε στην υποστήριξη των Ιουδαίων μεταναστών και στη χρηματοδότηση των ιουδαϊκών οργανώσεων μεταναστών!

3. Οργανώσεις μετανάστευσης και οργανώσεις βοήθειας

Από τις πολυάριθμες οργανώσεις για τους μετανάστες που ιδρύθηκαν στη Γαλλία για την υποστήριξη των Ιουδαίων που μετανάστευσαν από τη Γερμανία, μόνον η «Εθνική Επιτροπή Βοήθειας για τους Γερμανούς Πρόσφυγες» (Comité National de Secours aux Réfugiés Allemands) και η «Επιτροπή Βοήθειας για τους Πρόσφυγες» (Comité d' Assistance aux Réfugiés) υποστηρίζονται από τις οργανώσεις βοήθειας στο Λονδίνο και τη Νέα Υόρκη που εξετάστηκαν πιο πάνω. Μόνο το 1936, η «Αμερικανική Ιουδαϊκή Κοινή Επιτροπή Διανομής» διέθεσε 34.000 δολάρια σε κεφάλαια υποστήριξης στην «Επιτροπή Βοήθειας» (Comité d' Assistance).[53]

Λουί Ούνγκρε
(Louis Oungre)
1911–1949

Συνολικά, οι ιουδαϊκές οργανώσεις βοήθειας στη Γαλλία έλαβαν 107.000 δολάρια για το έργο των προσφύγων το 1936, εκ των οποίων 35.200 δολάρια δόθηκαν στο «Σύνδεσμο Μετανάστευσης» [HIAS-ICA Emigration Association (HICEM)].

Ο «Σύνδεσμος Μετανάστευσης» [HIAS-ICA Emigration Association (HICEM)] είναι μια ένωση δύο συλλόγων για τους μετανάστες, της «Εταιρείας Στέγασης και Βοήθειας Μεταναστών Εβραίων της Αμερικής» (Hebrew Sheltering and Immigrant Aid Society of America – HIAS), Νέα Υόρκη και της «Ιουδαϊκής Ένωσης Αποικισμού» (Jewish Colonization Association – ICA), με έδρα το Λονδίνο και διοικητικά γραφεία στο Παρίσι. Οι διεθνείς δραστηριότητες αυτής της οργάνωσης εκφράζονται σαφώς από τη σύνθεση των στελεχών της διοίκησης των επιμέρους οργανώσεων. **Πρόεδρος** του ICA είναι ο βαρονέτος σερ Όζμοντ Ελίμ Ντ' άβιγκντορ-Γκόλντσμιντ, από το Λονδίνο, ο οποίος είναι και Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνδέσμου· χρέη

53. Έκθεση για τις δραστηριότητες της «Αμερικανικής Ιουδαϊκής Κοινής Επιτροπής Διανομής» για το έτος 1936, Νέα Υόρκη, 1937, σελ. 43.

Έιμπραχαμ Χέρμαν
(Abraham Herman)
1878 – 1947

Γενικού Διευθυντή εκτελεί ο δρ. **Λουί Ούνγκρε**, από το Παρίσι. Ο **πρόεδρος** της HIAS είναι ο **Έιμπραχαμ Χέρμαν** από τη Νέα Υόρκη και ο αντιπρόεδρος είναι ο **Άντολφ Κόουπλαντ** από το Σικάγο.

Άντολφ Κόουπλαντ
(Adolf Copeland)
1882 – 1962

Η κοινή αποστολή και των τριών οργανισμών είναι να βοηθήσουν τους Ιουδαίους μετανάστες στη μετανάστευση και την εγκατάστασή τους στο εξωτερικό, ιδίως στις ιδιοκτησίες εγκατάστασης που ανήκουν στην ICA στην Αργεντινή.

Για να εκπληρώσει αυτήν την αποστολή, ο «HICEM» παρείχε βοήθεια συνολικού ύψους 842.157 δολαρίων μεταξύ 1933 και 1936, στην οποία η «Αμερικανική Κοινή Επιτροπή Διανομής» συνεισέφερε 227.000 δολάρια.

Οι αριθμοί αυτοί δείχνουν τα κονδύλια που διαθέτουν οι διεθνείς ιουδαϊκές οργανώσεις που συνεργάζονται στη Γαλλία για να παρέχουν σε πρόσφυγες Ιουδαίους κάθε δυνατή βοήθεια για την μετανάστευση και την εγκατάσταση.

4. Ένωση Πολιτιστικών Συλλόγων Γαλλίας και Αλγερίας

Οι περίπου 400.000 έως 450.000 Ιουδαίοι της Μωσαϊκής πίστης που διαμένουν μόνιμα στη Γαλλία και τις αποικίες της έχουν ενωθεί στους «πολιτιστικούς συλλόγους» από τον διαχωρισμό εκκλησίας και κράτους στη Γαλλία το 1905. Παρόλο που η εγγραφή είναι εθελοντική, η πλειονότητα των συλλόγων έχει ενταχθεί στην «Ένωση Πολιτιστικών Συλλόγων Γαλλίας και Αλγερίας» (Κεντρικό Συμβούλιο).

Μαρκ Εμίλ Ρουκάρ
(Marc Émile Rucart)
1893 – 1964

Αυτή η ένωση των 52 μελών, που πρέπει να περιλαμβάνει και τον Αρχιραβίνο της Γαλλίας, έχει κυρίως θρησκευτικές και ιουδαϊκο-επιστημονικές δαπάνες – έχοντας ίσα δικαιώματα εντός του κράτους – δεδομένου ότι δεν έχει πλέον αγωνιστικές αρμοδιότητες. Με αυτή την έννοια, ο υπουργός Υγείας της κυβέρνησης του Λαϊκού Μετώπου, **Μαρκ Εμίλ Ρουκάρ**, τόνισε στο 7ο Εθνικό Συνέδριο του γαλλικού τμήματος της LICA ότι «το Λαϊκό Μέτωπο δεν θα επιτρέψει ποτέ τη φυλετική, εθνική, εθνικιστική ή θρησκευτική διάκριση ενός μέρους των Γάλλων πολιτών».[54] Η σοβαρότητα αυτής της άποψης στη Γαλλία μπορεί να εκτιμηθεί καλύτερα από τους ίδιους τους Γάλλους, όταν, για παράδειγμα, οι Βρετανοί δεν απολαμβάνουν ένα μέρος των δικαιωμάτων που διέπουν το εξαιρετικό καθεστώς των Ιουδαίων.

54. Ισραηλινή εβδομαδιαία εφημερίδα, Ζυρίχη, 3 Αυγούστου 1937.

Η σύνθεση του προσωπικού της διοίκησης του «Κεντρικού Συμβουλευτικού Συμβουλίου» είναι μια απεικόνιση της αλληλεγγύης των μη θρησκευόμενων Ιουδαίων που έχουν απορροφηθεί από την αφομοίωση και των θρησκευόμενων εκπροσώπων της ιουδαϊκής κοινότητας που έχουν κρυφτεί στις περιοχές της χώρας υποδοχής.

Ίσραελ Λεβί
(Israël Lévi)
1856 – 1939

Βαρόνος Εντουάρ ντε Ρότσιλντ
(Baron Édouard de Rothschild)
1868 – 1949

Ο πρόεδρος, ο αρχιραβίνος **Ίσραελ Λεβί**, επικουρείται από τον βαρόνο **Εντουάρ ντε Ρότσιλντ**, επικεφαλής του τραπεζικού οίκου «Αδελφοί Ρότσιλντ» (De Rothschild Fréres), που θα συζητηθεί λεπτομερώς αργότερα, ο οποίος, με τη σειρά του, συνοδεύεται από τους δύο συμβού-λους του κράτους τον **Πιερ Ισιντόρ Λαρόκ** και τον **Ζακ Ελμπρονέρ** σαν αντιπρόεδροι. Ο πρόεδρος της «Παγκόσμιας Ισραηλιτικής Συμμαχίας», καθηγητής **Ουίλιαμ Ουαλίντ**, εκτελεί χρέη ταμία.[55]

Πιερ Ισιντόρ Λαρόκ
(Pierre Isidore Laroque)
1907 – 1997

Ζακ Ελμπρονέρ
(Jacques Helbronner)
1873 – 1943

Ουίλιαμ Ουαλίντ
(William Oualid)
1880 – 1942

5. Οι Ιουδαίοι στη δημόσια ζωή στη Γαλλία

Οι πολυάριθμοι πολιτικοί και επιχειρηματίες ιουδαϊκού αίματος που δραστηριοποιούνται στη Γαλλία, επικεφαλής των οποίων είναι τα μέλη της οικογένειας Ρότσιλντ, διασφαλίζουν τη διατήρηση όλων των δικαιωμάτων της ιουδαϊκής κοινότητας στη Γαλλία, στην οποία δίνεται έτσι η ευκαιρία να συνεχίσει να υποστηρίζει τον διεθνή Ιουδαϊσμό με άμεσους και έμμεσους τρόπους.

---

55. Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τα μέλη, βλέπε το βιβλίο «Φλυαρίες για μια σφαγή» (Bagatelles pour un Massacre), του Λουί-Φερντινάν Σελίν (Louis-Ferdinand Céline), Παρίσι, 1937

Ζαν Ζέι
(Jean Zay)
1904 – 1944

Η σύνθεση του υπουργικού συμβουλίου του Λαϊκού Μετώπου του Λεόν Μπλουμ αποδεικνύει ξεκάθαρα το βαθμό στον οποίο οι Ιουδαίοι μπορούν να προχωρήσουν μέχρι τα ψηλότερα κλιμάκια της κρατικής διοίκησης χωρίς να αντιμετωπίσουν σοβαρή αντίσταση. Εκτός από τον πρωθυπουργό Λεόν Μπλουμ, οι Ιουδαίοι **Ζαν Ζέι** σαν υπουργός, και η κα **Σεσίλ Μπρουνσβίκ** σαν υφυπουργός στο υπουργείο Εθνικής Παιδείας (!), είχαν βρει τη θέση τους στην κυβέρνηση.

Σεσίλ Μπρουνσβίκ
(Cécile Brunschvicg)
1877 – 1946

Ζορζ Μάντελ
(Georges Mandel)
1885 – 1944

Στα υπουργικά γραφεία, ανεξάρτητα από την αλλαγή της κυβέρνησης, το ιουδαϊκό ποσοστό ήταν 35% έως 44%, δηλαδή από τα 80 ανώτερα υπουργικά στελέχη, περίπου 30 ήταν Ιουδαίοι! Η μόνη εξαίρεση ήταν τα γαλλικά στρατιωτικά υπουργεία, που δεν απασχολούσαν Ιουδαίους.

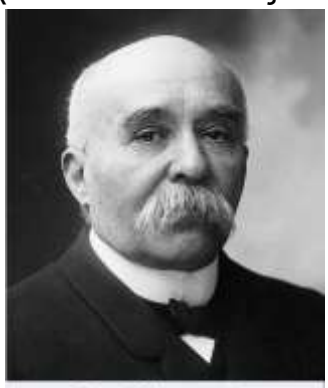

Ζωρζ Κλεμανσώ
(Georges Clemenceau)
1841 – 1929

Το ίδιο σημαντική, αν όχι πιο σοβαρή, από την επιρροή αυτών των υπουργικών γραφείων, στα οποία κυριαρχούσαν οι Ιουδαίοι, στην πορεία των διεθνών διαπραγματεύσεων, είναι αυτή του σημερινού Ιουδαίου υπουργού Αποικιών και υπουργού υποθέσεων Αλσατίας-Λωρραίνης, **Ζόρζ Μάντελ** (πραγματικό όνομα Ιεροβοάμ Ρότσιλντ). Κατά τη διάρκεια του Παγκοσμίου Πολέμου εργάστηκε σαν ιδιωτικός γραμματέας του του **Ζωρζ Κλεμανσώ**, – με τη συμβουλή του οποίου πήρε το όνομα Μάντελ – και αργότερα ανέλαβε την πολιτική ηγεσία των «Φίλων του Λαού» (Ami du peuple). Από το υπουργικό συμβούλιο του **Πιέρ Ζαν-Μαρί Λαβάλ**, μετατέθηκε στο υπουργικό συμβούλιο του μασόνου [ο Μάντελ λέγεται ότι είναι μέλος του I.O.B.B. (Ανεξάρτητο Τάγμα B' nai B' rith – Independent Order B' nai B' rith)] **Αλμπέρ-Πιέρ Σαρό**, σαν υπουργός Ταχυδρομείων και Τηλεγραφικών Υπηρεσιών και

Πιέρ Ζαν-Μαρί Λαβάλ
(Pierre Jean Marie Laval)
1883 – 1945

Αλμπέρ-Πιέρ Σαρό
(Albert-Pierre Sarraut)
1872 – 1962

Υποθέσεων Αλσατίας-Λωρραίνης. Μόνο με την παραίτηση του Αλμπέρ-Πιέρ Σαρό αποχώρησε και αυτός προσωρινά από το υπουργείο.

Μπέρτολντ Γιάκομπ
(Berthold Jakob)
1898 – 1944

Είναι γνωστό ότι κατά την εποχή του, ολόκληρο το ταχυδρομικό και τηλεγραφικό σύστημα στελεχωνόταν από Ιουδαίους, μερικοί από τους οποίους ήταν εντελώς ξένοι προς τη χώρα. Έτσι, για παράδειγμα, ανέθεσε στον **Μπέρτολντ Γιάκομπ**, έναν προδότη Ιουδαίο που είχε απελαθεί από τη Γερμανία, την διεύθυνση της υπηρεσίας ειδήσεων στο κρατικό ραδιοφωνικό σταθμό του Παρισιού, έτσι ώστε αυτός, υποστηριζόμενος από τα χρήματα της γαλλικής κυβέρνησης, να μπορεί να συνεχίσει την προπαγάνδα του κατά της Γερμανίας στο πνεύμα του Μάντελ.

Το γεγονός ότι ο «γαλλικός» Ιουδαϊσμός, – δηλαδή η κοινότητα εκείνων των Ιουδαίων που βρίσκονται στη Γαλλία εδώ και αρκετές γενιές, – συνήθως εκφράζεται στη Γαλλία αποκλειστικά με τους πλούσιους ή τους εξέχοντες φυλετικούς συντρόφους του και μέσω αυτών δραστηριοποιείται πολιτικά, οικονομικά ή πολιτιστικά, οι διασυνδέσεις του γαλλικού κλάδου της οικογένειας Ρότσιλντ θα καταδειχθούν από μια σειρά Ιουδαίων τραπεζιτών που κατοικούν στη Γαλλία, όπως οι Ζακ ντε Γκίντσμπουργκ, Ντάνιελ Ντρέιφους, Λούι Ντρέιφους, Όττο Μέμπεργκ, Μαξ Λασάρ, Ιπολίτε Βόρμς, Αντουάν Ζαν Στερν, Ίσαακ Ζορζ Χάιν, κ.λπ.[56] Τα ονόματα και μόνο μας δίνουν μια εικόνα για τις διεθνείς διασυνδέσεις των μελών του.

Μάρκους Σάμιουελ
1ος υποκόμης του Μπέρστεντ
(Marcus Samuel,
1st Viscount Bearsted)
1853 – 1927

Για να επιστρέψουμε στα σχόλια που κάναμε ήδη σχετικά με την αντιμετώπιση του Ιουδαϊσμού στην Αγγλία, θα πρέπει να επισημανθεί για άλλη μια φορά ότι, γύρω στο 1912 και μερικά χρόνια μετά την ίδρυση του ομίλου Shell από τον **Μάρκους Σάμιουελ**, ο οποίος αργότερα έγινε λόρδος του Μπέρστεντ και Μέγας Αξιωματικός της Γαλλικής Λεγεώνας της Τιμής (!), ο τραπεζικός οίκος «Αδελφοί Ρότσιλντ» (Rothschild Fréres) στο Παρίσι, σαν ο κύριος μέτοχος των εταιρειών πετρελαίου της Ανατολικής και Νοτιοανατολικής Ευρώπης, αγόρασε μετοχές της Shell Corporation. Έτσι, οι σημαντικότεροι κλάδοι του παγκόσμιου εμπορίου πετρελαίου και οι παγκόσμιες διεκδικήσεις πετρελαίου ήταν διεθνώς αλληλένδετες και διασυνδεδεμένες μέσα στις οικογένειες Ρότσιλντ, Σάμιουελ Μόνταγκιου και Σάμιουελ, ανεξάρτητες από όλα τα εθνικά συμφέροντα.

Ο κύκλος των μελών της οικογένειας Ρότσιλντ, που ανήκουν στον προαναφερθέντα γαλλικό τραπεζικό οίκο, εκπροσωπείται, πέρα από αυτή την οικονομική σύνδεση με την Αγγλία, στους σημαντικότερους κλάδους της γαλλικής οικονομίας από έναν αριθμό τίτλων. Ο επικεφαλής του τραπεζικού

---

56. Ονόματα των κυριότερων Ιουδαίων μετόχων των ακόλουθων σημαντικών γαλλικών τραπεζών: Ζακ ντε Γκίντσμπουργκ & Σια, Ντάνιελ Ντρέιφους & Σια, Λούι Ντρέιφους & Σια, Όττο Μέμπεργκ & Σια, Χάιν & Σια.

οίκου είναι ο βαρόνος **Εντουάρ ντε Ρότσιλντ**[57] (έχει συγγένεια με τους πρώην Βιεννέζους Ρότσιλντ **Αλφόνς**, **Λούι** και **Εζέν**), πρόεδρος της αντιπροσωπευτικής οργάνωσης των ιουδαϊκών κοινοτήτων της Γαλλίας, του **«Κεντρικού Συμβουλευτικού Συμβουλίου»** (Consistoire Central). Είναι και πρόεδρος του **«Βόρειου Σιδηρόδρομου του Φερντού»** (Chemin de Ferdu Nord), στο εποπτικό συμβούλιο του οποίου εκπροσωπούνται ταυτόχρονα ο γιος του **Γκι ντε Ρότσιλντ**, ο **Τζέιμς Αρμάντ ντι Ρότσιλντ** (ο γιος του θείου του **Εντμόν Τζέιμς ντε Ρότσιλντ**) και ο **Ανρί ντε Ρότσιλντ** από το γαλλικό κλάδο της οικογένειας, ενώ τα συμφέροντα του αγγλικού κλάδου εκπροσωπούνται από τον **Άντονι Γκουστάβ ντι Ρότσιλντ**, πρόεδρο του «Ιουδαϊκού Ορφανοτροφείου και Ιουδαϊκού Ελεύθερου Σχολείου» (Jewish Orphanage and Jews Free School), στο Λονδίνο, και τον **Λάιονελ Νέιθαν ντε Ρότσιλντ**. Λαμβάνεται υπόψη ότι είναι και ταμίας του «Συμβουλίου Θεματοφυλάκων» στο Λονδίνο! Μια επικερδής οικογενειακή κοινοπραξία, η σύνθεση της οποίας αποτελεί από μόνη της ανταπόδειξη στις εθνικιστικές δηλώσεις των Ιουδαίων.

Αλφόνς Τζέιμς ντε Ρότσιλντ (Alphonse James de Rothschild) 1827 – 1905

Λούι Ναθάνιελ ντι Ρότσιλντ (Louis Nathaniel de Rothschild) 1882 – 1955

Εζέν φον Ρότσιλντ (Eugène von Rothschild) 1884 – 1976)

Γκι ντε Ρότσιλντ (Guy de Rothschild) 1909 – 2007

Τζέιμς Αρμάντ ντι Ρότσιλντ (James Armand de Rothschild) 1878 – 1957

Εντμόν Τζέιμς ντε Ρότσιλντ (Edmond James de Rothschild) 1845 – 1934

57. Οι παρακάτω δηλώσεις ακολουθούν τις πληροφορίες για την «Τράπεζα Αδελφών Ρότσιλντ» (Banque de Rothschild Frères» στο «Ο Μέγας Μάγιστρος της Γαλλίας» (Les Maître de la France) του Αγκουστίν Αμόν (Augustin Hamon), Παρίσι, 1936.

Ανρί ντε Ρότσιλντ
(Henri de Rothschild)
1872 – 1947

Άντονι Γκουστάβ ντι Ρότσιλντ
(Anthony Gustav de Rothschild)
1887 – 1961

Μέσω της θέσης του στο διοικητικό συμβούλιο των τριών κλάδων της «Assurances Générales», της μεγαλύτερης ασφαλιστικής εταιρείας της Γαλλίας, η οποία συγκεντρώνει ανεξάρτητα τμήματα ασφάλισης ζωής, ατυχημάτων και πυρκαγιάς κάτω ένα ενιαίο διοικητικό συμβούλιο,[58] ο βαρόνος Εντουάρ ντε Ρότσιλντ ασκεί την επιρροή των Ρότσιλντ σε ολόκληρη τη γαλλική οικονομία. Σε αυτό το σώμα, συναντάμε την πλειοψηφία των επικεφαλής των μεγάλων γαλλικών τραπεζών, οι περισσότεροι από τους οποίους είναι Ιουδαίοι.

Θα ήταν υπερβολικό να αναφερθούμε εδώ λεπτομερώς σε όλες τις εκτεταμένες επιχειρηματικές διασυνδέσεις των άλλων μελών της οικογένειας. Δεν πρέπει όμως να παραλείψουμε, ότι ο οικογενειακός κύκλος – άρα και ο επιχειρηματικός κύκλος – στη Γαλλία επεκτάθηκε μέσω γάμων των απογόνων των Ρότσιλντ με τους Χάλφενς (Banque Daniel Dreyfus et Cie.) και τους Φάουλντ (των οποίων ο πρόγονος ήταν μέλος της ιουδαϊκής οικογένειας Έφρουστ). Με αυτόν τον τρόπο, η οικογένεια άνοιξε το δρόμο της για τη γαλλική βιομηχανία σιδηρουργικών και την εμπορική ναυτιλία, η οποία μέχρι τότε ήταν κλειστή σε αυτήν. Επιπλέον, ο γάμος της κόρης του βαρόνου Γκουστάβ ντι Ρότσιλντ, της Άλις, με έναν της οικογένειας Σασούν, δημιούργησε οικογενειακούς δεσμούς με τον γιο που προέκυψε από αυτόν τον γάμο, τον σερ Φίλιπ Σασούν, τον Πρώτο Επίτροπο Έργων στη σημερινή αγγλική κυβέρνηση!

Η σύντομη αυτή περιγραφή της οικονομικής ιστορίας των Ρότσιλντ στη Γαλλία αποδεικνύει ότι οι μεγάλες ιουδαϊκές οικογένειες, όσο και να επιμένουν, δεν μπορούν να έχουν εθνικούς δεσμούς. Για χάρη της προστασίας των δικών τους συμφερόντων, όπως συμβαίνει με τις διεθνείς ιουδαϊκές οργανώσεις, ξεπερνούν όλα τα σύνορα, η τήρηση των οποίων είναι αυτονόητη για κάθε άνθρωπο που συνδέεται με την πατρίδα του λόγω φυλής και αίματος. Έτσι, με τα κεφάλαιά τους, που σύμφωνα με τον Λουί-Φερντινάν Σελίν (Φλυαρίες για μια σφαγή – Bagatelles pour un Massacre) ανέρχεται σε 750 δισεκατομμύρια φράγκα μόνο στη Γαλλία, αποτελούν την οικονομική ραχοκοκαλιά των ιουδαϊκών εταιρειών βοήθειας και υποστήριξης.

Δ. Οι κορυφαίες διεθνείς οργανώσεις

Η εικόνα των ιουδαϊκών οργανώσεων που παρουσιάστηκε στις προηγούμενες σελίδες, η αναφορά των άμεσων ή έμμεσων διασυνδέσεών τους, ολοκληρώνεται από τις κορυφαίες ιουδαϊκές διεθνείς οργανώσεις. Σε αυτές τις οργανώσεις, αποδεικνύεται σωστή η υπόθεση ότι το αίσθημα αλληλεγγύης αναγκάζει τους Ιουδαίους να ενωθούν και πάλι εστιάζοντας στα κοινά τους συμφέροντα,

58. Όπως παραπάνω σελ. 25: Συνολικό κεφάλαιο 2.473.000.000 φράγκα

παρά τον ακραίο κατακερματισμό που γίνεται εμφανής στον έξω κόσμο.

Εδώ διακρίνονται δύο ομάδες οργανώσεων. Ενώ η μία έχει σαν αποστολή τη συμφιλίωση των πολιτικών και των προσωπικών διαφορών εστιάζοντας στον κοινό στόχο (ισότητα δικαιωμάτων για όλους τους Ιουδαίους σε όλες τις χώρες) – αυτό περιλαμβάνει, ειδικότερα, το Παγκόσμιο Ιουδαϊκό Κογκρέσο και την Ένωση Παγκόσμιας Ιουδαϊκής Στοάς, το Ανεξάρτητο Τάγμα του Β' nai B' rith –, η άλλη έχει την ευθύνη, βασιζόμενη σε αυτό το κοινό πολιτικό μέτωπο που δημιουργήθηκε από αυτό, να υποστηρίξει την υλοποίηση της ιουδαϊκής ιδέας για το κράτος στην Παλαιστίνη, κυρίως η Παγκόσμια Σιωνιστική Οργάνωση με το λεγόμενο υπουργείο Εξωτερικών της, το **Ιουδαϊκό Πρακτορείο**.

Τα εθνικά τους παραρτήματα, που βρίσκονται διάσπαρτα σε όλο τον κόσμο, αποτελούν το οργανωτικό πλαίσιο της Ιουδαϊκής Διεθνούς, ενώ από αυτή την οπτική γωνία, οι λεγόμενες εθνικές ενώσεις, δηλαδή, αυτές που περιορίζονται οργανωτικά σε μία χώρα, είναι απλώς οι πρωτοπόροι του έργου τους. Το κεφάλαιο κίνησης όμως, που απαιτείται για τη διατήρηση αυτού του οργανωτικού μηχανισμού, παρέχεται από τις χώρες υποδοχής, επιτρέποντας στους Ιουδαίους να συμμετέχουν στην οικονομία αυτών των χωρών.

1. Το Παγκόσμιο Ιουδαϊκό Κογκρέσο (Der Jüdische Weltkongreß)

Η ανώτατη οργάνωση με παγκόσμιο χαρακτήρα της πρώτης ομάδας είναι το **«Παγκόσμιο Ιουδαϊκό Κογκρέσο»**, το οποίο συνεδρίασε για πρώτη φορά στη Γενεύη στις 8 Αυγούστου 1936. Η σημασία αυτού του Κογκρέσου δεν ήταν τόσο το έργο που είχε γίνει μέσω της κοινοβουλευτικής οδού, η οποία έπρεπε να εφαρμοστεί στην πράξη, αλλά το γεγονός ότι για πρώτη φορά μετά την οριστική κατάρρευση του ιουδαϊκού κράτους το 70 μ.Χ., 230 αντιπρόσωποι από 32 χώρες συγκεντρώθηκαν εδώ, εκπροσωπώντας περίπου το ένα τρίτο όλων των Ιουδαίων, προκειμένου να δείξουν στον έξω κόσμο ότι η ιουδαϊκή κοινότητα αισθάνεται ότι αποτελείται όχι μόνο από μια κοινή θρησκεία και φυλή, αλλά και από μια πολιτική φύση.

Αν και οι εκπρόσωποι της «Αμερικανικής Ιουδαϊκής Επιτροπής» (ΗΠΑ), του «Συμβουλίου Βουλευτών Βρετανών Ιουδαίων» (Αγγλία) και του «Ανεξάρτητου Τάγματος Β' nai B' rith» δεν στάλθηκαν επίσημα, μπορούμε να υποθέσουμε ότι η απουσία τους ήταν απλώς ένας πολιτικο-τακτικός ελιγμός. Αργότερα, όμως, οι αντιπροσωπείες από τα κράτη της Ανατολικής Ευρώπης αποκλείστηκαν από την εκτελεστική επιτροπή του Κογκρέσου, «για να μην εμποδίσουν τη δράση υπέρ των Ιουδαίων σε αυτές τις χώρες».[59] Από την άλλη, αποφασίστηκε να διοριστεί μια επιτροπή για την έναρξη διαπραγματεύσεων, οι οποίες θα έφερναν και τις μη εκπροσωπούμενες οργανώσεις στο Παγκόσμιο Κογκρέσο.

Από την ίδια οπτική γωνία πρέπει να εξεταστεί και το ψήφισμα που απέρριψε την ανάδειξη του Παγκόσμιου Κογκρέσου σαν την επίσημη αντιπροσωπευτική οργάνωση του παγκόσμιου Ιουδαϊσμού. Το γεγονός ότι οι ψήφοι που δόθηκαν υπέρ αυτής της πρότασης καταψηφίστηκαν μόνο με 26 ψήφους κατά είναι ιδιαίτερα θετικό.

Το πρόγραμμα των διαπραγματεύσεων, το οποίο οδήγησε το Κογκρέσο να θέσει σε οκτώ σημεία, περιγράφει ταυτόχρονα τα καθήκοντα που θα έπρεπε να εκτελέσει η εκλεγμένη Εκτελεστική Επιτροπή και για το λόγο αυτό αναγρά-

59. Αμερικανική Ιουδαϊκή Επετηρίδα, 1938, σελ. 501

φεται εδώ ως εξής:

«1. Ίδρυση μόνιμου φορέα που θα εκπροσωπεί τις διάφορες ιουδαϊκές κοινότητες για την υπεράσπιση των ιουδαϊκών δικαιωμάτων·

2. Υπεράσπιση των πολιτικών, πολιτικών και οικονομικών δικαιωμάτων της ιουδαϊκής μειονότητας όπου αναγνωρίζονται τα δικαιώματα των μειονοτήτων·

3. Αμυντική δράση κατά της αντισημιτικής προπαγάνδας·

4. Ρύθμιση και συντονισμός της ιουδαϊκής μετανάστευσης μέσω της ίδρυσης Κεντρικού Γραφείου Μετανάστευσης·

5. Υπεράσπιση των Ιουδαϊκών συμφερόντων ενάντια στην καταστροφική πολιτική του Ναζιστικού Ράιχ·

6. Συντονισμός του ιουδαϊκού κοινωνικού έργου, υποστηριζόμενο από δημόσιες προσκλήσεις, και την υπαγωγή σε δημόσιο έλεγχο·

7. Ανασυγκρότηση και αποκατάσταση της οικονομικής ζωής εκείνων που δεν μπορούν να μεταναστεύσουν·

8. Διευκόλυνση της μετανάστευσης στην Παλαιστίνη σε συνεργασία με το Ιουδαϊκό Πρακτορείο.»[60]

Όπως έδειξε ο χρόνος που πέρασε μετά τη συνέλευση, το πρόγραμμα αναλήφθηκε, βήμα προς βήμα, από τις ιουδαϊκές οργανώσεις για να γίνει πραγματικότητα.

Ένα ιδιαίτερο περιστατικό που συνέβη κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης του Κογκρέσου αποδεικνύει ότι οι οργανώσεις ενώνουν τις δυνάμεις τους με τις ενώσεις όλων των κομματικών αποχρώσεων, όταν πρόκειται για τον κοινό σκοπό της υπεράσπισης των ιουδαϊκών δικαιωμάτων ή του ιουδαϊκού κράτους. Πέντε Αμερικανοί αντιπρόσωποι από 512 μαρξιστικές-ιουδαϊκές εργατικές οργανώσεις και ιδρύματα κοινωνικής πρόνοιας ζήτησαν να γίνουν δεκτοί στο συνέδριο σαν επίσημοι εκπρόσωποι. Ωστόσο, η είσοδος τους επιτράπηκε μόνο υπό την προϋπόθεση ότι θα υπέγραφαν μια δέσμευση στην οποία θα απέρριπταν τις ενέργειες εκείνων των κομμουνιστών στην Παλαιστίνη που είχαν εγκρίνει τις ενέργειες των Αράβων εναντίον των Ιουδαίων. Αφού συστάθηκε μια ειδική επιτροπή με κοινοβουλευτική μεγαλοπρέπεια για την επίλυση της διαφοράς, οι πέντε αντιπρόσωποι από την Αμερική αποφάσισαν να υποβάλουν ένα υπόμνημα στο οποίο αρνούνταν **«ότι εγκρίνουν επιθέσεις εναντίον των Παλαιστινίων Ιουδαίων και δήλωναν ότι οι κομμουνιστές ήταν έτοιμοι να υπερασπιστούν τα συμφέροντα των ιουδαϊκών μαζών με τη ζωή τους»**.[61]

Αν με αυτό αποδεικνύεται ότι οι κομματικές-πολιτικές διαφορές τελικά δεν αποτελούν λόγο διχασμού μεταξύ μεμονωμένων ιουδαϊκών οργανώσεων, τότε το πολιτικό ενιαίο μέτωπο του Ιουδαϊσμού μπορεί να τεθεί σε εφαρμογή ανά πάσα στιγμή. Τα ψηφίσματα που κατατέθηκαν και εγκρίθηκαν στο συνέδριο δεν αφήνουν καμία αμφιβολία ότι αυτό το μέτωπο προορίζεται να χρησιμοποιηθεί κυρίως κατά της Γερμανίας. Το πρώτο ψήφισμα του συνεδρίου αποκαλούσε τη **«Ναζιστική Γερμανία»** σαν τον **«νούμερο 1 εχθρό του παγκόσμιου Ιουδαϊσμού»**.

Για την μόνιμη εκπροσώπηση του Κογκρέσου ιδρύθηκε μια Εκτελεστική Επιτροπή της οποίας ο πρόεδρος ήταν ο δρ. **Στίφεν Σάμιουελ Γουάιζ**, ο οποίος ταυτόχρονα ήταν και πρόεδρος του «Αμερικανικού Ιουδαϊκού Κογκρέ-

60. Όπως παραπάνω σελ. 497
61. Όπως παραπάνω σελ. 498

σου». Ο δικαστής **Τζούλιαν Ουίλιαμ Μακ** ανέλαβε την τιμητική προεδρία. Μαζί τους, μεταξύ άλλων, ο **Γιτσάκ Άσερ Νάιντιτς**, μέλος του «Κεντρικού Συμβουλευτικού Συμβουλίου» (Consistoire Central) στη Γαλλία, και ο **Μορίς Λ. Περλτσουέιγκ**, διευθυντής του τμήματος πληροφοριών του «Ιουδαϊκού Πρακτορείου» (Jewish Agency) και της Παγκόσμιας Σιωνιστικής Οργάνωσης και Πρόεδρος της «Παγκόσμιας Ένωσης Ιουδαίων Φοιτητών» (World Union of Jewish Students), με την οποία ιδιότητα είναι και μέλος της «Διεθνούς Φοιτητικής Επιτροπής της Κοινωνίας των Εθνών» (International Student Commission of League of Nations).

Τζούλιαν Ουίλιαμ Μακ
(Julian William Mack)
1866 – 1943

Μορίς Λ. Περλτσουέιγκ
(Maurice L. Perlzweig)
1895 – 1985

Γνωστοί Ιουδαίοι συνεχίζουν να δρούν σαν Πρόεδρος της Διοικητικής Επιτροπής, ο **δρ. Ναχούμ Γκόλντμαν**, ο Παλαιστίνιος εκπρόσωπος του «Ιουδαϊκού Πρακτορείου» στην Κοινωνία των Εθνών, ο **Λούις Λίπσκι** σαν Πρόεδρος του Συμβουλίου, και ο **Λούις Στουρτζ**, στη Νέα Υόρκη, σαν ταμίας.

Ναχούμ Γκόλντμαν
(Nahum Goldmann)
1895 – 1982

Από την ίδρυσή της, η Εκτελεστική Επιτροπή, σαν επιτροπή πολιτικής δράσης του Παγκόσμιου Κογκρέσου, έχει επανειλημμένα εκδώσει υπομνήματα διαμαρτυρίας: μία φορά με ένα αίτημα που ζητούσε την επέκταση των δικαιωμάτων των μειονοτήτων στους Ιουδαίους, και στη συνέχεια με κάποιο είδος διαμαρτυρίας κατά των γερμανικών αντι-ιουδαϊκών μέτρων. Ήδη από τα τέλη του 1936, η Επιτροπή υπέβαλε επιστολή διαμαρτυρίας στην Κοινωνία των Εθνών, με τον εκπρόσωπό της στο Ντάντσιχ και στο πολωνικό υπουργείο Εξωτερικών, διατυπώνοντας αντιρρήσεις για την υποτιθέμενη επικείμενη εισαγωγή γερμανικών φυλετικών νόμων στο Ντάντσιχ.

Δεν μπορούμε να ισχυριστούμε ότι κάθε βήμα διαμαρτυρίας είχε επιτυχία. Ωστόσο, δεν πρέπει να αγνοηθεί το έργο της Εκτελεστικής Επιτροπής πίσω από την πολιτική σκηνή, το οποίο, όπως έχει αποδειχθεί, συνέπεσε περισσότερες από μία φορές με ανανεωμένες αναταραχές στον κόσμο, με αιχμή του δόρατος τα δημοκρατικά κράτη κατά της Γερμανίας.

2. Επιτροπή Ιουδαϊκών Αντιπροσωπειών (Comité des Délégations Juives)

Η έδρα του Παγκόσμιου Κογκρέσου πριν από την πρώτη του σύνοδο ήταν η **«Επιτροπή Ιουδαϊκών Αντιπροσωπειών στη Διάσκεψη Ειρήνης»** (Comité des Délégations Juives auprès de la Conférence de la Paix), που ιδρύθηκε με την ευκαιρία της ειρηνευτικής διάσκεψης «για να εκπροσωπήσει τα ιουδαϊκά αιτήματα όπως είχαν διατυπωθεί σε κοινό ψήφισμα (σημείωση του συγγραφέα: οι Ιουδαίοι όλων των χωρών)»[62]. Επικεφαλής της ήταν ο συχ-

62. Η Επιτροπή των Ιουδαϊκών Αντιπροσωπειών – Δεκαεπτά Χρόνια Δράσης. Αυτοέκδοση, Παρίσι-Γενεύη, 1936, σελ. 3

Λίο Μότσκιν
(Leo Motzkin)
1867 – 1933

Λουί Μπαρτού
(Louis Barthou)
1862 – 1934

Έντουαρντ Μπένες
(Edvard Beneš)
1884 – 1948

νά αναφερόμενος δρ. **Στίφεν Σάμιουελ Γουάιζ**, ο **Λούις Μάρσαλ**, ο πιο παραγωγικός υποστηρικτής της σιωνιστικής πολιτικής, ο οποίος, μέχρι τον θάνατό του το 1929, ηγήθηκε της «Αμερικανικής Ιουδαϊκής Επιτροπής», την οποία συνίδρυσε και κατείχε επίσης διάφορες κυβερνητικές θέσεις, και ο **Λίο Μότσκιν**, σαν γραμματέας και αργότερα πρόεδρος. Οι **Λουί Μπαρτού** και **Έντουαρντ Μπένες**, όπως αναφέρεται σε μια αναμνηστική έκδοση που τιμά τα 17 χρόνια δράσης της Επιτροπής, ήταν μεταξύ των ειδικών φίλων της.

Ιδιαίτερα έχουν εμφανιστεί στις παρεμβάσεις τους υπέρ της εισαγωγής νομοθετημάτων για τις μειονότητες στα κράτη της Βαλτικής, της Ανατολικής και της Νοτιοανατολικής Ευρώπης και στις διαμαρτυρίες τους κατά των πογκρόμ που εξαπολύθηκαν εναντίον των Ιουδαίων σε αυτές τις χώρες. Είναι ένα καλά τεκμηριωμένο γεγονός ότι οι συντάκτες της Συνθήκης των Βερσαλλιών επέτρεψαν στον εαυτό τους να επηρεαστεί σημαντικά στα ψηφίσματά τους από τα μνημόνια για τα δικαιώματα των ιουδαϊκών μειονοτήτων, τα οποία συνέταξαν και τα οποία υπογράφηκαν και από το υποτιθέμενα μη πολιτικοποιημένο I.O.B.B., εις βάρος ορισμένων κρατών της νοτιοανατολικής Ευρώπης. Η Κοινωνία των Εθνών εγγυήθηκε αυτό το λεγόμενο δικαίωμα, και ο πρωθυπουργός Οκταβιάν Γκόγκα, μόλις ανέλαβε τα καθήκοντά του, έπρεπε να συνειδητοποιήσει ότι και αυτή η περιοχή του Χάρτη της Κοινωνίας των Εθνών θεωρούνταν από τις μεγάλες δημοκρατικές δυνάμεις μια περιοχή μεταξύ των «ιερών» περιοχών της συνθήκης, όπου μπορούσαν ακόμα να το αντέξουν οικονομικά και να το συνδυάσουν με άλλους πολιτικούς σκοπούς. Η Αγγλία, η Γαλλία και η Αμερική, σαν εγγυητές των συνθηκών της Κοινωνίας των Εθνών, διαμαρτυρήθηκαν κατά των ιουδαϊκών νόμων του Γκόγκα. Η Ρουμανία αναγκάστηκε να υποκύψει σε αυτή την πίεση.

Ακόμη και κατά την ανάληψη της εξουσίας από τον εθνικοσοσιαλισμό στη Γερμανία πριν από το δημοψήφισμα του Σάαρ και κατά τη διάρκεια των ταραχών κατά των Ιουδαίων κ.λπ., η επιτροπή προσπάθησε, μέσω υπομνημάτων και επιστολών διαμαρτυρίας, να επηρεάσει τη στάση των δημοκρατικών κυβερνήσεων και των ατόμων υπέρ του ιουδαϊκού σκοπού.

Σαν ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα της γενικής προσέγγισης που ακολουθήθηκε εδώ είναι η διαμαρτυρία που ξεκίνησε μετά την ανάληψη της εξουσίας από την Κοινωνία των Εθνών – κοινώς γνωστή ως «Αίτηση του Μπέρνχαϊμ».

Η έκθεση δραστηριοτήτων της επιτροπής για το 1936, η οποία έχει ήδη αναφερθεί πολλές φορές, αναφέρει μεταξύ άλλων τα εξής: «**Το μόνο δικαστήριο που μπορεί να κληθεί για να καταπολεμήσει τον νέο γερμανικό φυλετικό αντισημιτισμό είναι η Κοινωνία των Εθνών**. Το πρώτο βήμα ήταν να βρεθεί ένας τρόπος για να παρουσιαστεί στο δικαστήριο

της Γενεύης η υπόθεση των "Γερμανών" Ιουδαίων και, κατά συνέπεια, η νομική ισότητα των Ιουδαίων σε όλο τον κόσμο».[63] Δεδομένου ότι, σύμφωνα με το Άρθρο 11 του Καταστατικού, μόνο η παρέμβαση της κυβέρνησης ενός κράτους μέλους ήταν δυνατή, η «Επιτροπή των Ιουδαϊκών Αντιπροσωπειών» προσπάθησε να προσελκύσει το ενδιαφέρον ενός κράτους μέλους για την «εκπροσώπηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων»[64], αλλά αυτές οι προσπάθειες ήταν ανεπιτυχείς.

«Γι' αυτό το λόγο έπρεπε να ακολουθηθεί μια διαφορετική προσέγγιση: Η καταγγελία κατά των ενεργειών της Γερμανίας υποβλήθηκε στην Κοινωνία των Εθνών βάσει της συνθήκης που συνήφθη μεταξύ Γερμανίας και Πολωνίας με την ευκαιρία της διχοτόμησης της Άνω Σιλεσίας. Ο ενάγων ήταν ο **Φραντς Μπέρνχαϊμ**, ένας Ιουδαίος που είχε εγκαταλείψει την Άνω Σιλεσία και του οποίου τα πολιτικά δικαιώματα είχαν παραβιαστεί. **Αυτή η προσέγγιση κατέστησε δυνατή τη γενίκευση αυτής της μεμονωμένης υπόθεσης, προκειμένου να εξαχθεί ένα έγκυρο συμπέρασμα σχετικά με το συνολικό πρόβλημα.**»[65]

«Η επιτυχία δεν ήταν μόνο η αποκατάσταση των ίσων δικαιωμάτων των Ιουδαίων στην Άνω Σιλεσία για όλη τη διάρκεια της γερμανοπολωνικής συμφωνίας· είχε και καθολική ηθική σημασία, διότι αυτή η στάση της Κοινωνίας των Εθνών ισοδυναμούσε με μια προειδοποίηση από τα υψηλά διεθνή όργανα σε άλλα κράτη, υποχρεώνοντας τα να μην ακολουθήσουν το γερμανικό παράδειγμα.»**66** Ένας πολιτικός θρίαμβος του διεθνούς ιουδαϊσμού από μια επιτροπή που αυτοαποκαλείται «η μόνη πραγματικά διεθνής ιουδαϊκή οργάνωση»[67]!

Αργότερα, η «Επιτροπή» (Comité) εργάστηκε για την ίδρυση του «Παγκόσμιου Ιουδαϊκού Κογκρέσου» και τελικά έγινε το κεντρικό γραφείο τύπου και πληροφοριών για το Ιουδαϊκό ζήτημα στη Γερμανία.

3. Ανεξάρτητο Τάγμα Β' nai Β' rith (Independent Order B' nai B' rith– I.O.B.B.)

Αυτή η ομάδα διεθνών εβραϊκών οργανώσεων συμπληρώνεται από την Παγκόσμια Ομοσπονδία Στοών «Ανεξάρτητο Τάγμα Β' nai Β' rith (Β' nai Β' rith – Υιοί της Διαθήκης)», η οποία έχει αναφερθεί αρκετές φορές. Έχει την έδρα της στην Αμερική, στην κατοικία του αντίστοιχου προέδρου της, και επιβλέπει 75.000 μέλη, τα οποία με τη σειρά τους είναι οργανωμένα σε 18 περιφέρειες και 664 στοές.

Οι γραμματείες των Μεγάλων Στοών μετά τη διάλυσή τους στο παλιό Ράιχ (Περιφέρεια 8), την Αυστρία (Περιφέρεια 12) και τη Ρουμανία (Περιφέρεια 9), εξακολουθούν να βρίσκονται στη Νέα Υόρκη, το Σινσινάτι, τη Φιλαδέλφεια, το Σαν Φρανσίσκο, το Ρίτσμοντ, το Σικάγο, τη Νέα Ορλεάνη, την Πράγα, την Κωνσταντινούπολη, την Κρακοβία, την Ιερουσαλήμ, το Λονδίνο και το Κάιρο.

Σύμφωνα με το καταστατικό της, η Παγκόσμια Ομοσπονδία Ιουδαϊκών Στοών έχει την ακόλουθη αποστολή: «...να ενώσει τους Ισραηλίτες για την προώθηση των υψηλότερων συμφερόντων της ανθρωπότητας, να αναπτύξει

---

63. Όπως παραπάνω, σελ. 10
64. Όπως παραπάνω, σελ. 11
65. Όπως παραπάνω, σελ. 11
66. Όπως παραπάνω, σελ. 11
67. Όπως παραπάνω, σελ. 7

και να ανυψώσει τον πνευματικό και ηθικό χαρακτήρα της φυλής μας, να ενσταλάξει τις αγνότερες αρχές της ανθρωπιάς, της τιμής και του πατριωτισμού, να υποστηρίξει την τέχνη και την επιστήμη, να ανακουφίσει τον πόνο των φτωχών και των άπορων, να επισκεφθεί και να φροντίσει τους αρρώστους, να βοηθήσει τα θύματα των διώξεων, να προστατεύσει τις χήρες και τα ορφανά και να τους βοηθήσει με όλες τις δυνάμεις της».[68]

Δεν αμφισβητείται εδώ ότι το Τάγμα δημιούργησε ιδρύματα για την υποστήριξη των Ιουδαίων ορφανών και άλλων ατόμων που χρειάζονται φροντίδα. Μόνο όμως το γεγονός, ότι αυτό το οποίο ισχυρίζεται ότι είναι εντελώς μη πολιτικοποιημένο και εργάζεται αποκλειστικά και μόνο για φιλανθρωπικούς σκοπούς, αλλά διατήρησε και ανέπτυξε την «Ένωση κατά της Δυσφήμισης» (Anti-Defamation League) που αναφέρθηκε, σαν μία από τις πιο δραστήριες ιουδαϊκές προπαγανδιστικές οργανώσεις στην Αμερική που μάχεται τον Εθνικοσοσιαλισμό και τις αντι-ιουδαϊκές του προσπάθειες, διαψεύδει αυτόν τον ισχυρισμό. Αυτή η υποτιθέμενη μη πολιτικοποιημένη στάση του «Ι.Ο.Β.Β.» έρχεται σε αντίθεση με το γεγονός ότι, όπως προαναφέρθηκε, ένα από τα πιο εξέχοντα μέλη του, ο Ανώτατος Δικαστής **Λούις Ντέμπιτζ Μπράντεϊς**, ηγήθηκε κρίσιμων προκαταρκτικών συζητήσεων με τον Τόμας Μάζαρικ στην Αμερική, οι οποίες οδήγησαν στην ίδρυση του τσεχικού κράτους.

Όσοι υπέγραψαν πολιτικές διαμαρτυρίες ή μνημόνια κατά τις ειρηνευτικές διαπραγματεύσεις των Βερσαλλιών υπέρ ορισμένων ιουδαϊκών μειονοτήτων της Νοτιοανατολικής Ευρώπης δεν μπορούν πλέον να απαιτήσουν από κανέναν να πιστεύει ότι η φιλανθρωπική δραστηριότητα είναι η μοναδική απασχόληση των μελών της, τα οποία αποτελούνται από πολιτιστικά και οικονομικά ενεργές προσωπικότητες.

Επιπλέον, πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι, μετά τη διάλυση της Περιφέρειας 8 στη Γερμανία, έχουν βρεθεί στοιχεία που αποδεικνύουν ότι πριν από το 1933 υποστήριζε οικονομικά την «Κεντρική Ένωση Ιουδαίων στη Γερμανία» και τον «Σύνδεσμο για την Άμυνα κατά του Αντισημιτισμού» για την καταπολέμηση του Εθνικοσοσιαλιστικού Γερμανικού Εργατικού Κόμματος (NSDAP).

Σέλιγκ Μπροντέτσκι
(Selig Brodetsky)
1888 – 1954

Ακόμα και τα ονόματα του προέδρου της Παγκόσμιας Στοάς και των επιμέρους Μεγάλων Στοών των Περιφερειών δεν μπορούν να μας διδάξουν κάτι καλύτερο.

Ο πρόεδρος της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Στοών είναι ο **Άλφρεντ Μ. Κοέν** από το Σινσινάτι, ο οποίος δεν συμμετέχει ενεργά λόγω της ενασχόλησής του με άλλες οργανώσεις. Ο Μέγας Πρόεδρος της «Β' nai Β' rith Περιφερειακής Μεγάλης Στοάς της Μεγάλης Βρετανίας και της Ιρλανδίας», η οποία έχει την έδρα της στο ιουδαϊκό συνεδριακό κέντρο «Woburn House» στο Λονδίνο, όπως έχει ήδη αναφερθεί αρκετές φορές, είναι ο καθηγητής **Σέλιγκ Μπροντέτσκι**. Εκτός από τις παράλληλες δραστηριότητές του σαν Πρόεδρος της «Ευρωπαϊκής Επιτροπής

68. Δρ. Μόριτζ Χάμερσλαγκ (Moritz Hammerschlag): «Ανάπτυξη, Στόχοι και Σκοποί των Ενώσεων του Β' nai Β' rith». Αυτοέκδοση, 1895.

Β' nai Β' rith»[69] είναι μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής της «Παγκόσμιας Σιωνιστικής Οργάνωσης» και του «Ιουδαϊκού Πρακτορείου για την Παλαιστίνη», αντιπρόεδρος του Αγγλικού Σιωνιστικού Συνδέσμου, Πρόεδρος του Συνδέσμου Πανεπιστημιακών Καθηγητών, της Παγκόσμιας Οργάνωσης Μακάμπι, κ.λπ. Ο Πρόεδρος του Β' nai Β' rith, Πρώτης Στοάς της Αγγλίας, **Α. Λίβαϊ-Λώρενς**, είναι και μέλος του «Συμβουλίου Βουλευτών», αντιπρόεδρος και ταμίας του Αγγλικού Τμήματος του «Ιουδαϊκού Πρακτορείου» και της Επιτροπής «Έκκληση για το Ενωμένο Ισραήλ» (Keren Hajessod)[70].

Ο αντιπρόεδρος της «Πρώτης Στοάς της Αγγλίας», ο δικηγόρος **Γκάμπριελ Κοέν**, υπό την ιδιότητά του σαν σύμβουλος της «Ενωμένης Συναγωγής» ενεργεί και σαν μέλος του «Συμβουλίου Βουλευτών», καθώς και σαν σύμβουλος της Σιωνιστικής Ένωσης της Μεγάλης Βρετανίας και της Ιρλανδίας».

Αυτές οι παρατηρήσεις αρκούν για να καταδείξουν ότι η φιλανθρωπική δραστηριότητα της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Ιουδαϊκών Στοών είναι δευτερεύουσας σημασίας σε σχέση με την πολιτική αποστολή, η οποία πρέπει να διαχωριστεί από την μη πολιτική δραστηριότητα της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Στοών, σε συνδυασμό με τις άλλες μεγάλες ιουδαϊκές οργανώσεις,

4. Παγκόσμιες οργανώσεις για την οικοδόμηση Ιουδαϊκού κράτους

Έτσι, όμως, το «Ανεξάρτητο Τάγμα Β' nai Β' rith», όπως και οι οργανώσεις της Αμερικής, της Αγγλίας και της Γαλλίας που έχουν ήδη εξεταστεί, έγιναν μια βοηθητική οργάνωση της «Παγκόσμιας Σιωνιστικής Οργάνωσης» και του «Ιουδαϊκού Πρακτορείου που ιδρύθηκαν για την οικοδόμηση του Ιουδαϊκού κράτους.

α. Παγκόσμια Σιωνιστική Οργάνωση

Η «Παγκόσμια Σιωνιστική Οργάνωση», που ιδρύθηκε το 1897 και έχει την έδρα της στο Λονδίνο και τα παραρτήματά της διάσπαρτα σε όλο τον κόσμο, είναι ο οργανωτικός και προπαγανδιστικός φορέας της ιδέας του ιουδαϊκού κράτους. Το πρόγραμμα εργασίας του υιοθετήθηκε από το Σιωνιστικό Κογκρέσο της Βασιλείας το 1897. Εκεί αναφέρει: «Ο Σιωνισμός αγωνίζεται για να δημιουργήσει μια ασφαλή, δημόσια πατρίδα για τον ιουδαϊκό λαό». Με τη Διακήρυξη Μπάλφουρ που εκδόθηκε το 1917, η Μεγάλη Βρετανία εγγυήθηκε την πρακτική εφαρμογή αυτού του προγράμματος, το οποίο ενσωματώθηκε και στα καταστατικά της Εντολής για την Παλαιστίνη που επικυρώθηκε από την Κοινωνία των Εθνών και στη Συμφωνία για την Παλαιστίνη που συνήφθη μεταξύ Μεγάλης Βρετανίας και Αμερικής το 1924 μετά από πιέσεις των Ιουδαίων. Έτσι, η μοιραία αγγλική υπόσχεση να επιδιώξουν την εγκαθίδρυση μιας ιουδαϊκής πατρίδας στην Παλαιστίνη έγινε πολιτικό γεγονός που, παρά τις μεγάλες αιματηρές θυσίες, παραμένει σε εκκρεμότητα ακόμη και σήμερα.

Σαν πρόεδρος της «Παγκόσμιας Σιωνιστικής Οργάνωσης» ο δρ. **Καΐμ Βάιζμαν** είναι στην κορυφή. Σαν φίλος του πρώην υπουργού αποικιών Ουίλιαμ Τζορτζ Άρθουρ Όρμσμπι-Γκορ, ο οποίος μετακόμισε στην Βουλή των Λόρδων της Αγγλίας σαν διάδοχος του πατέρα του, ο οποίος πέθανε το 1938,

---

69. «Η επιτροπή αυτή αποτελείται από εκπροσώπους όλων των Μεγάλων Στοών της Περιφέρειας στις διάφορες χώρες της Ευρώπης και της Μέσης Ανατολής.»

70. Αυτές οι οργανώσεις εξετάζονται στο επόμενο κεφάλαιο.

και ο οποίος ευθύνεται σε σημαντικό βαθμό για την εξέλιξη του παλαιστινιακού προβλήματος προς όφελος των Ιουδαίων, κατάλαβε πώς να επηρεάζει τις αποφάσεις της βρετανικής κυβέρνησης σύμφωνα με την ιδέα του ιουδαϊκού κράτους. Σαν μέλος της εκτελεστικής επιτροπής, έχει σαν αντιπρόσωπο στο Λονδίνο τον καθηγητή **Σέλιγκ Μπροντέτσκι**, ο οποίος είχε αναφερθεί σαν Μέγας Πρόεδρος της «Μεγάλης Στοάς της Μεγάλης Βρετανίας και Ιρλανδίας της Περιφέρειας Β' nai B' rith», και τον **Μορίς Λ. Περλτσουέιγκ**, ο οποίος έχει ήδη αναφερθεί ως εκτελεστικό μέλος του «Παγκόσμιου Ιουδαϊκού Κογκρέσου», σαν Διευθυντής του Τμήματος Πληροφοριών του Πολιτικού Τμήματος.

Ο προϋπολογισμός καλύπτεται από το «Ιουδαϊκό Αποικιακό Καταπίστευμα» (Jewish Colonial Trust) (οικονομικό όργανο της Παγκόσμιας Σιωνιστικής Οργάνωσης), το «Ισραηλιτικό Εθνικό Ταμείο» (Keren Kajemeth Lejisrael)[71] (Μόνιμο Ταμείο για το Ισραήλ) και το «Έκκληση Ενωμένου Ισραήλ» (Keren Hayesod)[72] (Ταμείο Προικοδότησης), τα έσοδα των οποίων προέρχονται από δωρεές, ιδρύματα και συνεισφορές από όλο τον κόσμο. Ενώ το «Keren Kajemeth» εξασφαλίζει την αγορά γης στην Παλαιστίνη προς όφελος του Ιουδαϊκού Κράτους, το «Keren Hayesod», με κεφάλαιο 6.036.692 αγγλικές λίρες στις 31 Μαρτίου 1937, είναι το κύριο χρηματοοικονομικό μέσο του «Ιουδαϊκού Πρακτορείου».

Όλες οι οργανώσεις που έχουν ήδη αναφερθεί συνεργάζονται για να διασφαλίσουν την εφαρμογή και την ασφάλεια της μετανάστευσης Ιουδαίων στην Παλαιστίνη, προκειμένου να αναγκάσουν τους Άγγλους να κάνουν μια τελική παραχώρηση, δηλαδή να εκδιώξουν τους Άραβες από τις προγονικές τους γαίες, απλώς μέσω αριθμητικής υπεροχής, η οποία, όμως, δεν έχει ακόμη επιτευχθεί.

Το ανώτατο πολιτικό όργανο της «Παγκόσμιας Σιωνιστικής Οργάνωσης» είναι το **«Παγκόσμιο Σιωνιστικό Κογκρέσο»**, το οποίο συνεδριάζει κάθε δύο χρόνια. Οι εκπρόσωποί του εκλέγονται με τη συμμετοχή Ιουδαίων από όλο τον κόσμο, εφόσον έχουν συμπληρώσει το 25ο έτος της ηλικίας τους και έχουν καταβάλει το «σέκελ», έναν φόρο που καταβάλλεται μία φορά το χρόνο.

Το Παγκόσμιο Κογκρέσο, με τη σειρά του, εκλέγει τον Πρόεδρο της Παγκόσμιας Οργάνωσης, την Εκτελεστική Επιτροπή και την Επιτροπή Δράσης.

β. Ιουδαϊκό Πρακτορείο

Ενώ το έργο της «Παγκόσμιας Σιωνιστικής Οργάνωσης» και των ιδρυμάτων που συνδέονται με αυτήν περιορίζεται όλο και περισσότερο στο προπαγανδιστικό μέρος του στόχου για την ίδρυση ενός Ιουδαϊκού κράτους, που προέρχεται από την «σιωνιστική Ιδέα», το **«Ιουδαϊκό Πρακτορείο»** έχει μετακινηθεί ολοένα και περισσότερο στο πολιτικό προσκήνιο.

Η οργάνωση αυτή προήλθε από το Παλαιστινιακό Γραφείο, το οποίο ιδρύθηκε το 1908 με την πρωτοβουλία του δρ. Καΐμ Βάιζμαν, το οποίο εκείνη την εποχή είχε ήδη αρχίσει, σύμφωνα με τις οδηγίες του, να εφαρμόζει μια οργανωμένη ιουδαϊκή μετανάστευση στην Παλαιστίνη. Η επίσημη αναγνώρισή της όμως, σαν εκπρόσωπος της παγκόσμιας ιουδαϊ-

---

71. Αγγλικά: Jewish National Fund (Ιουδαϊκό Εθνικό Ταμείο).

72. Αγγλικά: Erez Israel Foundation Fund (Ταμείο Ιδρύματος «Γη του Ισραήλ»)

κής κοινότητας έγινε με το άρθρο 4 του καταστατικού της εντολής, το οποίο την αναγνωρίζει σαν «εταιρεία δημοσίου δικαίου». Της παραχωρήθηκε το δικαίωμα να συμβουλεύει την κυβέρνηση της Εντολής για όλα τα θέματα που σχετίζονται με την ίδρυση μιας εθνικής στέγης για τους Ιουδαίους στην Παλαιστίνη, εξασφαλίζοντας έτσι τη συνεργασία όλων των Ιουδαίων **«που ήταν πρόθυμοι να βοηθήσουν στην ίδρυση της ιουδαϊκής εθνικής στέγης»**.

Τρία μεγάλα γραφεία στην Ιερουσαλήμ, το Λονδίνο και τη Νέα Υόρκη, με τη συμμετοχή των σημαντικότερων ιουδαϊκών οικονομικών προσωπικοτήτων, αποτελούν την έδρα του «Ιουδαϊκού Πρακτορείου», του οποίου επικεφαλής είναι ο Καΐμ Βάιζμαν, Πρόεδρος του «Παγκόσμιου Σιωνιστικού Κογκρέσου» και της «Παγκόσμιας Σιωνιστικής Οργάνωσης».

Εδώ δεν είναι το κατάλληλο μέρος για να αναφερθούμε σε όλα τα ιστορικά γεγονότα που συνέβαλαν στην καθιέρωση της θέσης που κατέχει τώρα το «Ιουδαϊκό Πρακτορείο» και η χρηματοοικονομική της οργάνωση «Keren Hajessod» (Έκκληση Ενωμένου Ισραήλ) με το τεράστιο χρηματικό της κεφάλαιο στον παγκόσμιο Ιουδαϊσμό.[73] Θα περιοριστούμε στο να δηλώσουμε ότι, το 1929, μετά από μακροχρόνιες διαπραγματεύσεις, ακόμη και οι Αμερικανοί Ιουδαίοι της οικονομίας, οι οποίοι δεν ήταν προηγουμένως Σιωνιστές, αποφάσισαν να συμμετάσχουν σε αυτήν, και έτσι έγινε το πραγματικό πολιτικό κέντρο δράσης του Διεθνούς Ιουδαϊσμού. Στη διαδικασία αυτή, το ιδεολογικό περιεχόμενο του Σιωνισμού έχει υποχωρήσει πέρα από το θέμα του χρήματος.

Οι δυνατότητες δράσης των 224 μελών του απορρέουν από τη θέση τους στη χώρα υποδοχής, οπότε είναι απαραίτητο να αναφέρουμε ορισμένα από τα πιο γνωστά ονόματα:

Επικεφαλής του βρετανικού τμήματος του «Ιουδαϊκού Πρακτορείου» στην οδό Great Russell Street 75 στο όνδίνο είναι ο λόρδος **Μέλτσετ**, ο επικεφαλής πολλών παλαιστινιακών επιχειρηματικών ενώσεων, διευθυντής της «Barclays Bank» και της «Imperial Chemical Industries». Οι επίτιμοι γραμματείς είναι ο Λάβι Μπακστάνσκι[74] (Lavy Bakstansky) και ο Άρθουρ Γ. Μπρότμαν (Arthur G. Brotman), γραμματέας του «Συμβουλίου Βουλευτών Βρετανών Ιουδαίων» και της «Κοινής Επιτροπής Εξωτερικών» αντίστοιχα, οι οποίοι, σαν ανώτερα μέλη των πιο σημαντικών ιουδαϊκών οργανώσεων στην Αγγλία, διασφαλίζουν την οικονομική και πολιτική συνεργασία τους στην εκπλήρωση των πολιτικών καθηκόντων του «Ιουδαϊκού Πρακτορείου».

Η «Επιτροπή Keren Hayesod», η οποία στεγάζεται στο ίδιο κτίριο, περιλαμβάνει σαν Επίτιμο Πρόεδρο τον βαρονέτο σερ **Όζμοντ Ελίμ Ντ' άβιγκντορ-Γκόλντσμιντ**, αντιπρόεδρο του «Αγγλο – Ιουδαϊκού Συνε-

---

74. Γενικός Γραμματέας της «Σιωνιστικής Ομοσπονδίας της Μεγάλης Βρετανίας και της Ιρλανδίας» της Επιτροπής «Keren Hayesod»· επίτιμος Γραμματέας της «Αμερικανο-ιουδαϊκής Κοινής Επιτροπής Διανομής· και Αναπληρωτής Γραμματέας του «Συμβουλίου για τον Γερμανικό Ιουδαϊσμό».

Σάιμον Μαρκς
(Simon Marks)
1888 – 1964

Στέλλα Ισαάκς, Μαρκησία του Ρέντινγκ και Βαρώνη Σουάνμπορο (Stella Isaacs, Marchioness of Reading and Baroness Swanborough) 1894 – 1971

ταιρισμού και σαν Πρόεδρο τον **Σάιμον Μαρκς** Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου της «Marks and Spencer Ltd.» και αντιπρόεδρο του Αγγλικού Σιωνιστικού Συνδέσμου και του Συμβουλίου για τον Γερμανικό Ιουδαϊσμό. Η **Στέλλα Ισαάκς, Μαρκησία του Ρέντινγκ**, κόρη του πρώτου λόρδου Μέλτσετ, υπηρετεί σαν Πρόεδρος.[75]

Η σημασία αυτών των ονομάτων στην αγγλική οικονομία και την πολιτική κάνει το γραφείο του «Ιουδαϊκού Πρακτορείου» στην Ιερουσαλήμ να μετατραπεί σε ένα καθαρά διοικητικό κέντρο. Στηριζόμενο σε αυτούς τους Ιουδαίους και σε εκείνους στην Αμερική με τις οργανώσεις και τους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς τους, το «Ιουδαϊκό Πρακτορείο» έχει κατακτήσει μια θέση που έχει ξεπεράσει από καιρό τη σημασία ενός κέντρου μετανάστευσης για την Παγκόσμια Σιωνιστική Οργάνωση. Μάλλον, είναι καθ' οδόν να γίνει το πολιτικό κέντρο όλης της Ιουδαϊκής κοινότητας, με το βάρος να βρίσκεται στο Λονδίνο και όχι στην Ιερουσαλήμ.

Οι υπόλοιπες οργανώσεις της ιουδαϊκής κοινότητας έχουν μόνο προπαρασκευαστικό ρόλο όσον αφορά τον πολιτικό στόχο του «Ιουδαϊκού Πρακτορείου».

Ε. Σχετικά με το Ιουδαϊκό Κράτος

1. Η διπλοπροσωπία του Σιωνισμού

Αφού κατάφερε να πείσει την αμερικανική ιουδαϊκή κοινότητα – και ειδικότερα τον Λούις Μάρσαλ – να υποστηρίξει τις πολιτικές του το 1929, ο Βάιζμαν έκανε τον Σιωνισμό κατευθυντήρια αρχή για τη μεγάλη πλειοψηφία της ιουδαϊκής κοινότητας. Αλλά αυτή η προσκόλληση στην ιδέα του ιουδαϊκού κράτους φαίνεται να είναι απλώς σαν μια παράκαμψη για να περάσει, μετά την υλοποίησή του, σε μια γενική επίθεση εναντίον των εχθρικών κρατών προς τους Ιουδαίους και των τελευταίων φραγμών που δημιουργήθηκαν κατά των Ιουδαίων σε δημοκρατικά κράτη.

Για να διευκρινιστεί αυτό το ζήτημα, είναι απαραίτητο να ρίξουμε μια ματιά στην ιστορία του Ιουδαϊσμού. Ιουδαϊκό κράτος έπαψε οριστικά να υπάρχει το 70 μ.Χ. Από τότε, οι Ιουδαίοι περιπλανιούνται σε όλες τις χώρες, προσπαθώ-

75. Εκτός αυτού είναι και Πρόεδρος της «Επιτροπής Εκπαίδευσης Πρωτοπόρων "Hechalutz"», Αντιπρόεδρος του Σιωνιστικού Συνδέσμου, της Παγκόσμιας Ένωσης Μακάμπι, του Κεντρικού Βρετανικού Ταμείου για τον Γερμανικό Ιουδαϊσμό και άλλων.

ντας να διατηρήσουν επαφή με τους λαούς που τους φιλοξενούσαν. Η Γαλλική Επανάσταση τελικά μετέτρεψε τον Ιουδαίο της αυλής και τον Ιουδαίο του κοιτώνα, τον υπηρέτη των εκκλησιαστικών αρχόντων και των πριγκίπων, σε ισότιμο πολίτη. Αυτό το κατόρθωμα της χειραφέτησης των απάτριδων είναι το αποφασιστικό σημείο καμπής στο ζήτημα της ύπαρξης του Ιουδαϊσμού στην ιουδαϊκή διασπορά (εξορία = γκάλουτ = גּוֹלָה), ένα ζήτημα με το οποίο ακόμη και στη Γαλλία δεν υπήρχε απόλυτη συμφωνία, όπως αποδεικνύεται ιδιαίτερα από τη δήλωση του Ναπολέοντα, ο οποίος περιέγραψε τον Ιουδαϊσμό σαν «κράτος εν κράτει». Αυτό ίσχυε ακόμη λιγότερο σε άλλες χώρες.

Η αντίσταση στην πολιτική χειραφέτηση των Ιουδαίων, η οποία εφαρμοζόταν σχεδόν παντού σιγά-σιγά, βρήκε την οργανωτική της έκφραση στη δημιουργία αντι-ιουδαϊκών μετώπων και κινημάτων, τα οποία προκάλεσαν πογκρόμ μεγάλων διαστάσεων στην τσαρική Ρωσία και σε άλλες χώρες.

Τέοντορ Χερτσλ
(Theodor Herzl)
1860 – 1904

Η αντίδραση του Ιουδαϊσμού σ' αυτή την νέα άμυνα της αστικής του ανόδου εκφράστηκε με τη γέννηση της σιωνιστικής ιδέας που ίδρυσε ο **Τέοντορ Χερτσλ**, δηλαδή στην επιθυμία για την οικοδόμηση μιας νέας Σιών. Ήταν ο **Τζόζεφ Τσάμπερλεϊν** που αυτό το αναγνώρισε σαν μια μεγάλη ευκαιρία για την εξάλειψη του ιουδαϊκού προβλήματος εκμεταλλευόμενος αυτό το κίνημα. Το 1903, ο Τζόζεφ Τσάμπερλεϊν πρότεινε στον Τέοντορ Χερτσλ, τον ιδρυτή και πολιτικό ηγέτη της Σιωνιστικής Οργάνωσης, να αποκτηθεί η Ουγκάντα (Ανατολική Αφρική) για αποκλειστική ιουδαϊκή εγκατάσταση. Το σχέδιο απέτυχε λόγω της αντίστασης του Ιουδαϊσμού της Ανατολής, ο οποίος, εγκλωβισμένος στον θρησκευτικό φανατισμό, ήθελε να δει μόνο την Παλαιστίνη σαν τη γη της ελπίδας, και όχι λιγότερο λόγω της αντίστασης του ήδη αφομοιωμένου Ιουδαϊσμού της Δύσης – ιδιαίτερα στη Γαλλία – που δεν ήθελε να εγκαταλείψει τη θέση του που μόλις κατέκτησε στις χώρες που τον φιλοξενούσαν για ένα αβέβαιο μέλλον. Διότι το επιχειρηματικό αίσθημα είναι πολύ ισχυρότερο από το Ιουδαϊκό «εθνικό συναίσθημα» που κήρυξε και επινόησε ο Χερτσλ.

Τζόζεφ Τσάμπερλεϊν
(Joseph Chamberlain)
1836 – 1914

2. Αγώνας για το Ιουδαϊκό Κράτος

Εν τω μεταξύ, ο Ιουδαϊσμός είχε αρκετές ευκαιρίες για να αναπτύξει τις θέσεις του στις χώρες υποδοχής, ώστε τελικά να μπορέσει να εξασφαλίσει από την Αγγλία, με τη Διακήρυξη Μπάλφουρ, την εγγύηση για την ίδρυση ενός Ιουδαϊκού κράτους στην Παλαιστίνη. Εκείνη τη στιγμή, ανέλαβε δράση το «Ιουδαϊκό Πρακτορείο», του οποίου η ανησυχία για τον εποικισμό της Παλαιστίνης δεν ήταν να προσφέρει στους μετανάστες προοπτικές μελλοντικής απασχόλησης αλλά να επιτύχει όσο το δυνατόν ταχύτερα μια αριθμητική υπεροχή έναντι των ντόπιων Αράβων. Αν και ήταν σαφές από την

αρχή ότι αυτή η χώρα δεν μπορούσε να απορροφήσει περισσότερους από 800.000 έως 1.000.000 Ιουδαίους, ακόμη και κάτω από τις πιο ευνοϊκές συνθήκες, ο Σιωνισμός, δηλαδή ο Βάιζμαν, δεν εγκατέλειψε τις προσπάθειές του να ιδρύσει ένα ιουδαϊκό κράτος στην Παλαιστίνη. Η υποστήριξη των Άγγλων, οι οποίοι, παρά τις συνθήκες που συνήψαν με τους Άραβες κατά τη διάρκεια του Παγκοσμίου Πολέμου, προσπαθούν να κερδίσουν την Παλαιστίνη για τον Ιουδαϊσμό, γίνεται μέσω των κορυφαίων Άγγλων-Ιουδαίων πολιτικών και χρηματιστών. Παρά όλα τα βίαια μέτρα, ωστόσο, δεν βρέθηκε τελική λύση. Έτσι, το 1936 η αγγλική κυβέρνηση ανέθεσε σε μια επιτροπή να καταρτίσει προτάσεις για τις πρακτικές δυνατότητες δημιουργίας ενός ιουδαϊκού κράτους στην Παλαιστίνη. Το αποτέλεσμα των πολύμηνων προσπαθειών τους, η λεγόμενη έκθεση του Ουίλιαμ Πιλ, απέτυχε, αν και υιοθετήθηκε από την πλειοψηφία του «Παγκοσμίου Σιωνιστικού Κογκρέσου» μετά από σημαντικές πρόσθετες διαβεβαιώσεις από τον τότε Βρετανό Υπουργό Αποικιών, Ουίλιαμ Τζορτζ Άρθουρ Όρμσμπι-Γκορ, προς τον φίλο του Καΐμ Βάιζμαν. Η προτεινόμενη διαίρεση της χώρας σε ένα Ιουδαϊκό κράτος, ένα Αραβικό κράτος και μια Αγγλική υπολειμματική εντολή αποδείχθηκε από την αρχή παράλογη.

Διορίστηκε μια νέα επιτροπή, αποστάλθηκαν νέες δυνάμεις, για να διασφαλίσουν με τα όπλα, απέναντι στους Άραβες, τα δικαιώματα των Ιουδαίων στην Παλαιστίνη και τον «πετρελαιαγωγό». Το αποτέλεσμα των ερευνών της νέας επιτροπής ήταν η απόρριψη του σχεδίου Ουίλιαμ Πιλ και η έναρξη μιας συνεδρίασης στρογγυλής τραπέζης μεταξύ των Βρετανών, των Ιουδαίων και ορισμένων επιθυμητών Αράβων για να επιτευχθεί μια οριστική λύση στο πρόβλημα.

Όποια και αν είναι η απόφαση που θα ληφθεί, ήδη σήμερα μπορούμε να διαπιστώσουμε ότι το ιουδαϊκό πρόβλημα δεν μπορεί να λυθεί με την ίδρυση ενός Ιουδαϊκού κράτους. Διότι η χώρα μπορεί να δεχτεί 1 εκατομμύριο, το πολύ, από τους 17 εκατομμύρια Ιουδαίους που ζουν σε όλο τον κόσμο, και έτσι τουλάχιστον 16 εκατομμύρια Ιουδαίοι θα παραμείνουν στις χώρες που τους φιλοξενούν.

3. Το Ιουδαϊκό Κράτος σαν κεντρική αφετηρία δράσης του Ιουδαϊσμού

Αν όμως οι Σιωνιστές επιμένουν σε μια λύση προς αυτή την κατεύθυνση, παρόλο που ή ακριβώς επειδή έχουν συνειδητοποιήσει αυτό το γεγονός εδώ και πολύ καιρό, χωρίς να έχουν αναλάβει τις συνέπειες της συμπεριφοράς τους σε αυτό το ζήτημα, μπορούμε να υποθέσουμε ότι ενδιαφέρονται λιγότερο για ένα κράτος που μπορεί να δεχτεί όλους τους Ιουδαίους και περισσότερο η δημιουργία μιας κρατικής βάσης για τον Ιουδαϊσμό της ιουδαϊκής διασποράς. Με τον τρόπο αυτό, όμως, το σχεδιαζόμενο κράτος της Παλαιστίνης θα γινόταν ένα κέντρο δράσης του Διεθνούς Ιουδαϊσμού ή, – όπως ορθά το ονομάζει ο Γκίζελερ Βίρσινγκ – θα γινόταν το «**Βατικανό ενός παγκόσμιου ιουδαϊσμού»**, που θα εξακολουθούσε να έχει τις σανίδες σωτηρίας του στη Γαλλία, την Αγγλία και τις ΗΠΑ.

Αν αυτή η υπόθεση, η οποία φαίνεται απολύτως δικαιολογημένη από τη συμπεριφορά των Σιωνιστών και της ηγεσίας τους, θεωρηθεί σωστή, τότε γίνεται κατανοητή και η απόλυτη ανικανότητα της διάσκεψης του Εβιάν να επιτύχει κάποιο αποτέλεσμα. Το μόνιμο Γραφείο, που ιδρύθηκε από αυτή τη διάσκεψη και έχει την έδρα του στο Λονδίνο, δεν μπορεί να κρύψει το γεγονός ότι οι κυβερνήσεις που εκπροσωπούνται σε αυτό έχουν παραδοθεί στον παγκόσμιο Ιουδαϊσμό.

ΣΤ. Συμπεράσματα

Η Γερμανία έχει βγάλει τα απαραίτητα συμπεράσματα από τη συμπεριφορά του παγκόσμιου ιουδαϊσμού, αποκλείοντας οριστικά όλους τους Ιουδαίους από την κοινωνική της ζωή. Διάφορα κράτη ακολουθούν αυτό το παράδειγμα. Οι δημοκρατίες, όμως, έχουν τεθεί στην υπηρεσία του παγκόσμιου ιουδαϊσμού. Ο πολιτισμός, η οικονομία και η πολιτική τους είναι έντονα διαποτισμένες ή ακόμη και κυριαρχούμενες από τον Ιουδαϊσμό, με μερικές από τις ηγετικές τους προσωπικότητες να είναι τα ίδια άτομα που συμμετέχουν στις μεγάλες ιουδαϊκές οργανώσεις όλων των χωρών.

Η ευθύνη ειδικότερα της Αγγλίας, από την εγγύηση της οποίας που δόθηκε στη Διακήρυξη Μπάλφουρ, ο διεθνής Ιουδαϊσμός αντλεί την αξίωσή του για την ίδρυση ενός ιουδαϊκού κράτους, είναι ιδιαίτερα μεγάλη σε σχέση με τη Διάσκεψη της Παλαιστίνης στο Λονδίνο. Επιτρέπει να βγει ένα συμπέρασμα σχετικά με το εάν οι λαοί του κόσμου θα συνεχίσουν να υποτάσσονται στη θέληση του παγκόσμιου Ιουδαϊσμού στο μέλλον ή αν θα ακολουθήσουν τα δικά τους μονοπάτια που εξυπηρετούν τον εαυτό τους.

Όποια και αν είναι η έκβαση της απόφασης στο Λονδίνο, η Γερμανία δεν θα απομακρυνθεί από τον δρόμο που έχει ήδη ακολουθήσει για την οριστική επίλυση του ιουδαϊκού ζητήματος.

Κατάλογος των Οργανώσεων που εξετάστηκαν

Alliance Israélite Universelle =
Παγκόσμια Ισραηλιτική Συμμαχία

American Jewish Committee =
Αμερικανική Ιουδαϊκή Επιτροπή

American Jewish Congress =
Αμερικανικό Ιουδαϊκό Κογκρέσο

American Jewish Joint Consultative Council =
Αμερικανικό Ιουδαϊκό Κοινό Συμβουλευτικό Συμβούλιο

American Jewish Joint Distribution Committee =
Αμερικανική Ιουδαϊκή Κοινή Επιτροπή Διανομής

American Joint Reconstruction Foundation =
Αμερικανικό Ίδρυμα Κοινής Ανασυγκρότησης

Anglo Jewish Association =
Αγγλο – Ιουδαϊκός Σύνδεσμος

Anti Defamation League =
Ένωση κατά της Δυσφήμισης

Board of Deputies of British Jews =
Συμβούλιο Βουλευτών Βρετανών Ιουδαίων

Board of Guardians and Trustees for the Relief of the Jewish Poor =
Συμβούλιο Θεματοφυλάκων και Επιτρόπων για την Αρωγή των Φτωχών Ιουδαίων

Central Fund for German Jewry =
Κεντρικό Ταμείο για τον Γερμανικό Ιουδαϊσμό

Centralverein der Juden in Deutschland =
Κεντρική Ένωση Ιουδαίων στη Γερμανία

Comité d' Aide aux Réfugiés juifs allemands =
Επιτροπή Βοήθειας για τους Ιουδαίους Πρόσφυγες από τη Γερμανία

Comité d' Assistance aux Réfugiés =
Επιτροπή Βοήθειας για τους Πρόσφυγες

Comité d' Entente =
Επιτροπή Συμπράξεων

Comité des Délégations Juives auprés de Ia Conférence de la Paix =
Επιτροπή Ιουδαϊκών Αντιπροσωπειών στη Διάσκεψη Ειρήνης

Comité Nalional de Secours aux Réfugiés d' Allemagne =
Εθνική Επιτροπή για την Αρωγή των Προσφύγων της Γερμανίας

Council for German Jewry =
Συμβούλιο για τον Γερμανικό Ιουδαϊσμό

Emig-Direkt =
Άμεση βοήθεια προσφύγων

German Jewish Aid Committee =
Επιτροπή Βοήθειας για τους Γερμανούς Ιουδαίους

HIAS (Hebrew Sheltering and Immigrant Aid Society of America) =
Εταιρείας Στέγασης και Βοήθειας Μεταναστών Εβραίων της Αμερικής»

HICEM (HIAS-ICA Emigration Association) =
Σύνδεσμος Μετανάστευσης

ICA (Jewish Colonisation Association) =
Ιουδαϊκή Ένωση Αποικισμού

Independent Order B' nai B' rith =
Ανεξάρτητο Τάγμα B' nai B' rith (B' nai B' rith – Υιοί της Διαθήκης)

Jewish Agency for Palestine =
Ιουδαϊκό Πρακτορείο για την Παλαιστίνη

Jewish Colonial Trust =
Ιουδαϊκό Αποικιακό Καταπίστευμα

Jewish Colonisation Association = ICA
Ιουδαϊκή Ένωση Αποικισμού

Jewish Council for Boycotting German Goods and Services =
Ιουδαϊκό Συμβούλιο για το Μποϊκοτάζ των Γερμανικών Αγαθών και Υπηρεσιών

Joint Foreign Committee =
Κοινή Επιτροπή Εξωτερικών

Keren Hajessod =
Έκκληση Ενωμένου Ισραήλ

Keren Kajemeth Lej-israel =
Μόνιμο Ταμείο για το Ισραήλ

Ligue Internationale contre l' Antisemitisme =
Διεθνής Σύνδεσμος κατά του Αντισημιτισμού

Maccabi World Union =
Παγκόσμια Ένωση Μακάμπι

Non Sectarian Anti-Nazi League to champion human rights =
Μη Σεκταριστική Αντιναζιστική Ένωση για την υπεράσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Refugee Economic Corporation =
Οικονομική Εταιρεία Προσφύγων

Union des Associations culturelles de France et d' Algérie =
Ένωση Πολιτιστικών Συλλόγων Γαλλίας και Αλγερίας

United Palestine Appeal =
Έκκληση για την Ενωμένη Παλαιστίνη

United Synagogue =
Ενωμένη Συναγωγή

World Union of Jewish Students =
Παγκόσμια Ένωση Ιουδαίων Φοιτητών